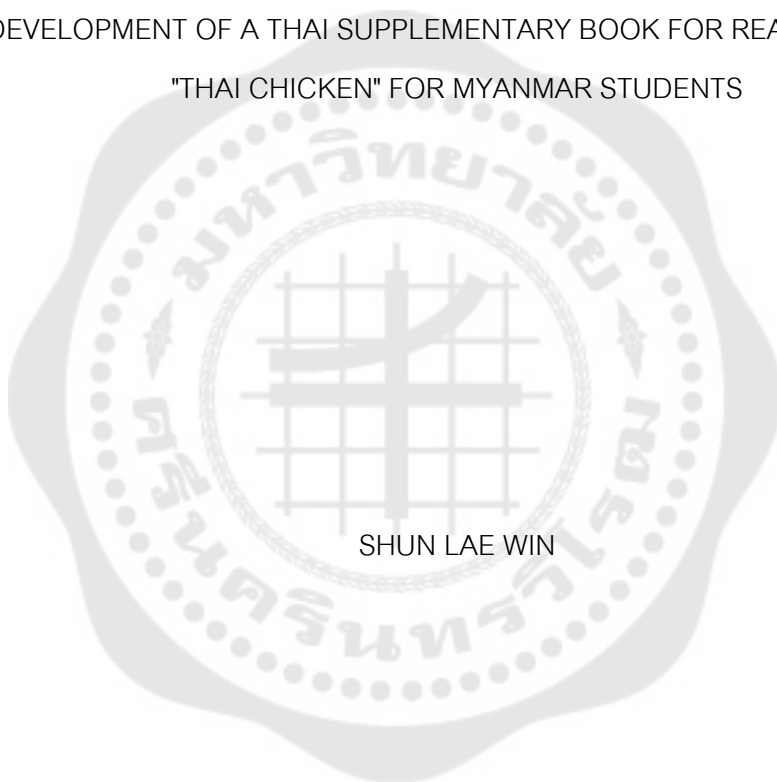

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง"ไก่"สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

A DEVELOPMENT OF A THAI SUPPLEMENTARY BOOK FOR READING TITLED
"THAI CHICKEN" FOR MYANMAR STUDENTS

SHUN LAE WIN

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง"ไก่"สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A DEVELOPMENT OF A THAI SUPPLEMENTARY BOOK FOR READING
TITLED
"THAI CHICKEN" FOR MYANMAR STUDENTS

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF ARTS (Thai)
Faculty of Humanities Srinakharinwirot University
2018
Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง"ไก่"สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
ของ
SHUN LAE WIN

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรากร)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรม สอนสมุทร)
	 กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา พรอำไพ
	สกุล)

ชื่อเรื่อง	หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง "ไก่" สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
ผู้วิจัย	SHUN LAE WIN
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภัค มหาวรรการ

ปริญญานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง "ไก่" สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยสร้างเครื่องมือจำนวน 10 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับไก่ บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ 9 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ และบทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต เมื่อได้เครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองกับนักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง "ไก่" สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยบทอ่าน คำศัพท์น่ารู้ แบบฝึกหัด อ่านเสริมบทเรียน และแบบทดสอบท้ายบทมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเมียนมาที่สัมพันธ์กัน โดยมีภาษาเมียนมาช่วยอธิบายซึ่งช่วยให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มเติมเรื่องวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม มีค่าประสิทธิภาพ 83.47/80.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E1/E2 = 75/75$ แสดงให้เห็นว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง "ไก่" สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนชาวเมียนมา ช่วยให้เข้าใจรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) มากขึ้นและได้ฝึกทักษะการอ่าน ทำให้มีความรู้ความจำ เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้

คำสำคัญ : หนังสืออ่านเพิ่มเติม ไก่ นักศึกษาชาวเมียนมา

Title	A DEVELOPMENT OF A THAI SUPPLEMENTARY BOOK FOR READING TITLED "THAI CHICKEN" FOR MYANMAR STUDENTS
Author	SHUN LAE WIN
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Supak Mahavarakorn , Ph.D.

This study aimed to construct a supplementary book titled "*Thai Chicken*" to promote the reading skills of students from Myanmar. The research methodology was conducted in terms of an experimental research design. An instrument or supplementary book was developed and consisted of ten lessons which included: (1) knowledge of chicken; (2) songs and stories about chicken; (3) Thai plays about chicken; (4) zodiac signs and important temples concerning chicken; (5) Thai dishes with chicken; (6) Thai proverbs about chicken; (7) Thai folktales about chicken; (8) Jataka Tales about chicken; (9) the story of King Law; and (10) Lilit Phra Law (Thai poem). The instrument was revised according to the advisor and three experts. After that, the instrument was used to collect data from the participants who were third-year Myanmar students at the Yangon University of Foreign Languages (YUFL) and majored in Thai. The findings revealed that the supplementary book titled "*Thai Chicken*" to promote reading skills for Myanmar students included the main text, vocabulary, exercises, supplementary texts and a test. The supplementary book consisted of main texts and "*supplementary texts*". The supplementary texts were about the Republic of the Union of Myanmar that related to stories from Thailand to support their understanding. The efficiency level of the supplementary book titled "*Thai Chicken*" to promote reading skills for Myanmar students was at the level of 83.47/80.8, higher than the criteria at $E1/E2 = 75/75$. A supplementary book titled "*Thai Chicken*" to promote reading skills for Myanmar students promoted the learning of students during the course named THAI 3104 (Literature, History and Culture) in terms of literatures, histories, cultures and could promote reading skills.

Keyword : Thai supplementary reading book Thai Chicken Myanmar students.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ (Thailand International Cooperation Agency - TICA) ในการศึกษาปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสแก่ผู้วิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยได้ดีเพราะความกรุณา และความเมตตาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภัค มหาวรรค อาจารย์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ช่วยอบรมสั่งสอน ดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ทั้งในด้านการเรียน การทำวิจัย และการดำรงชีวิต อาจารย์สละเวลาของตนเองอย่างยิ่งเพื่อช่วยผู้วิจัยทำวิจัยมาตลอด ผู้วิจัยจึงรู้สึกขอบคุณและมีกำลังใจมากเพราะตนเองศึกษาอยู่ไกลบ้าน ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพร พรอำไพสกุล ซึ่งเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และเป็นอาจารย์ที่ผู้วิจัยนับถือเป็นอย่างมาก อาจารย์ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ดูแลเอาใจใส่ผู้วิจัยมาตลอด โดยเฉพาะเป็นแรงบันดาลใจทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการในทำวิทยานิพนธ์อย่างไม่ทอดทิ้ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรม สอนสมุทร ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่า ที่สละเวลามาให้คำแนะนำ ทำให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังให้ความรู้เพิ่มเติมในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ Su Su Khin ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงศ์ภินันท์ วัฒนา รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย อาจารย์ทั้ง 3 ท่านสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำ และให้แนวทางแก้ไขเครื่องมือของผู้วิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร ที่ให้ความเมตตา ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจมาโดยตลอด

ขอบคุณนักศึกษาชาวเมียนมาทุกคนที่ให้ความร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือในการทดลองเครื่องมือของผู้วิจัย

ขอขอบคุณพี่ ๆ ปริญญาเอก พี่ ๆ เพื่อน ๆ ปริญญาโททุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแล และคอยเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด คอยอยู่เคียงข้างสนับสนุน และให้กำลังใจ ท่านทั้งสองเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้วิจัยตั้งใจเรียนจนสำเร็จการศึกษา

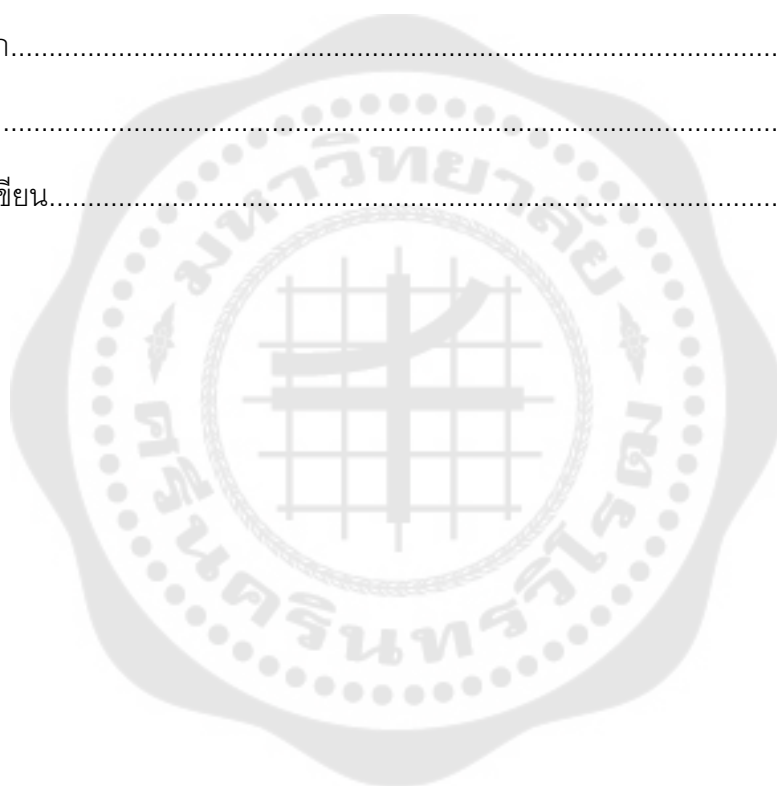
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับ “ไก่อ” และทักษะการอ่านสำหรับนักศึกษาเมียนมา	8
1. การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา.....	8
1.1 หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	8
1.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	10
2. ความรู้เกี่ยวกับไก่อ.....	12
2.1 ความหมายของไก่อ.....	12
2.2 ความเป็นมาของไก่อ	12
2.3 ลักษณะของไก่อ.....	14

2.4 ไก่กับวิถีชีวิต	15
2.4.1 ไก่ในอาหารไทย	15
2.4.2 ไก่ในความเชื่อของคนไทย	16
2.4.3 การละเล่นกีฬาชนไก่ไทย	17
2.4.3.1 การละเล่นกีฬาชนไก่ของเด็ก	17
2.4.3.2 การละเล่นกีฬาชนไก่ของผู้ใหญ่	18
2.4.3.2.1 การละเล่นกีฬาชนไก่ในปัจจุบัน	18
2.4.3.2.2 การละเล่นกีฬาชนไก่ในประวัติศาสตร์ไทย	19
2.5 ไก่ในภาษาและวรรณคดี	20
2.5.1 ไก่ในสำนวน	20
2.5.2 ไก่ในวรรณคดี	25
2.5.3 ไก่ในนิทาน	26
2.5.4 ไก่ในเพลงและบทอาขยาน	27
3. ความสำคัญของการอ่านสำหรับชาวต่างชาติ	28
4. หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ	31
4.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	31
4.2 จุดประสงค์ของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม	33
4.3 ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	34
4.3.1 หน้าปก	34
4.3.2 สารบัญ	34
4.3.3 เนื้อหา	35
4.3.4 การจัดแบบฝึกหัด	35
4.3.5 บรรณานุกรม	36

4.4 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	39
1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ประชากร	39
กลุ่มตัวอย่าง.....	39
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
3.1 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม.....	40
3.2 การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	44
4. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	53
4.1 การทดลองครั้งที่ 1	54
4.1.1 ผู้ทดลองครั้งที่ 1	54
4.1.2 สถานที่และระยะเวลาในการทดลองครั้งที่ 1	54
4.1.3 ผลการทดลองครั้งที่ 1	54
4.2 การทดลองครั้งที่ 2	58
4.2.1 กลุ่มทดลองครั้งที่ 2.....	58
4.2.2 สถานที่และระยะเวลาในการทดลองในการทดลองครั้งที่ 2.....	59
4.2.3 ผลการทดลองครั้งที่ 2	59
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด 10 บทเพื่อหาประสิทธิภาพ E1	69

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ E2	89
3. การวิเคราะห์ความก้าวหน้าจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	90
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผล	96
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก.....	106
—	166
ประวัติผู้เขียน.....	166

สารบัญตาราง

หน้า

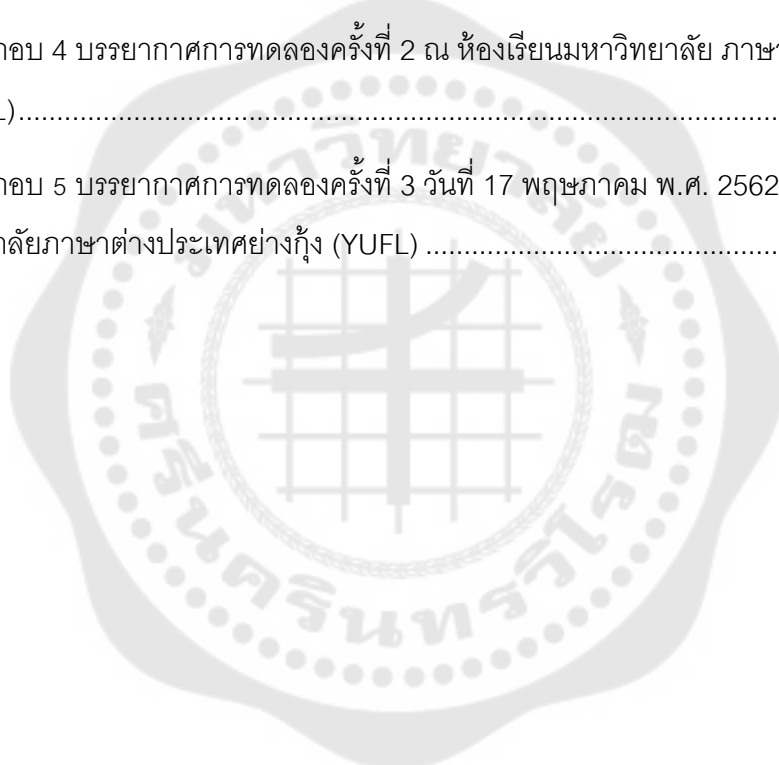
ตาราง 1 แสดงความแตกต่างระหว่างแบบเรียนรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวต่างเมียนมา	32
ตาราง 2 แสดงความแตกต่างระหว่างแบบเรียนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา	42
ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ	46
ตาราง 4 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของรองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย	47
ตาราง 5 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา	51
ตาราง 6 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ Assistant Professor Su Su Khin	52
ตาราง 7 แสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดลองครั้งที่ 1	55
ตาราง 8 แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองครั้งที่ 1	55
ตาราง 9 แสดงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ในการทดลองครั้งที่ 1	57
ตาราง 10 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังจากการทดลองครั้งที่ 1	58
ตาราง 11 แสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดลองครั้งที่ 2	59
ตาราง 12 แสดงคะแนนทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองครั้งที่ 2	60
ตาราง 13 แสดงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ในการทดลองครั้งที่ 2	63
ตาราง 14 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังจากการทดลองครั้งที่ 2	64
ตาราง 15 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน บทที่ 1-10 ของกลุ่มตัวอย่าง	69
ตาราง 16 แสดงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา	78

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับ นักศึกษาชาวเมียนมา.....	84
ตาราง 18 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง.....	89
ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ของการทดลอง	92

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ไก่เกาะอยู่บนส้ม	13
ภาพประกอบ 2 ไก่	15
ภาพประกอบ 3 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 1 ณ ห้องเรียนมหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศอย่าง กุ่ม (YUFL)	54
ภาพประกอบ 4 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 2 ณ ห้องเรียนมหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศอย่าง กุ่ม (YUFL).....	59
ภาพประกอบ 5 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 3 วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องเรียน มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL)	66

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คนเมียนมามีความใกล้ชิดและคุ้นเคยกับคนไทยมากกว่าประเทศอื่นในอาเซียนเพราะเป็นประเทศเพื่อนบ้านและมีความสัมพันธ์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันประเทศไทยกับประเทศเมียนมามีการติดต่อสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการศึกษามากขึ้น เป็นประชาคมอาเซียนด้วยกัน ประเทศเมียนมาเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 9 “การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงรวมถึงการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในและภายนอก”¹ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มประเทศอาเซียนของเมียนมา เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 มีประโยชน์ต่อประเทศเมียนมา ทำให้เกิดแผนพัฒนาการคมนาคมในประเทศทุกเส้นทาง ทั้งการสร้างถนน รถไฟความเร็วสูง และท่าเรือ²

ประเทศเมียนมานำเข้าสินค้าจากประเทศไทยจำนวนมาก คนเมียนมารู้จักบริษัทไทย เช่น บริษัทซีพี (Charoen Pokphand group : CP) บริษัท PTT (Public Company Limited) อิตาเลียนไทยและบริษัทเครือซิเมนต์ไทย (Siam Cement Group : SCG) เป็นต้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไทยส่งเสริมการลงทุนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนไทยในประเทศเมียนมา³ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ลงทุนในเมียนมามากที่สุดในประเทศอาเซียน ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และเป็นภาษาธุรกิจสำคัญของคนเมียนมา แม้ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ต้องอาศัยการติดต่อสื่อสารทั้งการติดต่อสื่อสารโดยการพูด อ่านและเขียน คนเมียนมาจึงสนใจเรียนภาษาไทยเพื่อทำธุรกิจ

ความสำคัญของภาษาไทยทำให้ประเทศเมียนมามีนโยบายเปิดสอนภาษาไทยเพื่อให้ นักศึกษาชาวเมียนมาได้เรียนรู้ภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศที่สอนภาษาไทยในประเทศเมียนมามี 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) กับ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมัณฑะเลย์ (Mandalay University of Foreign Languages-MUFL) “มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งเมืองย่างกุ้ง

¹ กองอาเซียน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557-2559). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน. หน้า 2.

² อากิ อคิราภ. (2555). เราคืออาเซียน เมียนมาร์. หน้า 59.

³ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2560. 18 เมษายน). ความสัมพันธ์พม่า-ไทย. สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 มิถุนายน 2561 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ความสัมพันธ์พม่า-ไทย>. เรียบเรียงโดยผู้วิจัย.

เป็นสถาบันแห่งแรกที่มีการอบรมภาษาไทยให้ชาวเมียนมา เป็นสถาบันที่สอนภาษาไทยเพื่อเสริมทักษะ ความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์และการสื่อสารธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับไทย”¹

การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) เริ่มต้นตั้งแต่ พ.ศ. 2530 และเริ่มเปิดสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมณฑลเฉิงเต๋ (MUFL) พ.ศ. 2559 โดยใช้หลักสูตรภาษาไทยเหมือนกับมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) คือ เมื่อสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จประเทศเมียนมาทรงมีพระราชดำริให้ก่อตั้งแผนกวิชาภาษาไทยเพื่อสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวเมียนมา

การสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเมียนมาเป็นจุดแข็งของหลักสูตรภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) แม้จะเปิดสอนภาษาไทยในระยะเวลาไม่นาน แต่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยที่จบจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่มได้งานที่บริษัทไทยเร็ว เพราะบริษัทไทยต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ มีนักศึกษาเมียนมาที่จบเอกภาษาไทยจำนวนมาก การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) จึงเข้มแข็งเพราะความต้องการทางเศรษฐกิจ นายพิษณุ สุวรรณะชญ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ่ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมากล่าวว่า

นักศึกษาเอกภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่มถือว่าเป็นนักศึกษา ระดับหัวกะทิของเมียนมา ซึ่งต้องสอบแข่งขันกันเข้ามา และบัณฑิตรุ่นแรกจะมีขีดความสามารถ ภาษาไทยอยู่ในระดับดี ทั้งในด้านการสื่อสาร อ่านเขียน และไวยากรณ์ การเรียนภาษาไทยของชาวเมียนมาที่เพิ่มขึ้นจะเป็นอีกปัจจัยสำคัญในการเปิดประเทศและพัฒนาทางเศรษฐกิจของเมียนมา และเชื่อว่า การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเมียนมาจะมาพร้อมกับโอกาสของวิชาชีพในอนาคตอีกด้วย²

ในการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) เน้นสอน 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน จากการสัมภาษณ์

¹ ซู ซู คิน (Su Su Khin). (2554). การพัฒนาการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย. หน้า 11.

² แหล่งเดิม. หน้า 12.

พบว่า “กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดว่า รายวิชาในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน”¹ แสดงว่ารายวิชาต่าง ๆ เน้น ทักษะการสื่อสารภาษาไทย ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยไม่ได้ระบุว่า รายวิชานั้นมีเนื้อหาอะไร ใช้วิธีการสอนโดยการอธิบายเป็นหลัก ให้นักศึกษาอ่านและผู้สอนอธิบายความหมายและให้เขียนสรุป หรือแต่งประโยค ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร

รายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) เป็นวิชาที่สอนทั้งวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมซึ่งมีเนื้อหากว้างมาก ในด้านวัฒนธรรมมีเนื้อหาทั้งหมดเกี่ยวกับประเพณีจึงทำให้นักศึกษามองว่าวัฒนธรรมมีแต่ประเพณีอย่างเดียว เช่น ประเพณีลอยกระทง แต่วัฒนธรรมไทยมีมากมายและหลากหลาย สิ่งรอบตัวของมนุษย์เป็นเนื้อหาของวัฒนธรรม เช่น ภาษา อาหาร เครื่องแต่งกาย เป็นต้น ในด้านประวัติศาสตร์มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ 4 ยุคของประเทศไทย ได้แก่ สุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ ในด้านวรรณคดีเป็นการศึกษาเรื่องย่อ ไม่มีบทประพันธ์ต้นฉบับ ผู้สอนยังเน้นสอนทักษะการอ่านเป็นหลัก ยังไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูล หรือการใช้ภาษาในวรรณคดี การเรียนวิชานี้จึงเหมือนกับวิชาการอ่านและ การเขียนซึ่งอาจเป็นเพราะรายวิชาในหลักสูตรเน้นทักษะการสื่อสารภาษาไทย และมีเวลาเรียนจำกัด แต่เนื้อหารายวิชามีมาก นักศึกษาจึงไม่เข้าใจความสวยงามของการใช้ภาษา ความหมายและจุดประสงค์ของการศึกษาวรรณคดีอย่างแท้จริง

การคัดเลือกและการจัดเรียงเนื้อหาบทเรียนในบางรายวิชาไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน ได้แก่ รายวิชาวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวรรณคดี ในด้านวรรณคดี การนำเรื่องย่อของวรรณคดีมาเป็นบทเรียน ไม่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาวรรณคดีไทยอย่างแท้จริงอีกทั้งการเลือกวรรณคดีที่นำมาเป็นบทเรียนควรนำต้นฉบับของโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอนมาเป็นบทเรียน โดยอาจตัดตอนเฉพาะตอนสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับเวลาเรียน และควรเลือกจากวรรณคดีเอกของไทยเท่านั้น เช่น รามเกียรติ์ ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี สังข์ทอง เนื่องจากวรรณคดีเอกแต่ละเรื่องจะสะท้อนสภาพสังคม ประเพณี วัฒนธรรม คตินิยม และความเชื่อของคนไทยได้เด่นชัด สำนวนไทยที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันก็มีที่มาจากเนื้อหาและวรรคทองในวรรณคดีเอกดังกล่าว นอกจากนี้การเรียนจากวรรณคดีเป็นการศึกษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไปในตัวด้วย²

¹ อารยา อนันต์ประภคิต. (2559). สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. หน้า 89.

² แหล่งเดิม. หน้า 91.

ผู้วิจัยพบว่า รายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาไม่ชัดเจนและมีเนื้อหามากเพราะในเนื้อหาที่มีทั้งวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเป็นวิชาเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจภาพรวมของเนื้อหาวิชา เช่น ไม่รู้ความหมายของวรรณคดี ไม่เข้าใจความหมายของวัฒนธรรมอย่างแท้จริง วิธีการสอนไม่ค่อยเหมาะกับวิชานี้เพราะสอนวรรณคดีเหมือนสอนการอ่าน การเขียน นอกจากนี้ยังไม่มีแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนเนื้อหา

เมื่อพิจารณาชื่อรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแล้วพบว่า เนื้อหาของรายวิชามีความสัมพันธ์กัน และสามารถเชื่อมโยงกันได้ โดยนำสิ่งที่มีปรากฏร่วมกันในไทยและเมียนมามาศึกษานั้นคือ “ไก่” ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของประเทศไทยกับเมียนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ความสัมพันธ์ระหว่างไก่อกับคนทั้งสองประเทศมีมาตั้งแต่อดีต เมื่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชไปประทับที่กรุงหงสาวดีในฐานะราชบุตรบุญธรรมของพระเจ้าบุเรงนองเพื่อเป็นตัวประกัน มีเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ ว่าคราวหนึ่งมีการเล่นชนไก่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าบุเรงนอง สมเด็จพระนเรศวรมหาราชเล่นชนไก่อกับมังสามเกียด พระมหาอุปราชา ไก่ของมังสามเกียดสู้ไม่ได้ เจ้าของไก่อกริ้วมากถึงกับตรัสว่า “ไก่เชลยตัวนี้เก่งจริงหนอ” สมเด็จพระนเรศวรมหาราชตรัสสวนออกไปทันทีว่า “พระองค์อย่าเข้าพระทัยว่าไก่ของฉันทชนะแต่ไก่ของพระองค์เท่านั้น แม้จะชนชนะเอาบ้านเอาเมืองยังได้”¹ แสดงให้เห็นความสำคัญของไก่และความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ไทยและเมียนมา

ไก่เป็นสัตว์ที่ปรากฏในวัฒนธรรม วิถีชีวิต ลำนวนภาษา และความเชื่อ คนไทยนำลักษณะและพฤติกรรมของไก่มาเปรียบกับการดำเนินชีวิตของคนไทย เพื่อเตือนภัยหรือเปรียบกับสภาพอาการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ในด้านลำนวนภาษามีลำนวน “ไก่อวมเพราะชน คนงามเพราะแต่ง”² ในด้านวิถีชีวิตของไทย ไก่อยู่ในวัฒนธรรมการกิน คนเมียนมารู้จักอาหารไทยที่ทำจากไก่ เช่น ข้าวมันไก่ มีสมันไก่ และขนมจีนน้ำเงี้ยว อาหารเหล่านี้มีรสชาติคล้ายกับอาหารเมียนมา ในด้านความเชื่อมีความเชื่อเกี่ยวกับปีเกิด 12 ราศีและการไหว้พระธาตุตามปีเกิด ในจังหวัดลำพูนมีพระธาตุหริภุญชัยรวมหาวิหารซึ่งเกี่ยวกับคนที่เกิดปีระกา (ปีไก่) “พระธาตุหริภุญชัย ถือว่าเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของผู้ที่เกิดในปีระกา (ไก่) มีความเชื่อว่า คนที่เกิดปีระกา ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่หรือเมื่อมีเคราะห์มีอุปสรรคในชีวิต อย่างน้อยสักครั้งหนึ่งท่านควรรหาโอกาส

¹ อภิวันท์ อดุลยพิเชฐ. (2556). สมเด็จพระนเรศวรมหาราช. หน้า 25.

² พิรพัฒน์ แก้วแสน. (2550). สารคดีพญานาคไทยมรดกไทย มหัศจรรย์พญานาคไทย. หน้า 14.

เดินทางไปในมัสการ”¹ การไหว้พระธาตุตามปีเกิดจึงเป็นวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีความเชื่อที่เกี่ยวกับไก่ เช่น คนไทยโบราณเชื่อว่า ไก่เป็นสัตว์เทวดา จึงเสี่ยงทายใช้กระดูกไก่โดยดูกระดูกไก่แล้วทายว่า อนาคตจะเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ เป็นต้น

ภาษาไทยมีนิทานที่เกี่ยวกับไก่ที่มีชื่อเสียงมากคือ “นางสิบสอง” เป็นนิทานพื้นบ้านที่สอนคติเตือนใจ สอนธรรมหรือศีลธรรม ในเรื่องพระอินทร์ส่งสารพระรถเสนจึงให้ไก่ตัวหนึ่งพระรถเสนเอาไก่ตัวนี้ ไปชนและชนะทุกครั้ง พระรถเสนนำเงินที่ได้ไปดูแลแม่และป้า 11 คน แสดงให้เห็นว่าการชนไก่เป็นอาชีพอย่างหนึ่งของผู้ชายไทย

ในบทอาขยานมีเรื่องเกี่ยวกับไก่ ได้แก่ “ไก่แจ้” แต่งเป็นกลอนดอกสร้อย เป็นบทประพันธ์ที่ดี และมีคุณค่า นอกจากนี้มีเพลง “กูก กูกไก่” เนื้อเพลงมีความรู้เกี่ยวกับไก่ “เพลงช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งช่วยให้รู้จักฟังออกเสียง และแยกความแตกต่างของเสียงสูง ต่ำ ค่อย หนัก เบา รู้จักแยกจังหวะช้าเร็วซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการฟังคำพูดซึ่งประกอบด้วยเสียงหนักเบา และเสียงวรรณยุกต์ที่ต่างกัน”² เพลงกับบทอาขยานทำให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน ได้ความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน สำคัญที่สุดคือ จำคำศัพท์และความหมายได้ จึงสามารถใช้ในการแต่งประโยค การสอนบทอาขยานและเพลงจึงมีประโยชน์มากทั้งในด้านภาษาและด้านความคิด นอกจากนี้ยังฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ด้วย ซึ่งเหมาะกับการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเมียนมา

ไก่ปรากฏในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น **ลิลิตพระลอ ขุนช้างขุนแผน อิเหนา** เป็นต้น ในเรื่อง**ลิลิตพระลอ**แสดงให้เห็นบทบาทของไก่ และสะท้อนภาพชีวิตของสังคมไทย ที่สำคัญคือประเทศเมียนมาก็มีวรรณกรรมพื้นบ้านที่คล้ายกับเรื่อง**ลิลิตพระลอ** ซึ่งเป็นเรื่องสามลอและนางอุเปรม ทั้งเรื่อง**ลิลิตพระลอ**กับสามลอและนางอุเปรมจบด้วยโคกนาฏกรรมความรัก เรื่องสามลอและนางอุเปรมเป็นนิทานพื้นบ้านของเมียนมา “สามลอและนางอุเปรมเป็นที่รับรู้อย่างแพร่หลายในสังคมคนไทใหญ่ ในรัฐฉาน สาธารณรัฐสหภาพเมียนมามานานแล้ว จนกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องเล่าประจำถิ่นของคนไทใหญ่ในรัฐฉาน”³ ใน**ลิลิตพระลอ**มีเนื้อเรื่องตอนหนึ่งที่กล่าวถึง

¹ ทศพล จังพานิชกุล. (2547). *คู่มือไหว้พระธาตุเจดีย์ประจำปีเกิด*. หน้า 47.

² สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2. (2533). *คู่มือการสอนเพลงชั้นเด็กเล็ก*. หน้า 49.

³ ประคอง นิมมานเหมินท์. (2558). ไล่เป่สามลอ ในฐานะวรรณกรรมชนชาติไท. ใน *ที่ทรงคนลิลิตพระลอการประชุมทางวิชาการระดับชาติเรื่อง “หยกไธรายคำในวงวรรณ” ลิลิตพระลอและพระราชนิพนธ์แปล ที่ทรงคนภาษา วรรณกรรมและวัฒนธรรม เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในโอกาสฉลองพระชนมายุ 5 รอบ 2 เมษายน 2558*. หน้า 152.

ปู่เจ้าสมิงพรายใช้ไก่สวญงามส่งไปล่อให้พระลอเดินทางเข้ามาในเขตเมืองสรองของพระเพื่อนพระแพง¹

ผู้วิจัยพบว่าเรื่อง “ไก่” เป็นเรื่องที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างคนไทยและคนเมียนมาได้โดยปรากฏทั้งในวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงจะสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” เพื่อให้นักศึกษาเมียนมาได้อ่านเพิ่มเติมซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความรู้เรื่อง วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับไก่ และได้ฝึกทักษะการอ่านด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

ความสำคัญของการวิจัย

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านทำให้นักศึกษาชาวเมียนมาเรียนนิชาววรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) เข้าใจมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรคือ นักศึกษาชาวเมียนมา วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชาวเมียนมา วิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ “ไก่” จากเอกสารและงานวิจัยแล้วนำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีจำนวน 10 บทดังนี้

บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับไก่

บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่

¹ ชลดา เรื่องรักลิขิต. (2548). ความสำคัญของ “สลาเหิน” และ “ไก่แก้ว” ในเรื่องลิลิตพระลอ. ใน วรรณวิจัยรวม บทความวิจัยวรรณคดีอยุธยาและรัตนโกสินทร์บางเรื่อง. หน้า 179.

- บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 9 ไก่ในวรรณคดีไทย: ลิลิตพระลอ
- บทที่ 10 ไก่ในวรรณคดีไทย: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต

ข้อตกลงเบื้องต้น

งานวิจัยนี้มุ่งสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาโดยศึกษาเฉพาะประสิทธิภาพของแบบเรียนซึ่งเป็นการอ่านด้านความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้ เพื่อให้เหมาะกับผู้อ่านชาวเมียนมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับไก่ในภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย และมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาชาวเมียนมาในการศึกษารายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

บทที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับ “ไก่” และทักษะการอ่านสำหรับนักศึกษาเมียนมา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “ไก่” เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านให้นักศึกษาเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย หัวข้อในการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
2. ความรู้เกี่ยวกับไก่
3. ความสำคัญของการอ่านสำหรับชาวต่างชาติ
4. หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ

1. การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศเมียนมาทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) มีความสำคัญโดยเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาแรก จุดแข็งของการเรียนการสอนภาษาไทยที่ประเทศเมียนมาคือการมีโอกาสได้งานดีและเงินเดือนดี ปัจจุบันมีนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยประมาณ 200 คน นักศึกษาเมียนมานิยมเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความต้องการจากหน่วยงานธุรกิจ และนักธุรกิจไทยจำนวนมากเข้ามาลงทุนในประเทศเมียนมาเพราะต้องการบุคลากรที่เป็นคนเมียนมาที่รู้ธรรมเนียม วัฒนธรรมและภาษาไทย

เศรษฐกิจของประเทศเมียนมาต้องการคนที่รู้ภาษาไทยมากขึ้นทำให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สำคัญ ผู้สอนและผู้เรียนเห็นความแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ดีและรายได้สูง การมีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย และการมีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย ส่วนแรงจูงใจภายในที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ความต้องการดูหนัง ฟังเพลงไทยได้เข้าใจ ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการศึกษาเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

1.1 หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประเทศเมียนมามีมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) กับ

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมัณฑะเลย์ (Mandalay University of Foreign Languages-MUFL)

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) เป็นสถาบันแห่งแรกที่เปิดสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 โดยเริ่มจากการเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาควิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Development Department) จากนั้นในปี พ.ศ. 2543 จึงเปิดสอนในระดับอนุปริญญา และในปี พ.ศ. 2553 เปิดสอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) มีมาเป็นระยะเวลา 31 ปีแล้ว

ในระดับปริญญาตรีเปิดสอนหลักสูตรระยะยาว 4 ปี หลักสูตรนี้มีเนื้อหาประกอบด้วยการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ การแปล วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม การสื่อสารธุรกิจ และการวิจัยพื้นฐาน ศึกษาปีละ 2 เทอม นักศึกษาเมียนมาเรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 9.00 น. -15.20 น. เรียนวิชาละ 50 นาทีต่อวัน รายวิชาภาษาไทยของหลักสูตรมีรายละเอียดดังนี้

- ชั้นปีที่ 1 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 2 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 8 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด และทักษะการอ่านและการเขียน
- ชั้นปีที่ 2 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 3 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 11 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด ทักษะการอ่านและการเขียน และไวยากรณ์
- ชั้นปีที่ 3 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 5 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 17 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด ทักษะการอ่านและการเขียน ไวยากรณ์ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทย และการแปล
- ชั้นปีที่ 4 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 6 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 20 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด ทักษะการอ่านและการเขียน ไวยากรณ์ วรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย การแปลและการวิจัยพื้นฐาน สำหรับภาคเรียนที่ 1 และทักษะการสื่อสารในที่ชุมชนสำหรับภาคเรียนที่ 2¹

ในระดับอนุปริญญาหลักสูตรระยะยาว 4 ปี ผู้เรียนต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนจึงจะเรียนหลักสูตรนี้ได้ มีเนื้อหาประกอบด้วยการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์ เรียนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา 7.00 น. - 8.40 น.

¹Department of Thai. (2015). *Syllabus for BA in Thai Courses*. p. 1-16.

ในระดับ CHRD (Centre of Human Resource Development) หรือหลักสูตรภาคค่ำเป็นหลักสูตรระยะสั้น ใช้เวลาเรียน 6 เดือน ผู้เรียนที่สามารถเรียนหลักสูตรนี้ได้คือ ผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยไม่กำหนดอายุ มีเนื้อหาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เรียนตั้งแต่เวลา 17.20 น. -19.00 น. เรียนเพียง 3 วันใน 1 สัปดาห์ ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์

ผู้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนภาษาไทยที่ประเทศเมียนมามีหลักสูตร 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับ CHRD (Centre of Human Resource Development) หรือ ภาคค่ำ หลักสูตรที่สำคัญที่สุดคือหลักสูตรปริญญาตรีเพราะเป็นหลักสูตรระยะยาว และเป็นวิชาเอกภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) เน้นสอนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นหลัก

1.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ผู้สอนชาวเมียนมาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปลเป็นหลัก ผู้สอนจะอ่านและออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดเป็นพื้นฐาน เมื่อผู้เรียนออกเสียงได้ ผู้สอนจึงสอนด้วยการอธิบายคำศัพท์และแปลความหมาย ให้แต่งประโยคและอ่านคำตอบ ทุกวิชา มีบทอ่านและเน้นสอนการอ่านเป็นหลัก

ส่วนเนื้อหาวิชา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) มีแบบเรียนจำนวน 4 เล่ม เนื้อหาแบบเรียนแบ่งเป็น 3 ส่วนตามชื่อรายวิชาในแบบเรียนมีเนื้อหาวรรณคดีมากกว่าประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วรรณคดี เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม ประกอบด้วย นิทานสั้น นิทานพื้นบ้าน และเรื่องย่อวรรณคดี ความยาวเรื่องละ 2-3 หน้า ได้แก่ ลิลิตพระลอ นางสิบสอง ความสุขของกะทิ เป็นต้น
2. ประวัติศาสตร์ เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม แบ่งตามยุคสมัยของประวัติศาสตร์ไทย 4 ยุคสมัย ได้แก่ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ ตามลำดับ
3. วัฒนธรรม เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม ได้แก่ เล่ม 1-2 ประเพณีหลักของไทย และประเพณีของแต่ละภาค ความยาวเรื่องละครึ่งหน้า ถึง 2 หน้า เนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรม พุทธศาสนา หลักคำสอนของพระพุทธเจ้า บทบาทของวัด

และพระสงฆ์ในสังคมไทย ความเชื่อ ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ การผูกดวง และทำนาย
ดวงชะตา¹

ผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาที่สอนมีหลายตอนและมีเป็นจำนวนมาก ในวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเป็นการสอนเหมือนการอ่านและทำแบบฝึกหัด นักศึกษาไม่ได้เรียนรู้วิธีการคิดวิเคราะห์ และความสวยงามของภาษา

นักศึกษาเมียนมาชอบเรียนเรื่องวัฒนธรรม ต้องการเรียนเรื่องการทำอาหารไทยหรือเล่าเรื่องประเทศไทยให้ฟังซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเมียนมาให้ความสนใจในด้านวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย² นักศึกษาเมียนมาชอบการสอนภาษาที่แทรกการอธิบายเรื่องวัฒนธรรมไทย

สื่อการสอนในหลักสูตรนี้มีจำนวนน้อยมาก เช่น ยังไม่มีตำราเรียน ยังไม่มีหนังสือเสริมทักษะ ยังไม่มีหนังสือแบบฝึกหัด ทุกห้องเรียนมีกระดานขาวและปากกา ไม่มีสื่อ เช่น ไมโครโฟน เครื่องฉาย ภาพสไลด์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ครูผู้สอนต้องใช้แต่เสียงตนเอง มีห้องสื่อการสอนทาง ด้านไอที 1 ห้องเพื่อฝึกการฟัง นักศึกษาสามารถเข้าเรียนอาทิตย์ละ 1 ครั้ง แต่ยังไม่ทันสมัยเพราะมีเพียงซีดีและเครื่องเล่นเทป

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ (YUFL) คือ ฝึกทักษะ การอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง กิจกรรมการสอนยังใช้รูปแบบบรรยาย การอ่าน นำการอ่านออกเสียง และการอ่านตาม การอ่านเป็นกลุ่ม และคำถามเป็นการทดสอบทาง ความเข้าใจ ความรู้ ความจำ และการเรียนรู้ทางภาษายังคงเป็นการท่องจำมากกว่าความเข้าใจ³

นอกจากนี้รายวิชาทักษะการอ่านและการเขียน ควรมีเอกสารหรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่ออ่านนอกเวลาเรียนเพราะการฝึกทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องฝึกเฉพาะบุคคล การฝึกฝนเฉพาะในห้องเรียนไม่เพียงพอจะทำให้ผู้เรียนไม่ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ⁴

ในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาชาวเมียนมาได้ทำกิจกรรม 2 แบบ ได้แก่ กิจกรรมในห้องเรียนกับกิจกรรมนอกห้องเรียน นักศึกษาเมียนมาไม่ค่อยได้ทำกิจกรรม

¹ อารยา อนันต์ประภคิต. (2559). สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพ เมียนมา. หน้า 86.

² แหล่งเดิม. หน้า 91.

³ รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2559, มกราคม – มีนาคม). การออกแบบสื่อการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 8(1): 243.

⁴ อารยา อนันต์ประภคิต. (2559). สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. หน้า 91.

ในห้องเรียน เนื่องจากเวลาเรียนน้อย กิจกรรมที่ทำเป็นแบบฝึกหัด กิจกรรมในห้องเรียนที่ทำมากที่สุดคือการฝึกแปล อ่านย่อความ จับใจความ รองลงมาคือ การฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถามซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้ในวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล สอดคล้องกับผลการวิจัยด้านแนวการสอนและกลวิธีสอนที่ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลเป็นหลัก¹

2. ความรู้เกี่ยวกับไก่อ

ไก่อเป็นสัตว์ปีกจำพวกนก หาอาหารกินบริเวณพื้นดินตามธรรมชาติ แพร่พันธุ์ด้วยการออกไข่ มีหลายชนิด เช่น ไก่แจ้ ไก่อุ ไก่ตะเภา ไก่ดำ ไก่ना เป็นต้น ในสังคมไทยเลี้ยงไก่อตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน คนไทยจึงมีวัฒนธรรมและความเชื่อที่เกี่ยวกับไก่อ ไก่ยังเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เมียนมาและประวัติศาสตร์ไทย ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยศึกษา 5 ประเด็นได้แก่ ความหมายของไก่อ ความเป็นมาของไก่อ ลักษณะของไก่อ ไก่กับวิถีชีวิต และไก่อในภาษาและวรรณคดี

2.1 ความหมายของไก่อ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 กล่าวว่า ไก่อเป็นชื่อสัตว์ปีกจำพวกนก มีหลายวงศ์ บินได้ในระยะสั้น หากินตามพื้นดิน ตกไข่ก่อนแล้วจึงฟักออกเป็นตัว ตัวผู้หงอนใหญ่และเดือยยาว ตัวเมียหงอนเล็กไม่มีเดือย เช่น ไก่อป่า ไก่อตอก ไก่อฟ้า² ไก่อเป็นสัตว์เลี้ยงความสวยของไก่อคือขน ซึ่งมีสีสันทสวยงามจนมีการเปรียบกันว่า “ไก่องามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง” ขนไก่อมีหลายสี เช่น ขาว เทา ดำ น้ำตาล แดง หรือ ลาย

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า “ไก่อ” เป็นสัตว์ปีกเหมือนนกและไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยนม มีขนสวยงามแต่บินได้ไม่ไกล และปีกแข็งแรง ไก่อตัวผู้สวยกว่าไก่อตัวเมียเพราะไก่อตัวผู้มีสีสันทสวยงาม ส่วนไก่อตัวเมียจะ ออกไข่ ฟักไข่และเลี้ยงลูก

2.2 ความเป็นมาของไก่อ

มนุษย์รู้จักจับไก่อป่ามาเลี้ยงที่บ้าน หรือหมู่บ้านตั้งแต่หลายพันปี ประเทศอินเดียเลี้ยงไก่อเมื่อ 2,500 ปีที่แล้ว หลังจากนั้นจึงแพร่จนถึงประเทศกรีซ หรือบางตำราบอกว่าเลี้ยงแถบลุ่มแม่น้ำสินธุเมื่อ 900 ปีก่อนพุทธกาล หลังจากนั้นแพร่ไปถึงเปอร์เซีย เมโสโปเตเมีย กรีซ และอิตาลี เป็นต้น แล้วแพร่เข้ามาเขตเอเชีย³

¹ อารยา อนันต์ประภคิต. (2559). สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. หน้า 89.

² ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. หน้า 161.

³ สำนักพิมพ์ผู้จัดการเด็ก. (2533). ชุมชนชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับอ.อ.อ.อ.อ.อ.อ. หน้า 15.

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแล้วสันนิษฐานว่าความเป็นมาของการเลี้ยงไก่เริ่มจากแถบทวีปเอเชีย ประวัติการเลี้ยงไก่ในประเทศไทยก็เริ่มจากไก่ป่า เลี้ยงไก่ป่าที่บ้านเพื่อเป็นอาหาร หลังจากนั้นผสมพันธุ์เพื่อออกไข่ไวนั้นมีเนื้อมาก การเลี้ยงไก่แบบอุตสาหกรรมของประเทศไทยเริ่มในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว¹

ประเทศไทยเลี้ยงไก่ตั้งแต่โบราณและมีความผูกพันกับไก่อานาน มีเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นรูปไก่ เช่น ถ้วยชามที่มีรูปภาพไก่ ผ้าที่มีลายรูปไก่และเครื่องประดับที่มีรูปไก่ เป็นต้น การใช้อุปกรณ์ที่เป็นรูปไก่ทำให้เห็นว่าคนไทยผูกพันกับไก่และมองว่าไก่เป็นสัตว์รูปร่างสี่ขาสวยงาม

ในระยะเวลาราว 4,000-7,000 ปีแล้ว มนุษย์รู้จักผลิตเครื่องปั้นดินเผาหลากหลายรูปแบบ ทำเครื่องมือหิน เครื่องประดับที่ทำจากเปลือกหอย กระดุกและหิน แหล่งโบราณคดีในสมัยนี้พบกระจายอยู่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย เช่น ไก่เกาะอยู่บนส้ม ลำริดพบที่แหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชร จังหวัดกาญจนบุรี

ภาพประกอบ 1 ไก่เกาะอยู่บนส้ม²

คนเมียนมามีเลี้ยงไก่ที่บ้านเหมือนคนไทย ไก่ที่เมียนมาเลี้ยงมาจาก 2 ทาง ได้แก่ ประเทศอินเดียกับประเทศจีน “วัฒนธรรมการเลี้ยงไก่ของชาวเมียนมาจากประเทศอินเดีย เพราะประเทศเมียนมากับประเทศอินเดียเป็นประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมอินเดียมีอิทธิพลในประเทศเมียนมา คนเมียนมาจึงนำไก่ชน ไก่บ้านพันธุ์ต่าง ๆ ที่คนอินเดียเลี้ยงมาประเทศเมียนมา

¹ ชนันสิริ มากสัมพันธ์ และ นันทวัน วาตะ. (2548). *ไก่ไทย*. หน้า 28.

² วรวิทย์ วศิณสรการ. (2559). *มรดกวัฒนธรรมไทย*. หน้า 17.

เพื่อจะได้เป็นอาหาร และเพื่อเล่นไก่ชน นอกจากนี้คนเมียนม่ายังนำไก่สวยงามที่มาจากประเทศจีนมาเลี้ยงเพื่อเป็นสัตว์เลี้ยง¹

ผู้วิจัยศึกษาความเป็นมาของไก่และการเลี้ยงไก่แล้วพบว่า ไก่มาจากตระกูลนกอยู่ในป่า มนุษย์จับมาเลี้ยงเป็นอาหารและชอบความสวยงามของไก่ คนไทยเริ่มเลี้ยงไก่เพื่อเป็นอาหาร เช่นเดียวกับคนเมียนมาก็เลี้ยงไก่เพื่อได้อาหารและเพื่อชมความสวยงามของไก่

2.3 ลักษณะของไก่

ไก่มีลักษณะคล้ายกับนก แตกต่างจากนกคือ ไก่มีเดือย มีหงอน ไก่ตัวผู้มีเดือยตรงขาและหงอนบนหัว มี 2 ขาและมีปีก 2 ปีก ขนตามลำตัวมีสีสวยงาม ปากของไก่เหมือนอักษรรก.ไก่ของภาษาไทย ปากของไก่มีทั้งลิ้นและจุก ไม่มีฟัน ลักษณะของไก่ตัวผู้และตัวเมียแตกต่างกัน เช่น ตัวเมียขนาดเล็กกว่าตัวผู้และสีขนไม่ฉูดฉาดเท่าตัวผู้ ตัวเมียไม่มีเดือย หงอนและเหนียงมีขนาดเล็ก ไก่ตัวผู้จึงสวยงามกว่าตัวเมีย

ตาไก่ สามารถมองเห็นและแยกแยะสีต่าง ๆ ได้ดี ช่วยในการหาอาหาร

หงอนไก่ ไก่จะมีหงอนเป็นเนื้อสีแดงอยู่บนหัว ไก่ตัวเมียในช่วงที่กำลังวางไข่จะมีหงอนแดงสดใส และหน้าแดง

จุกไก่ ใช้หายใจและดมกลิ่น ซึ่งไก่จะไม่ชอบกลิ่นรุนแรง สามารถแยกกลิ่นอาหารใหม่จากกลิ่นอาหารเก่าได้

เหนียงไก่ ไก่มีเหนียงสองข้างห้อยลงมาที่โคนปากและคาง ไก่ตัวเมียมีหงอนและเหนียงเล็กและบางกว่าตัวผู้

หน้าและคอ ที่หน้าและคอของไก่จะเป็นหนังเกลี้ยง ๆ ไม่มีขน ไก่ตัวเมียในช่วงที่กำลังวางไข่ หงอนและหน้าจะแดงสดใส

ขนไก่ ขนไก่มีหน้าที่ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย มีสีสังดงามแตกต่างกันไป ตัวผู้จะฉูดฉาดกว่า ตัวเมีย เพื่ออวดตัวเมียในช่วงผสมพันธุ์ ขนไก่ไม่มีน้ำมันกันน้ำเหมือนขนเป็ด ถ้าไก่ตกน้ำขนจึงเปียก ขนหางไก่จะตั้งเรียงกันเป็นสันสูงตรงกลาง ปลายแหลมและโค้ง ชาวบ้านเรียกขนไก่ที่ก้านขนมีลักษณะแข็งเป็นทอกลงว่า ขนบัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นขนหางและขนปีกส่วนขนเล็ก ๆ นุ่ม ๆ คลุมตามตัวที่ก้านขนไม่แข็งและไม่เป็นทอกลงเรียกว่า ขนอุย ชาวบ้านจะใช้ขนบัวชุบน้ำมันที่หุงขึ้นเพื่อรักษาแผล โดยป้ายไปตามแผล ชุบยาอย่างยาแดงป้ายตามแผล และใช้ชุบน้ำมันเครื่องป้ายไปยังตำแหน่งที่ต้องการความลื่นไหล ใช้เฉพาะส่วนโคนของขนบัวให้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่ในการสั่นสะพ่ายวู่วหรือควาย

¹ We love Myanmar. (2552). **မြန်မာ့ကြက်မွေးမြူရေးလမ်းညွှန်** สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2561 จาก <https://myanmarfswg.files.wordpress.com/2013/05/chicken-pages1-81.pdf>.

เดือยไก่ เดือยไก่อยู่ด้านหลังแข้งไก่ ไก่ตัวผู้จะมีข้างละอัน ใช้เป็นอาวุธประจำตัว ส่วนไก่ตัวเมียจะไม่มีเดือย¹

ลักษณะเท้าของไก่เด่นกว่าสัตว์อื่น ๆ คือมีเดือยเป็นอาวุธ ไก่มีนิ้วเท้า 4 นิ้ว แยกอยู่ข้างหน้า 3 นิ้ว ข้างหลัง 1 นิ้ว เพื่อใช้เกาะกิ่งไม้หรือเกาะคอนได้มั่นคง แข้งของไก่มีเกล็ด ไก่ตัวผู้มีอยู่ทีน่อง (ด้านหลังของขา) เดือยเป็นอาวุธที่ตัวผู้ใช้ต่อสู้ศัตรู และป้องกันแม่ไก่และลูกไก่ให้พ้นภัย

ภาพประกอบ 2 ไก่²

ผู้วิจัยศึกษาลักษณะของไก่แล้วพบว่า ไก่เป็นสัตว์ที่คล้ายกับนก และมีเอกลักษณ์คือ เดือยไก่ หงอนไก่ ไก่ตัวผู้มีเดือยและไก่ตัวเมียไม่มีเดือย

2.4 ไก่กับวิถีชีวิต

ไก่เป็นสัตว์สำคัญในวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยศึกษาเรื่องไก่ในวิถีชีวิต 3 ประเด็น ได้แก่ ไก่ในอาหารไทย ไก่ในความเชื่อของคนไทย และการละเล่นกีฬาชนไก่ไทย

2.4.1 ไก่ในอาหารไทย

อาหารไทยมีเอกลักษณ์ซึ่งสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ทั้งวิธีทำอาหารและการปรุงรส แต่ละประเทศมีเนื้อ ผัก เครื่องปรุงรสเหมือนกัน แต่วิธีการปรุงรสแตกต่างกันทำให้รสชาติและเสน่ห์ของอาหารแตกต่างกันไป อาหารไทยเป็นอาหารที่มีชื่อเสียงในโลก โดยมีอาหารที่ทำด้วยไก่หลากหลาย เช่น ไก่ย่าง ไก่ต้ม น้ำปลา ไก่ทอด หาดใหญ่ ปีกไก่ย่าง ต้มข่าไก่ มัสมันไก่ เป็นต้น เนื้อไก่ขาว มีคุณค่าทางอาหารสูง มีโปรตีน มีไขมันน้อยกว่าเนื้อหมูและเนื้อวัว และความหวานน้อย

¹ บุญผา คุณยศยิ่ง และ รัตนา พรหมพิชัย. (2542). ไก่. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคเหนือ เล่มที่ 1. หน้า 517.

² ถ่ายด้วยผู้วิจัยเมื่อวันที่ 20 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 ที่วัดพลับ อำเภอเมืองจันทบุรี.

อาหารไทยมีทั้งอาหารคาว และอาหารหวาน แกงมัสมั่นไก่เป็นอาหารคาวที่มีชื่อเสียงชนิดหนึ่ง ปรากฏอยู่ในวรรณคดีเรื่อง กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน ซึ่งเป็นบทพระราชनिพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย แกงมัสมั่นไก่เป็นอาหารหนึ่งที่พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์ โดยกล่าวว่าแกงมัสมั่นไก่ของน้องที่รักของพี่ทำ มีกลิ่นหอมมาก น่าทาน และมีรสชาติอร่อย ถ้าผู้ชายคนใดมารับประทานก็จะชอบและรักน้อง¹ ไก่จึงสำคัญในวัฒนธรรมการกินอาหารและมีความผูกพันกับสังคมไทย

2.4.2 ไก่ในความเชื่อของคนไทย

คนไทยใช้ไก่เพื่อบูชาเทวดา คนไทยเชื่อว่าไก่เป็นสัตว์มงคล ไก่ทั้งตัวใช้ในการเซ่นไหว้ ไก่สามารถขับไล่ดวงวิญญาณชั่วร้ายได้ จึงเป็นเหตุผลที่นำไปมาใช้ในการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น การเสี่ยงทายด้วยกระดูกไก่

ตามความเชื่อของคนไทยอาหม ไก่เป็นสัตว์ที่ให้โชคลาภและไก่เป็นสัตว์ที่ใช้สำหรับเสี่ยงทายได้ดี เพราะจุดประสงค์สำคัญที่ผู้เป็นใหญ่แห่งสวรรค์ส่งมาให้ หลังจากเหตุการณ์นี้แล้ว ปรากฏว่า การทำนายด้วยการดูโครงกระดูกขาไก่ เป็นที่นิยมในหมู่คนไทยอาหมมากแม้ในปัจจุบันนี้ก็มีความเชื่อเรื่องนี้อยู่ เช่น ใช้เพื่อเสี่ยงทายโชครະตาในอนาคต หรือใช้เพื่อช่วยให้ตัดสินใจว่าในระหว่างทางเลือก 2 ทาง จะเลือกทางใดดีกว่า ฯลฯ²

ในวัฒนธรรมไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับการไหว้พระตามปีเกิดเพราะประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธ คนไทยจึงชอบไปวัด บูชาพระธาตุตามปีเกิด คนไทยเชื่อว่าเมื่อไหว้พระธาตุตามปีเกิดแล้ว ได้บุญ ลดความทุกข์ ถ้ามีอุปสรรคก็จะหาย คนไทยมักไปไหว้พระธาตุตามปีเกิดให้ได้ พระธาตุองค์หนึ่งเกี่ยวกับคนที่เกิดปีระกา คือ พระธาตุหริภุญชัยตั้งอยู่ในจังหวัดลำพูน “พระธาตุหริภุญชัย ถือว่าเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของผู้ที่เกิดในปี ระกา (ไก่) มีความเชื่อว่า ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่หรือเมื่อมีเคราะห์ มีอุปสรรคในชีวิต ควรเดินทางไปนมัสการ”³

ประเทศเมียนมาเป็นประเทศที่นับถือพุทธศาสนาเหมือนประเทศไทย จึงมีความเชื่อเรื่องการไหว้พระประจำวัน และการรตนน้ำให้รูปปั้นสัตว์ประจำวันเกิดของตน เช่น สัตว์ประจำวันเกิดของวันพุธ คือ ช้าง สัตว์ประจำวันเกิดของวันอาทิตย์ คือ ครุฑ เป็นต้น

¹ สมพิศ วีระณะ. (2555). ตามรอยพระราชนิพนธ์ : กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย. หน้า 14.

² ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต. (2531, มกราคม). พระลอมตามไก่: ความงามหรือความเป็นความตาย. วารสารอักษรศาสตร์. 20(1): 150-151.

³ เจริญ ตันมหาพราณ. (2550). ไหว้พระธาตุเจดีย์ 12 ปีนักษัตร. หน้า 67.

คนเมียนมาเชื่อว่า เมื่อไปไหว้พระประจำวันเกิดจะเป็นสิริมงคล ใต้บุญ เมื่อคนเมียนมาไปวัด พระธาตุ หรือเจดีย์ จะไหว้พระประจำวันที่ตั้งอยู่รอบเจดีย์ บูชาด้วยดอกไม้ น้ำ คนเมียนมายังเชื่อเรื่องปีนักษัตรด้วย¹

2.4.3 การละเล่นกีฬาชนไก่ไทย

การละเล่นกีฬาพื้นบ้านเป็นศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่งช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และจิตใจแจ่มใส ได้ฝึกสมาธิ มีความคิดสร้างสรรค์ มีไหวพริบ รู้จักแก้ปัญหา ทำให้ผู้เล่นมีความรัก ความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ถ้อย ไก่ที่เกี่ยวกับการละเล่นกีฬาชนไก่มี 2 แบบ ได้แก่ การละเล่นกีฬาชนไก่ของเด็กและการละเล่นกีฬาชนไก่ของผู้ใหญ่

2.4.3.1 การละเล่นกีฬาชนไก่ของเด็ก

การละเล่นพื้นบ้านสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาของคนไทย เช่น การเล่นตีไก่เป็นการละเล่นสำหรับเด็กไทยและเป็นการละเล่นพื้นบ้าน “การเล่นตีไก่ทำให้เด็กกล้าแสดงออก รู้จักตัดสินใจ ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย การยอมรับเสียงข้างมาก ให้รู้จักเคารพกฎกติกา และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เล่นได้ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป”² วิธีการเล่นตีไก่มีดังนี้

1. เล่นนั่งเป็นวงกลม 1 วง โดยเลือกผู้เล่น 2 คนออกมากลางวงกลมแล้วนั่งยอง ๆ เอามือประสานกันไว้ได้ขาพับ หรือ กอดเข้าไว้ให้แน่น
2. เมื่อได้ยินสัญญาณให้ทั้งคู่กระโดดเข้าชนกัน โดยใช้ไหล่หรือลำตัวดันข้างชนกัน ห้ามยืนขึ้น มือประสานกันไว้ได้ขาพับ หรือ กอดเข้า หากมือหลุดจากกันถือว่าแพ้ การเล่นจะเล่นทีละคู่ หรือ หลาย ๆ คู่ ก็ได้
3. ฝ่ายที่นั่งเป็นวงกลมให้เชียร์ไก่ตัวที่เราชอบโดยการปรบมือ³

มีการเล่นตีไก่อีกแบบหนึ่งสำหรับเด็กไทย วิธีเล่นคือผู้เล่นต้องไปหาหญ้าแพรกที่มีหัวแข็ง คล้ายหัวไก่มาคนละก้อนก็ได้ การเลือกหัวหญ้านั้นยังโตยั้งดี จากนั้นแบ่งผู้เล่นเป็น 2 ฝ่ายจับคู่แข่งขันกัน โดยใช้หญ้าที่เก็บมาผลัดกันตีคนละที จนหัวไก่ของคู่ต่อสู้หักก็เป็นอันชนะ ต้องเปลี่ยนหัวไก่ที่แข็งแรงตีมาสู้หรือแข่งกับคนต่อไป การละเล่นที่เกี่ยวกับไก่เป็นวัฒนธรรม

¹ ปิยะธำรง. (1968). วัฒนธรรมสุโขทัยและศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ. ๖๔.

² ทิพวรรณ คันธา. (2542). การละเล่นพื้นบ้านของเด็กภาคอีสาน. หน้า 31.

³ แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

อย่างหนึ่งของคนไทยเพราะใช้วัสดุธรรมชาติและบางอย่างไม่ต้องใช้อุปกรณ์อะไร เพียงใช้กำลังและร่างกาย¹

ผู้วิจัยพบว่าสมัยก่อนเด็กไทยเล่นบริเวณพื้นบ้าน เด็กไทยจึงนำลักษณะของไก่อมาเล่นเพื่อความสนุกสนาน การละเล่นพื้นบ้านเกี่ยวกับไก่จึงเกิดจากความคิดและจินตนาการของคนไทย สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาของคนไทย

2.4.3.2 การละเล่นกีฬาชนไก่ของผู้ใหญ่

คนไทยนิยมเล่นชนไก่มาช้านาน การชนไก่เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยโบราณตั้งแต่เกิดสังคมมนุษย์ เพราะมีรูปสลักลงในหินแสดงว่ามนุษย์แถบนี้เลี้ยงไก่ชน การชนไก่หรือตีไก่คือการนำไก่ตัวผู้ 2 ตัวมาต่อสู้กันจนแพ้ชนะ² ชนไก่เป็นกีฬาพื้นบ้านอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นการเล่นพนันด้วย ผู้ชายไทยนิยมเล่นกัน กีฬาชนไก่ของผู้ใหญ่มี 2 ประการ ได้แก่ การละเล่นกีฬาชนไก่ในปัจจุบันและการละเล่นกีฬาชนไก่ในประวัติศาสตร์ไทย

2.4.3.2.1 การละเล่นกีฬาชนไก่ในปัจจุบัน

การชนไก่ของไทยมีชื่อเสียงในโลกเพราะไก่ชนไทยแข็งแรง ไก่ไทยจิกหลังจิกไหล่ตีหน้าคอ หน้าอุด ตีตัว ตีหลัง จึงชนเก่งมากกว่าไก่อื่น ๆ ไก่ชนมีสามชนิดคือ ไก่คู ไก่แจ้ และไก่พันธุ์ทาง ซึ่งเป็นไก่ที่พ่อเป็นแม่เป็นแจ้เพราะไก่ชนทั้ง 3 ชนิดนี้อุดทน ฉลาดและใจสู้³

การเล่นชนไก่เริ่มจากประเทศอินเดีย กีฬาไก่ชนเป็นเกมกีฬาที่ได้รับความนิยมจากบุคคลชั้นสูงเช่นเดียวกับการแข่งม้าและฟันดาบ กีฬาชนไก่เผยแพร่เข้าไปในประเทศต่าง ๆ “ประเทศไทยอยู่ใกล้กับอินเดีย สารพัดวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อและศาสนา ตลอดจนวิทยาการต่าง ๆ ของอินเดียได้แผ่ขยายเข้ามาประเทศไทยอย่างมากมาย ไก่ชนพันธุ์อินเดียจึงคงเข้ามาประเทศไทยพร้อม ๆ กับศาสนาพราหมณ์หรือวัฒนธรรมอื่น ๆ”⁴

การละเล่นกีฬาชนไก่เป็นกีฬาพื้นบ้านของคนไทย ดังที่วิรัตน์ สัตย์มิตรศึกษาเรื่องกีฬาชนไก่กับวิถีชีวิตชาวร้อยเอ็ด งานวิจัยนี้ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของกีฬา ไก่ชนกับคน และพบว่า ชาวร้อยเอ็ดเล่นไก่ชนอย่างดีและมีความรู้เกี่ยวกับการชนไก่ รู้วิธีเลือกลักษณะไก่ชน รู้ประวัติศาสตร์ไก่ชน จึงเลี้ยงไก่ชนเก่งมาก นอกจากนี้ยังมีสนามชนไก่ เล่นเดือนละ 2 ครั้ง

¹ ปภาดา ศักดินนท์. (2555). การละเล่นพื้นบ้านไทย. หน้า 60.

² ปภาดา ศักดินนท์. (2555). การละเล่นพื้นบ้านไทย. หน้า 60.

³ อ่ำพล สุวรรณธาดา. (2540, มิถุนายน). ไก่ชน. วารสารศิลปวัฒนธรรม. 18(8): 167.

⁴ แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

โดยมีค่าใช้จ่ายด้วย การเล่นชนไก่เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่คนไทยนิยมเล่น จากงานวิจัยพบว่าประชาชนกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะผู้ชายชอบเล่นไก่ชน จึงทำให้เป็นวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น¹

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยเรื่องคน ไก่ชน และการชนไก่ กระบวนการกลายเป็นสินค้าในบริบทสังคมไทย ของขวัญหทัย เจริญไมตรีมิตร งานวิจัยนี้อธิบายเรื่องการชนไก่ในสังคมไทย ทำให้เห็นความสำคัญของการชนไก่และมุมมองต่าง ๆ จากการชนไก่ปัจจุบันนี้เมื่อพูดถึงการชนไก่อีกมองว่า พวกนักเลงเล่นกัน และมองว่าเป็นการพนันอย่างหนึ่ง แต่ไม่สูญหายไปจากวัฒนธรรมไทยเพราะไก่ชนเป็นสัตว์เศรษฐกิจ และการชนไก่เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่ควรอนุรักษ์ ตั้งแต่สมัยก่อนถึงปัจจุบันไก่ชนเป็น “ของเล่น” ของผู้ชาย สมัยนี้โลกเปลี่ยนไป ไก่ชนจึงกลายเป็น “สินค้า” เศรษฐกิจอย่างหนึ่ง งานวิจัยนี้อธิบายว่าในสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมการเล่นชนไก่ และการเลี้ยงไก่ชนสามารถทำเป็นเศรษฐกิจได้²

การชนไก่เป็นการละเล่นหรือการใช้เวลาว่างของผู้ชายไทยตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน คนไทยเลี้ยงไก่ชนเป็นอาชีพ การชนไก่จึงแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของผู้ชายไทย

2.4.3.2 การละเล่นกีฬาชนไก่ในประวัติศาสตร์ไทย

ไก่ที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ไทยคือ ไก่ชนของพระนเรศวร ในสมัยพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง เมื่อพ.ศ. 2112 ในระยะเวลาที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชประทับอยู่หงสาวดีได้ทรงชนไก่กับพระมหาอุปราชา โอรสพระเจ้าหงสาวดีนันทบุเรง โดยไก่ไทยชนชนะ ไก่ชนของสมเด็จพระนเรศวรเป็นไก่เหลืองหางขาว คนไทยจึงรู้จักและนิยมเลี้ยงไก่เหลืองหางขาวเป็นไก่มงคล

ประวัติศาสตร์จะเห็นว่ากีฬาชนไก่นี้อยู่ในความนิยมของบุคคลผู้มีจิตใจเยี่ยงมหาบุรุษรักการต่อสู้ เป็นกีฬาของชายชาติผู้มีศักดิ์ศรีสูงมาจนถึงคนสามัญ ในพระราชประวัติตอนหนึ่งของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เมื่อครั้งพระเยาว์ที่ใคร ๆ พากันเรียกพระองค์ว่า “องค์ดำ” ต้องเสด็จไปอยู่กับพระเจ้าบุเรงนองในกรุงหงสาวดี ในฐานะตัวประกัน วันหนึ่งทรงเล่นชนไก่กับมังสามเกียด (พระมหาอุปราชา) ยุพราชของ เมียนมา ปรากฏว่า ไก่ของพระองค์ตีไก่มังสามเกียดพ่ายแพ้อย่างหมดทางสู้ มังสามเกียดคั่งแค้นเดือดดาลมาก จนถึงกับเอ่ยปากถามว่า “ไก่เขลยนี้เก่งจริงหนอ” พระนเรศวรทรงตอบไปทันควันว่า “แน่นอนละ พระเจ้าพี่ ไก่เขลยนี้จะชนะเขาบ้านเมืองละ”³

¹ วิรัตน์ สัตยมิตร. (2538). สร้างกีฬาชนไก่กับวิถีชีวิตชาวร้อยเอ็ด. บทคัดย่อ.

² ขวัญหทัย เจริญไมตรีมิตร. (2543). คน ไก่ชน และการชนไก่ กระบวนการกลายเป็นสินค้าในบริบทสังคมไทย. บทคัดย่อ.

³ สมบัติ จำปาเงิน. (2523). กีฬาไทย. หน้า 71.

กาญจนา วัฒนา กลิ่นเกิด ศึกษาการอนุรักษ์ไก่อชนพระนเรศวรของชุมชนเมืองพิษณุโลก ในงานวิจัยนี้กล่าวถึงไก่อเลื่องหางขาวซึ่งเป็นไก่อของพระนเรศวร โดยแบ่งเป็นด้านสังคมวัฒนธรรม การถ่ายทอด การเผยแพร่ และการสนับสนุน ในด้านวัฒนธรรมนั้น คนไทยมีความรู้สึกที่ดีต่อการเลี้ยงไก่อชนเลื่องหางขาวเพราะเป็นไก่อตระกูลสูง คนไทยบางคนเลี้ยงแล้วไม่เอาไก่อชน ไม่ตีพั่น เลี้ยงไว้เพื่อบูชา คนไทยเชื่อว่าไก่อพระนเรศวรเป็นไก่อคู่บ้านคู่เมือง ชาวบ้านยกย่องไก่อเลื่องหางขาวเพราะในประวัติศาสตร์ ไก่อมีบทบาทสำคัญเพราะชนะไก่อของมังสามเกียด คนไทยจึงอนุรักษ์พันธุ์ไก่อเลื่องหางขาวนี้ มีกิจกรรมเพื่อเผยแพร่สายพันธุ์ เช่น การประกวดความสวยงามของไก่อพระนเรศวร งานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าไก่อของพระนเรศวรสำคัญมากในประเทศไทย ปรากฏในประวัติศาสตร์ไทย¹

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อภากร โพธิ์ดง เรื่องการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่องไก่อชนพระนเรศวร กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยนี้พบว่าการเลี้ยงไก่อชนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่ง que แสดงออกถึงภูมิปัญญาของคนไทย ชาวไทยนิยมเลี้ยงสายพันธุ์ไก่อของพระนเรศวรโดยเลี้ยงแบบไทย เมื่อมีการปรับปรุงพัฒนาสายพันธุ์ทำให้ได้ไก่อชนหลายประเภท ในจังหวัดมุกดาหารมีการเลี้ยง ไก่อชนประกอบด้วยการเพาะขยายพันธุ์ไก่อชน การคัดเลือกพันธุ์ไก่อชน การดูแลรักษาไก่อชน โรคและวิธีการรักษา ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอด ปัจจุบันความต้องการไก่อชนเพื่อเศรษฐกิจมีมากขึ้น นอกจากนี้ยังเกิดโรคในไก่อชน จึงใช้ยาปฏิชีวนะป้องกันและรักษาไก่อที่เป็นโรคทำให้ผู้เลี้ยงต้องผสมผสานภูมิปัญญาเดิมกับความรู้สมัยใหม่ จึงทำให้เห็นว่าการเลี้ยงไก่อชนยังใช้วิธีเดิม งานวิจัยนี้จึงทำให้เห็นว่ภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่อมีประโยชน์มาก สามารถนำไปใช้ในเศรษฐกิจได้²

2.5 ไก่อในภาษาและวรรณคดี

ภาษากบวรรณคดีสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทย ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะศึกษา 4 ประเด็น ได้แก่ ไก่อในสำนวน ไก่อในวรรณคดี ไก่อในนิทาน และไก่อในเพลงและบทอาขยาน

2.5.1 ไก่อในสำนวน

สำนวนไทยสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาไทยและวิถีชีวิตของไทย สอนให้รู้จักคิด รู้จักธรรมชาติ และเตือนภัยอันตราย สำนวนคือ ถ้อยคำที่มีความหมายตรงหรือ

¹ กาญจนา วัฒนา กลิ่นเกิด. (2555). การอนุรักษ์ไก่อชนพระนเรศวรของชุมชนเมืองพิษณุโลก. บทคัดย่อ.

² อภากร โพธิ์ดง. (2549). การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่องไก่อชนพระนเรศวร กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. บทคัดย่อ.

นัยที่ส่งสอนคนรุ่นหลัง ภาษาส่วยและไพเราะ มีความหมายอื่นแฝงอยู่ด้วยวิธีการเปรียบเทียบ หรือการเล่าเรื่อง

สำนวนหมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียง, โหหาร, บางทีก็ใช้ว่า สำนวนโวหาร เช่นสารคดีเรื่องนี้สำนวนโวหารดี ความเรียงเรื่องนี้สำนวนโวหารลุ่ม ๆ ดอน ๆ; คดี เช่น ปิดสำนวน; ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบทอดกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ เช่น สอนจะเข้าให้ว่ายน้ำ รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง, ถ้อยคำที่แสดงออกมาเป็นข้อความพิเศษ เฉพาะภาษาหนึ่ง ๆ เช่น สำนวนฝรั่ง สำนวนบาลี, ชื่นเชิงหรือท่วงทำนองในการแต่งหนังสือหรือพูด เช่น สำนวนเจ้าพระยาพระคลัง (หน) สำนวนยาขอบ สำนวนไม้ เมืองเดิม; ลักษณะนามใช้เรียกข้อความหรือบทประพันธ์รายหนึ่ง ๆ เช่น อิเหนามีหลายสำนวน บทความ 2 สำนวน¹

สำนวนยังประกอบด้วย สุภาษิตและคำพังเพย สุภาษิตคือ ถ้อยคำที่กล่าวสืบทอดกันมาช้านาน และมีความหมายเป็นคติสอนใจ คำพังเพยคือ คำเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภาษิตหมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบทอดกันมาช้านานแล้ว มีความหมายเป็นคติ ส่วนคำพังเพยมีความหมายลึกซึ้งกว่าสำนวน มีลักษณะตีชมหรือแสดงความเห็นอยู่ในตัวแต่ยังไม่ได้วางหลักความจริงอันเที่ยงแท้ และยังไม่เป็นคำสอนแท้ คือส่วนมากเป็นข้อคิดค่อนข้างไปในทางเป็นภาษิต แต่ก็ไม่ใช่เชิงโดยตรงทีเดียว²

ทั้งสุภาษิตกับคำพังเพยเป็นส่วนหนึ่งของสำนวน สำนวนสะท้อนให้เห็นค่านิยมที่มาของสำนวนเกิดจากหลายสาเหตุ “เกิดจากธรรมชาติ เกิดจากสัตว์ เกิดจากการกระทำ ความประพฤติการปฏิบัติ และการกินอยู่ของคน เกิดจากของกินของใช้ เกิดจากอวัยวะ เกิดจากแบบแผนประเพณี และวัฒนธรรม เกิดจากศาสนา เกิดจากนิยาย นิทาน ตำนานหรือประวัติศาสตร์และเกิดจากการละเล่น กีฬาหรือการแข่งขัน”³ สำนวน คำพังเพย สุภาษิตของไทยทำให้รู้ประวัติศาสตร์หรือความเป็นมาของชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา การกินอยู่และวิถีชีวิต ตั้งแต่เกิดจนตาย สำนวนบางสำนวนเกิดจากการเลียดสัตว์ การละเล่น ผู้วิจัยศึกษาสำนวนสุภาษิต และคำพังเพยที่เกี่ยวกับไก่ 47 สำนวน โดยรวบรวมจาก หนังสือภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน หนังสือสำนวน สุภาษิต คำพังเพย หนังสือสำนวนสิบสองราศี และหนังสือสำนวนไทย มีดังนี้

¹ ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. หน้า 1227.

² กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). สำนวนไทย. หน้า ข.

³ เรื่องอุไร อินทรประเสริฐ. (2554). สำนวนโวหารไทยและคำเปรียบเทียบ. หน้า 3-6.

1. **ไก่** หมายถึง ผู้หญิงที่เพียวหาผู้ชายโดยไม่เลือกหน้าว่าจะเป็นใคร¹
2. **ไก่กินข้าวเปลือก** หมายถึง ผู้ชอบรับสินบน²
3. **ไก่แก่แม่ปลาช่อน** หมายถึง ผู้หญิงค่อนข้างมีอายุที่มีมารยาและเล่ห์เหลี่ยมมาก และมีกิริยาจัดจ้าน³
4. **ไก่แก่หนังเหนียว** หมายถึง คนแก่ที่มีความเชี่ยวชาญ เอาชนะยาก⁴
5. **ไก่ขันไก่โห่, ไก่โห่ หรือ หัวไก่โห่** หมายถึง เวลาเช้า เวลารุ่งสาง หรือ ก่อนเวลา⁵
6. **ไก่ขึ้นรัง** หมายถึง เวลาพลบค่ำ⁶
7. **ไก่เชียว/ลายมือเป็นไก่เชียว** หมายถึง ลายมือยุ่งมาก⁷
8. **ไก่ไขกระดูกเอง** หมายถึง ผู้ทำผิดมักจะเผลอพูดถึงความผิดของตนเอง⁸
9. **ไก่งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง** หมายถึง คนจะสวยงามต้องรู้จักแต่งตัว⁹
10. **ไก่ได้พลอย** หมายถึง ผู้ที่ได้สิ่งของมีค่า แต่ไม่เป็นประโยชน์แก่ตน¹⁰
11. **ไก่ตาฟาง** หมายถึง ผู้หญิงหากินที่มีอายุมาก ยืนหาลูกค้าตามมุมมืด หรือผู้ชายที่ถูกผู้หญิงหากินหลอก¹¹
12. **ไก่นา** หมายถึง โง่เง่า¹²
13. **ไก่บินไม่ตกดิน** หมายถึง บริเวณที่มีอาคารบ้านเรือนหนาแน่นแออัด¹³
14. **ไก่รองบ่อน** หมายถึง ผู้ที่อยู่ในฐานะตัวสำรอง ซึ่งจะเรียกมาใช้เมื่อไรก็ได้¹⁴
15. **ไก่หลง** หมายถึง ผู้หญิงที่รู้ไม่เท่าทันโลก พลัดมาอยู่ในที่ที่ถูกผู้ชายล่อลวงไปได้¹⁵
16. **ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่** หมายถึง ต่างฝ่ายต่างรู้ความลับของกันและกัน¹⁶
17. **ไก่อ่อน/ไก่อ่อนสอนชั้น** หมายถึง ผู้มีประสบการณ์น้อยยังไม่รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคน¹⁷

¹ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 151.

² แหล่งเดิม. หน้า 157.

³ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 9.

⁴ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 14.

⁵ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 153.

⁶ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 14.

⁷ แหล่งเดิม. หน้า 15.

⁸ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 14.

⁹ รัชนี้ กำแพงแก้ว และ อโณทัย องกิตติกุล. (2557). *สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (ฉบับพกพา)*. หน้า 68.

¹⁰ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สำนวนไทย*. หน้า 35.

¹¹ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 9.

¹² วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 161.

¹³ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 9.

¹⁴ แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

¹⁵ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 10.

¹⁶ แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

¹⁷ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 10.

18. **งเป็นไก่ตาแตก** หมายถึง งงมากจนทำอะไรไม่ถูก¹
19. **จิกปีก** หมายถึง งงจนทำอะไรไม่ถูก²
20. **ชาติไก่ชนหัวไม่ต้องการ** หมายถึง คนหยิ่งทะนง³
21. **เจ้าชู้ไก่แจ้** หมายถึง ผู้ชายที่ทำท่าเจ้าชู้กรีดกรายเข้าไปหาผู้หญิง⁴
22. **เชือดไก่ให้ลิงดู** หมายถึง ลงโทษคนหนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างให้คนอื่นหรือคนกลุ่มอื่นเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าขัดคำสั่ง หรือไม่กล้าทำความผิด⁵
23. **ซิดเหมือนไก่ต้ม** หมายถึง คนที่หน้าซีดเสีย⁶
24. **ตีปีก** หมายถึง แสดงอาการดีใจ⁷
25. **ทำนายอย่าเสียไร เลี้ยงไก่อย่าเสียรัง** หมายถึง ทำอะไรให้ได้ประโยชน์บ้าง⁸
26. **ถือหาง** หมายถึง คอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง⁹
27. **น้ำลายไก่** หมายถึง น้อยเหลือเกิน¹⁰
28. **ปล่อยไก่** หมายถึง การแสดงให้เห็นความโง่ออกมา¹¹
29. **เปิดชั้นประชันไก่** หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถน้อยแต่อวดแสดงแข่งกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง¹²
30. **พ่อแจ้แม่อุ๋** หมายถึง พันทาง ต่างพันธุกัน¹³
31. **มีไก่ที่ไหนมีไรที่นั่น** หมายถึง ของคู่กันเมื่อมีสิ่งหนึ่งก็ต้องมีอีกสิ่งหนึ่ง¹⁴
32. **ไม่มีไก่เอาเปิดชั้น** หมายถึง ไม่มีของจริงใช้ ใช้ของไม่จริงแทนไปพลางก่อน¹⁵
33. **มาก่อนไก่** หมายถึง มาตั้งแต่เข้าตู่¹⁶

¹ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 22.

² วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 158.

³ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 158. หน้า 160.

⁴ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สำนวนไทย*. หน้า 89.

⁵ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 28.

⁶ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 161.

⁷ แหล่งเดิม. หน้า 165.

⁸ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 15.

⁹ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 163.

¹⁰ แหล่งเดิม. หน้า 165.

¹¹ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สำนวนไทย*. หน้า 29.

¹² ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 54.

¹³ แหล่งเดิม. หน้า 60.

¹⁴ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 162.

¹⁵ แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

¹⁶ แหล่งเดิม. หน้า 155.

34. **ไม่ใช่ขี้ไก่** หมายถึง ไม่เลว มีอะไรดีเหมือนกัน ดูหมิ่นไม่ได้¹
35. **รู้จักเก็บ รู้จักเขี่ย** หมายถึง รู้จักสะสม รู้จักหา²
36. **ลูกไก่อยู่ในกำมือ** หมายถึง ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจ ไม่มีทางหนีหรือทางต่อสู้³
37. **เลี้ยงไก่ไว้กินไข่ เลี้ยงควายไว้ไถนา** หมายถึง ทำสิ่งโดยอ้อมหวังได้ประโยชน์จากสิ่งนั้น⁴
38. **เวลาไปเหมือนไก่จะบิน** หมายถึง เวลาจะไปแล้วไม่คิดถึงอะไรทั้งนั้น ตั้งหน้าแต่จะไปทำเฉยๆ ไม่คิดหน้าคิดหลัง⁵
39. **สมการกินไก่วัด** หมายถึง ได้หญิงในปกครองเป็นภรรยา⁶
40. **สู้ยิบตา** หมายถึง ต่อสู้อย่างไม่ท้อถอย⁷
41. **เสียหน้าไก่** หมายถึง เสียหน้า อับอาย⁸
42. **สามวันเป็นขี้เป็ด เจ็ดวันเป็นขี้ไก่** หมายถึง สกปรกในเวลาไม่นาน⁹
43. **หมาหยอกไก่** หมายถึง เรียกอาการที่ชายหยอกล้อหญิงในทำนองผู้สาวเป็นที่เล่นที่จริง¹⁰
44. **หมูไปไก่มา** หมายถึง ลักษณะของการถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันด้วยการให้สิ่งของแลกเปลี่ยนหรือตอบแทนซึ่งกันและกัน เป็นต้น¹¹
45. **หมูเห็ดเป็ดไก่** หมายถึง อาหารชั้นดีที่มีราคาแพง¹²
46. **เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ** หมายถึง หยิบหย่ง ทำอะไรไม่จริงจัง ไม่เอาการเอางาน¹³
47. **เอาเปิดไปขันประชันไก่** หมายถึง ให้ผู้ที่ไม่มีความสามารถแข่งกับผู้ชำนาญ¹⁴

สำนวนเป็นภาษาเปรียบเทียบกับอย่างหนึ่งสำหรับชาวเมียนมา ทำให้เห็นสังคมเมียนมา วิถีชีวิตของชาวเมียนมา คนเมียนมาใช้สำนวนเพื่อสั่งสอนลูกหลาน ลูกศิษย์ในภาษาเมียนมาก็มีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่ เช่น “**ကြက်ဝတ်မှိုးလင်း ကြက်ဝတ်မှိုးမှ မိုးလင်းမည်** คือ

¹ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 67.

² รัตน์ กำแพงแก้ว และ อโณทัย องค์ศิริกุล. (2557). *สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (ฉบับพกพา)*. หน้า 78.

³ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 76.

⁴ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 167.

⁵ รัตน์ ขอสัตติกุล. (2542). *สำนวน ภาษิต และคำพังเพยของไทยที่นำสัตว์มาเปรียบ*. หน้า 32.

⁶ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 16.

⁷ วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. หน้า 159.

⁸ แหล่งเดิม. หน้า 169.

⁹ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 16.

¹⁰ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย*. หน้า 93.

¹¹ แหล่งเดิม. หน้า 84.

¹² รัตน์ ขอสัตติกุล. (2542). *สำนวน ภาษิต และคำพังเพยของไทยที่นำสัตว์มาเปรียบ*. หน้า 36.

¹³ ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. หน้า 100.

¹⁴ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. หน้า 16.

ไก่อ้วผู้ขันฟ้าสว่าง ไก่อ้วเมียขัน ฟ้าไม่สว่าง หมายถึง ผู้ชายมีบทบาทและมีความสามารถมากกว่าผู้หญิง” แสดงให้เห็นว่า ในสังคมเมียนมา ผู้ชายมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง และยกย่องผู้ชาย¹

สำนวนไทยเกี่ยวกับไก่อะท้อนวัฒนธรรมไทย แสดงให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทย เช่น งบเป็นไก่อตาแตก มีที่มาจากการละเล่นชนไก่ ลายมือไก่เขียน มาจากลักษณะธรรมชาติของไก่ที่ชอบเขียนของ เป็นต้น เช่นเดียวกับสำนวนเมียนมาที่เกี่ยวกับไก่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของชาวเมียนมา

2.5.2 ไก่ในวรรณคดี

เมื่อเรียนภาษาต่างประเทศควรเรียนวรรณคดีเพื่อให้เข้าใจความสวยงามของภาษาและจะได้เห็นวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิต วรรณคดีไทยหลายเรื่องกล่าวถึงไก่ เช่น **ลิลิตพระลอ** กล่าวถึงความสวยงามของไก่และบทบาทสำคัญของไก่ในวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ยังมี **ขุนช้างขุนแผน** **สังข์ทอง** และ **อิเหนา** เป็นต้น

อิเหนาเป็นพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 2 ในเรื่องนี้กล่าวถึงเรื่องไก่อ่อนการชนไก่อหว่างปันหยีกับอุณกรรณ ดังนี้

๑เมื่อนั้น	อุณกรรณกระหม่นวิยาหา
จึงตอบปันหยีมิได้ช้า	ไก่อ่อนของข้าไม่มีฯ
๑เมื่อนั้น	จึงองค์มิสรวนปันหยี
จึงตอบว่าข้าจะให้ไก่อ่ดี	ของเรามีไม่ตรีกออย่าร้อนใจ
ว่าแล้วชวนเชิญอุณกรรณ	จรรจรรอเรียงเคียงไหล่
หลงหนึ่งหัดลัดเดินไปทางโน	ยังสนามเล่นไก่อ่พร้อมกัน ²

วรรณคดีที่กล่าวถึงไก่อ่มากที่สุดคือ **ลิลิตพระลอ** ในเรื่องมีตอนพระลอตามไก่อ่ซึ่งทำให้เห็นบทบาทความสำคัญของไก่อ่ และเห็นความผูกพันระหว่างไก่อ่กับคน

ความวิตกกังวลเรื่องผลของการเสี่ยงทายที่แม่น้ำกาหลงคงจะตามรบกวนจิตใจพระลอ ตลอดระยะเวลาการเดินทาง เมื่อพระลอเห็นไก่อ่ที่ปู่เจ้าสมิงพรายส่งมาล่อ จึงดีใจเป็นอย่างยิ่งถึงกับรีบออกติดตามจับตัวทั้ง ๆ ที่พระลอเองยังไม่ได้อาบน้ำตามกิจวัตรประจำวัน

¹ ศิริพัชร ฅานชาวีวรรณ. (2557). *โลกทัศน์และคำพังเพยพม่า*. หน้า 105.

² พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย. (2555). *อิเหนา*. หน้า 561.

การรีบออกตามจับไก่อ้นี้น่าจะเกิดจากความหลงใหลความงามเด่นของไก่อ้นั้น แต่น่าจะสืบเนื่องมาจากความเชื่อบางอย่างที่พระลอมีต่อไก่ หรือไก่อ้นี้น่าจะมีความสำคัญบางอย่างต่อตัวพระลอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความเป็นความตายของพระลอในเวลานั้น¹

ลิลิตพระลอใช้ภาษาสวยงาม เมื่อกล่าวถึงไก่ของปู่เจ้าสมิงพรายที่ล่อหลอกพระลอให้ไปพบพระเพื่อนพระแพง โดยพรรณนาให้เห็นความสวยงามของไก่ เสียงขันไพเราะน่าฟัง จึงใช้ไก่อมาหลอกพระลอ และพระลอก็ตามไก่อไปจนถึงเมืองของพระเพื่อนพระแพง

จากการศึกษาขั้นต้นทำให้ผู้วิจัยพบว่า ไก่อในวรรณคดีสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมวิถีชีวิตของคนไทย ความเชื่อ และความคิดแฝงอยู่ในวรรณคดี วรรณคดีแต่งด้วยภาษาที่สวยงามและไพเราะ ไก่อในวรรณคดีจึงทำให้เห็นคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ

2.5.3 ไก่อในนิทาน

นิทานเป็นเรื่องเล่าและแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยที่มีความผูกพันกับธรรมชาติหรือสิ่งรอบตัว เนื้อเรื่องที่เล่าคือสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งใกล้ตัว เรื่อง **นางสิบสองพระรถเมรี** เป็นนิทานพื้นบ้านไทยอีกเรื่องหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าไก่อมีบทบาทสำคัญ เรื่อง **นางสิบสองพระรถเมรี** เป็นชาดกเรื่อง “**รสเสนชาดก**” ซึ่งอยู่ในปัญญาสชาดกเป็นเรื่องที่คนไทยรู้จัก และยังพบเรื่องนี้ในประเทศเพื่อนบ้านไทยด้วย ได้แก่ ประเทศเมียนมา ประเทศลาว เป็นต้น แสดงให้เห็นวัฒนธรรมร่วมกันในดินแดนแถบนี้ ในเรื่องนางสิบสองตอนสำคัญคือตอนพระรถเสนชนไก่อ ในตอนนี้พระรถเสนโตขึ้นก็ถามแม่ว่า ทำไมตนต้องมาอยู่ในอุโมงค์ แม่เล่าเรื่องทั้งหมดให้พระรถเสนฟัง พระรถเสนสงสารแม่และป้าจึงลาแม่ออกจากอุโมงค์ได้พบพระอินทร์ซึ่งได้สอนกลเม็ดการชนไก่อ และให้ไก่อวิเศษ 1 ตัว จึงนำไก่อไปทำชน และได้เงินมาซื้ออาหารเลี้ยงแม่

นางสิบสองหรือ รถเสนมีเรื่องเกี่ยวกับการชนไก่อด้วย เมื่อตอนที่พระมาตุลีเทพบุตรแปลงกายเป็นเหยี่ยว พระวิชณุกรรมแปลงเป็นลูกไก่อ ให้เหยี่ยวฉวยลูกไก่อถลาบินไปใกล้ลานที่เล่นของรถเสน รถเสนเห็นก็ส่งเสียงไล่เหยี่ยว เหยี่ยวจึงปล่อยลูกไก่อลงมา รถเสนก็อุ้มไก่อเทียวตระเวนทำพนันชนกับชาวบ้าน ถ้าชนะก็ขอข้าวเพียง 12 ห่อไปให้ป้าและแม่กิน ถ้าแพ้ก็จะ

¹ ชลดา เรื่องรักษ์ลิลิต. (2531, มกราคม). พระลอตามไก่อ: ความงามหรือความเป็น ความตาย. *อักษรศาสตร์*. 20(1):

ทำงานใช้ให้ ไก่ของรถเสนไม่เคยแพ้เพราะเป็นไก่เทวดา รถเสนก็ยึดอาชีพชนไก่เลี้ยงป่าและแม่ จึงทำให้เห็นบทบาทของการชนไก่อยู่ในนิทานพื้นบ้าน¹

ทั้งประเทศเมียนมามีประเทศไทยมีเรื่องนางสิบสองพระรถเมรี แต่เนื้อหาแตกต่างกัน โดยเฉพาะตอนที่ชนไก่ไม่มีในนิทานเมียนมา มีเพียงในนิทานไทย

ที่รัฐชาน ในประเทศเมียนมา ศาสตราจารย์บรรจบ พันธุเมธา (2522) ได้บันทึกไว้ว่า นิทานเรื่องนางสิบสองเป็นนิทานประจำถิ่นเมืองน่าย มีสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถ้ำนางสิบสอง หลอยแม่แต่ม (ดอยที่ภูเขาแปลงสาร) หนองเขว (หนองที่เขื่อนนางยักซ์เป็นต้น) แต่ไม่ให้ความสำคัญกับตัวเอกทั้งชายและหญิง ดังพบว่า ไม่ได้ตั้งชื่อเฉพาะเรียกนางเมรีว่า ลูกยีนายพ่าย (ลูกสาวยักซ์) เรียกพระรถเสนว่า “ลูกอ่อนจาย” หรือ “ลูกจายนางลิ้น” (ลูกชายนางคนสุดท้อง) ที่น่าสนใจยิ่งก็คือ ในสำนวนรัฐชาน ไม่มีเรื่องชนไก่แต่กลับเป็นการแข่งเล่นลูกข่างและพนันเล่นสะบ้า ซึ่งเป็นการแข่งขันที่นิยมกันในกลุ่ม คนภูเขาหรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่บนพื้นที่สูงแต่การชนไก่เป็นการแข่งขันหรือกีฬาของ คนพื้นราบ เกิดขึ้นในสังคมชาวนา พระรถเสนหรือพุทธเสน นักเลงไก่ชนจึงเป็นตัวอย่างที่เล่าขานกันในกลุ่มชาวสยาม (ภาคกลาง/ภาคใต้)²

ผู้วิจัยพบว่านิทานที่เกี่ยวกับไก่มีคติสอนใจ และทำให้เห็นวัฒนธรรม เช่น ในเรื่องนางสิบสอง ผู้ชายไทยชนไก่และยึดเป็นอาชีพได้

2.5.4 ไก่ในเพลงและบทอาขยาน

เพลงไทยเป็นภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่ง เนื้อหาในเพลงเป็นสิ่งใกล้ตัวภาษาไทยมีลักษณะเป็นเสียงดนตรี การสอนเพลงจึงช่วยให้ผู้เรียนสนุก จำเนื้อหาได้ ด้วยช่วยเสริมทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เพลงที่จะสอนให้ผู้เรียนต่างประเทศต้องตรงกับบทเรียน สนุกง่าย และเนื้อหาสั้น “เพลงช่วยเพิ่มพูนทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งช่วยให้เด็กรู้จักฟังออกเสียง และแยกความแตกต่างของเสียงสูง ต่ำ ค่อย หนัก เบา รู้จักแยกจังหวะช้าเร็วซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการฟังคำพูดซึ่งประกอบด้วยเสียงหนักเบาและเสียงวรรณยุกต์ที่ต่างกัน”³

¹ ศวณีย์ จินายน และ สุระปะนิย์ นาคกรพรพ. (2533). *ชุดธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับ—เอ็ก—อี—เอ็ก—เอ็ก*. หน้า 52.

² สุกัญญา สุขฉายา. (2560). อนุภาคการชนไก่ในนิทานเรื่องพระรถเมรี: ร่องรอยสู่ความเป็น “เมือง” ในสุวรรณภูมิ. ใน *นางสิบสองพระรถเมรีศึกษาการประเพณีวิชาการระดับชาติเรื่อง “ชนนิทานนางสิบสอง ขานทำนองพระรถเมรี”: นิทานมรดกแห่งอนาคต*. หน้า 20.

³ สำนักงานศึกษาธิการเขตการศึกษา 2. (2533). *คู่มือการสอนเพลงชั้นเด็กเล็ก*. หน้า 49.

เพลง “กูก กูกไก่” เป็นเพลงหนึ่งที่ช่วยฝึกทักษะการอ่าน การฟังและการพูดได้ ผู้เรียนได้ฝึกเสียงสระ วรรณยุกต์ และการสะกด การเว้นวรรคตอน และอ่านหนังสือชุดขึ้นได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้ได้เห็นวิถีชีวิตของไก่

บทอาขยาน คือ บทร้อยกรองที่ไพเราะ นักเรียนต้องท่องเพื่อจำ นอกจากนี้ยังได้ความรู้ที่แฝงอยู่ในข้อคิดคติสอนใจต่าง ๆ บทอาขยานช่วยให้รู้คุณค่าของภาษาและความไพเราะของภาษาไทย นอกจากนี้ยังฝึกทักษะการอ่านและการพูด “บทอาขยานเป็นผลดีในภายหลัง จำบทอาขยานได้แม่นยำ และนำไปใช้อ้างอิงได้ เกิดการสืบทอดทางวัฒนธรรม และปลูกสำนึกให้เยาวชนรู้สึกซาบซึ้งในบทประพันธ์ตั้งแต่เยาว์วัย การท่องบทอาขยานจึงมิใช่การท่องแบบนกแก้วนกขุนทอง แต่เป็นการท่องเพื่อให้เกิดการจำและรับรู้ เกิดทักษะทางภาษา เกิดความซาบซึ้งเห็นคุณค่าในความงามของภาษา และได้ข้อคิดนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต”¹ บทอาขยาน “ไก่แจ้” สอนเด็กและผู้เรียนให้รู้จักหน้าที่ของตนเอง ขยันหมั่นศึกษาเล่าเรียน ฝึกฝนทบทวนวิชาความรู้และคำสอนของครู

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับไก่แล้วพบว่าคนไทยกับไก่อยู่ร่วมกันมานานจนเกิดวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับไก่ ประโยชน์ของไก่มีมากมายปรากฏทั้งในภาษา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

3. ความสำคัญของการอ่านสำหรับชาวต่างชาติ

การอ่านคือการรับรู้ความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร เริ่มจากการมองดูตัวหนังสือแล้วสามารถแปลตัวหนังสือออกมาเป็นเสียงและความหมายได้ เป้าหมายของการอ่านอยู่ที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ และรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้² ในการเรียนภาษาไทย ผู้เรียนต้องฝึกอ่านตั้งแต่พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด เมื่อออกเสียง พยัญชนะ สระ และเสียงวรรณยุกต์ได้แล้ว ต้องจำความหมายของคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติการอ่านเป็นการแปลความหมายอย่างหนึ่ง เมื่ออ่านแล้วได้ความรู้ ความคิด นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

นักศึกษาชาวต่างชาติต้องแยกคำว่า “อ่านได้” กับ “อ่านเป็น” “อ่านได้” คือ เห็นตัวอักษรแล้วออกเสียงได้ แต่ไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำ “อ่านได้” เป็นการอ่านระดับพื้นฐานของผู้เรียน ส่วนคำว่า “อ่านเป็น” คือ เห็นคำหรือข้อความแล้วเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความนั้น และสามารถสรุปความได้ จับใจความได้ ตีความได้ หรือวิเคราะห์ได้ “อ่านเป็น” จึงเป็นการอ่าน

¹ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยบทอาขยานภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. บทนำ.

² บุญศิริ ภิญญานันท์. (2545). การอ่าน. หน้า 1.

ระดับสูง นักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่เข้าใจว่า “อ่านภาษาไทยได้” คือ “อ่านภาษาไทยเป็น” นักศึกษาชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทยบางคนอ่านภาษาไทยได้ ไม่ใช่ “อ่านภาษาเป็น” ปัญหาของนักศึกษาชาวต่างชาติส่วนใหญ่คืออ่านออกเสียงได้ แต่ไม่เข้าใจความหมาย หรือจับใจความไม่ได้ นักศึกษาชาวต่างชาติจึงต้องฝึก “อ่านเป็น” หลังจากที่ “อ่านได้”

คนที่อ่านออกเขียนได้นั้น ยังต้องพิจารณาต่อไปว่า ตนเป็น คน “อ่านได้” หรือ “อ่านเป็น” ซึ่งจะแตกต่างกัน “อ่านได้” หมายถึงว่า อ่านอะไร อย่างไรก็ได้ จะเกิดผลอย่างไรก็ได้ จะนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาใช้หรือไม่ก็ได้ แต่ “อ่านเป็น” คือการอ่านให้ได้เรื่อง จับใจความสำคัญได้ แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านได้ อ่านแล้วได้รสและสามารถประเมินค่าสิ่งที่ตนอ่านได้ อย่างเที่ยงธรรม นำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด อ่านได้เข้าใจในเวลาสั้น¹

นักศึกษาชาวต่างชาติจึงต้องฝึกอ่านออกเสียง เพื่อความชัดเจนของเสียง เช่น เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เป็นต้น เพื่อออกเสียงให้ถูกต้องและคล่องแคล่วใช้น้ำเสียงได้ตามเนื้อเรื่องหรืออารมณ์ความรู้สึก เป็นต้น

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับทุกทักษะ นักศึกษาชาวต่างชาติอ่านหนังสือก่อนแล้วฝึกพูด ฝึกเขียน บางทีอ่านและจำความหมายได้จึงฟังภาษาไทยได้ การอ่านมีประโยชน์มากจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับทักษะทางภาษาอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านใช้ภาษาของตนสื่อความหมายได้ดีและมีประสิทธิภาพ²

วรรัตน์ ขอเชวีสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ ในงานวิจัยนี้พบว่าการอ่านจับใจความทำให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและได้ความรู้ต่าง ๆ ผู้เรียนชาวต่างชาติต้องรู้วิธีการอ่านจับใจความ เมื่ออ่านหนังสือแล้วยังเข้าใจ ยิ่งสนใจมากขึ้น จึงตั้งใจเรียนหนังสือ การจัดเนื้อเรื่องเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับชาวต่างชาติไม่ง่าย เพราะต้องมีวิธีการจัดเนื้อหาซึ่งมีเนื้อหาไม่กว้างมาก เนื้อเรื่องสั้น ๆ และอธิบายคำศัพท์ นอกจากนี้ต้องเสริมรูปภาพเพิ่มเติมด้วย การจัดเนื้อหาคล้ายกับการจัดหนังสือสำหรับเด็กเพราะผู้เรียนชาวต่างชาติเริ่มเรียนภาษาไทยจากพื้นฐานเหมือนเด็ก จึงต้องนึกถึงระดับภาษาของผู้เรียนชาวต่างชาติ³

การอ่านจับใจความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพราะเป็นการสรุปความจากการอ่านละเอียด และหาข้อความสำคัญที่สุดจากการอ่าน โดยต้องจับประเด็นให้ได้ว่าผู้เขียนเขียนอะไร มีความคิดอย่างไร ย่อหน้าแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญที่สุด 1 ประเด็น คือ 1 ย่อหน้า

¹ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2558). การอ่านภาษาไทย: เอกสารการสอนชุดวิชา 10202 = Thai Reading. หน้า 5.

² แหล่งเดิม. หน้าเดิม.

³ วรรัตน์ ขอเชวี. (2556). แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ. บทคัดย่อ.

1 ประเด็น บางครั้งใจความสำคัญอยู่ประโยคใดประโยคหนึ่งของย่อหน้า ผู้อ่านต้องหาประเด็นสำคัญ ให้ได้ ส่วนประโยคอื่น ๆ เป็นการขยายความ

การอ่านจับใจความคือการสรุปใจความจากการอ่านอย่างละเอียด และตั้งคำถามขณะที่อ่าน ซึ่งหลักทั่วไปในการอ่านจับใจความสำคัญคือ 1. อ่านเรื่องราวอย่างละเอียดและเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า 2. เมื่ออ่านจบแล้วให้ตั้งคำถามตนเองว่า เรื่องที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม และอย่างไร หรือ 5 W และ 1 H 3. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองให้ ละสวย¹

การอ่านจับใจความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ระดับเบื้องต้นคือต้องรู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร มีงานวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติของมูร็อค มูซอ งานวิจัยนี้พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญคือ 80.04/86.06 ซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายและสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อผู้เรียนชาวต่างชาติอ่านแล้วสามารถบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไร ปกติหนังสือแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสร้างขึ้นเพื่อใช้กับเด็กไทยโดยเฉพาะ ผู้เรียนชาวต่างชาติจึงเรียนยาก การอ่านจับใจความระดับเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงเป็นรูปแบบการอ่านเพื่อชาวต่างชาติ ซึ่งต้องเป็นคำศัพท์ง่ายและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน คำถามหรือแบบฝึกหัดก็เป็นปรนัยตัวเลือกเพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติตอบง่าย²

การอ่านจับใจความมีความสำคัญเพราะผู้เรียนอ่านแล้วเข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความได้ ขั้นตอนการรับรู้คือ ผู้เรียนสามารถรู้ จำ เข้าใจ แล้วสามารถนำไปใช้ได้

ผู้วิจัยศึกษาความสำคัญของการอ่านสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติพบว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านจับใจความสำคัญ เพราะผู้เรียนต้องฝึกด้วยตนเอง นักศึกษาชาวต่างชาติต้องฝึกการอ่านรู้จำ การอ่านเข้าใจ และการอ่านนำไปใช้เป็นหลัก เพราะการอ่าน 3 ระดับนี้จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน จุดประสงค์ของนักศึกษาชาวต่างชาติที่มาเรียนภาษาไทยคือ อ่านภาษาไทยได้ จำเนื้อหา รู้เรื่องที่อ่าน เข้าใจความหมายของคำและประโยค และสื่อสารกับคนไทยได้

ผู้วิจัยจึงสรุปความสำคัญของการอ่านสำหรับชาวต่างชาติได้ว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญมากในการเรียนการสอนภาษาไทย นักศึกษาชาวต่างชาติที่เพิ่งเรียนภาษาไทยต้องฝึกอ่าน

¹ สมร เชนจิจะ. (2555). *กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน-ภาษาพาสข.* หน้า 80.

² มูร็อค มูซอ. (2554). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ.* บทคัดย่อ.

เพื่อ “อ่านได้” ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียง หลังจากนั้นนักศึกษาชาวต่างชาติต้องฝึกอ่านเพื่อ “อ่านเป็น” ซึ่งเป็นการอ่านจับใจความ อ่านแล้วรู้เรื่อง เข้าใจเนื้อหาและนำไปใช้ได้

4. หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้ความรู้และพัฒนาทักษะภาษาไทย ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วแบ่งประเด็น 4 ประเด็นได้แก่ ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม จุดประสงค์ของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม และประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ

4.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่ในประเภทหนังสือเสริมประสบการณ์ ซึ่งใช้ได้ทั้งในห้องเรียน และ นอกห้องเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์เป็นหนังสือที่ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเอง หนังสือเสริมประสบการณ์มี 4 ประเภท ได้แก่ หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสืออุทิศ และหนังสือส่งเสริมการอ่าน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่มุ่งเน้นให้มินิรักการอ่าน ผู้เรียนใช้พัฒนาทักษะภาษาไทย โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ วรรณคดี และอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบหน้าปกอ่านและมีรูปภาพประกอบ ใช้ภาษาเข้าใจง่าย หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิงหลักสูตรของการเรียน การสอน จึงสามารถใช้ในห้องเรียนได้ “หนังสืออ่านเพิ่มเติม (Supplementary Reader) คือ หนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตร เป็นการนำเนื้อหาในหลักสูตร มาเขียนในลักษณะต่าง ๆ อาจเขียนในรูปของร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ เพื่อให้เด็กอ่านเข้าใจ เนื้อหาได้ง่าย และผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล”¹

หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงเป็นหนังสือที่มีคุณค่ามาก เพราะช่วยพัฒนาทักษะและให้ความรู้ “หนังสืออ่านเพิ่มเติมหมายถึงหนังสือที่สร้างขึ้นเสริมจากหลักสูตร โดยใช้ภาพประกอบเพื่อดึงดูด ความสนใจของผู้อ่าน และให้ผู้อ่านได้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ผู้อ่านสามารถเสริมประสบการณ์เพิ่มเติม และให้ผู้อ่านได้ความรู้ที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง”²

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature,

¹ ถวัลย์ มาศจรัส. (2538). เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. หน้า 132.

² Jiang Yu. (2560). หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง “มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวไทย” สำหรับนักศึกษาชาวจีน. หน้า 25.

History and Culture) มีบทอ่านหลัก คำศัพท์น่ารู้ แบบฝึกหัด อ่านเสริมบทเรียน และแบบทดสอบท้ายบท ซึ่งแตกต่างจากหนังสือแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยที่ประเทศเมียนมามีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 แสดงความแตกต่างระหว่างแบบเรียนรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวต่างเมียนมา

	แบบเรียนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture)	หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
องค์ประกอบ	แต่ละบทประกอบด้วย - บทอ่าน (เนื้อเรื่องยาวประมาณ 3-4 หน้า)	แต่ละบทประกอบด้วย - บทอ่าน (เรื่องวัฒนธรรมไทย) - คำศัพท์น่ารู้ - แบบฝึกหัด - อ่านเสริมบทเรียน (เรื่องของประเทศเมียนมา) - แบบทดสอบท้ายบท
การลำดับเนื้อหา	- ด้านวรรณคดีไทย - ด้านประวัติศาสตร์ไทย - ด้านวัฒนธรรมไทย	- ด้านวัฒนธรรมไทย - ด้านประวัติศาสตร์ - ด้านวรรณคดีไทย
วิธีอธิบายเนื้อหา	- รูปภาพ - ตัวอักษร	- รูปภาพ - ภาษาเมียนมา - ตัวอักษร

จากตารางแสดงให้เห็นว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างมีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมมาก่อนวรรณคดี เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมง่ายกว่าวรรณคดี ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบด้วย การอธิบายคำศัพท์ และมีแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนเนื้อหา ส่วน “อ่านเสริมบทเรียน” เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมาซึ่งเขียนเป็นภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึก

อ่านภาษาไทย นอกจากนี้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมใช้ภาษาเขียนมาเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้น

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแล้วสรุปความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตร เน้นให้ความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยและมีประโยชน์ต่อนักศึกษาชาวเมียนมา

4.2 จุดประสงค์ของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การสร้างหนังสือเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนรูชนิดหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จุดประสงค์การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่คลังแห่งวิทยาการและประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามความสนใจและความพอใจ
2. เป็นการให้ความรู้ข่าวสาร และข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง โดยการนำเสนอในรูปแบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้
3. เพื่อให้ผู้อ่านมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รับความจรรโลงใจ มีความสุขใจ
4. เพื่อเสริมสร้างจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามวัย
5. ช่วยปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีของสังคม
6. เพื่อเสริมสร้างให้ผู้อ่านรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
7. ช่วยให้ผู้เรียนมีหนังสือเนื้อหาสาระเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน¹

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีจุดประสงค์คือ แก้ไขปัญหาการเรียนของผู้เรียนชาวต่างชาติ เช่น ผู้เรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ได้ ไม่เข้าใจเนื้อหาในแบบเรียน เป็นต้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนมากขึ้น ได้ฝึกทักษะ และเข้าใจภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยย่างกุ้ง (YUFL) นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านออกเสียงภาษาไทยผิด เช่น สระอี สระอือ สระเออะ สระเออ จึงควรที่จะหาแนวทางการแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการหรือสื่อการเรียนการสอนที่จะเสริมหรือพัฒนาทางการอ่านและการฟังที่ถูกต้อง ดังนั้นเพื่อ การแก้ปัญหา จึงควรแก้ปัญหาเรื่องความรู้พื้นฐานและเสริมทางการอ่านและการฟังภาษาไทยให้นักศึกษาไปพร้อมกัน โดยใช้สื่อการเรียน การสอนที่เหมาะสมเร้าความสนใจ และเป็นรูปธรรม ซึ่งมีด้วยกันหลายรูปแบบ เช่น ชุดการสอน หนังสืออ่านนอกเวลา

¹ ลาลี รักสุทธิ. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรม และแผนประกอบสื่อ นวัตกรรม. หน้า 120-121.

หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกการออกเสียง แบบฝึกการเขียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น¹

จากเอกสารข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าจุดประสงค์ของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมตรงกับความต้องการของนักศึกษาชาวเมียนมาซึ่งมีเวลาเรียนน้อย และสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอนักศึกษาอ่านเพิ่มเติมจะพัฒนาทักษะการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้

4.3 ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นส่วนที่จำเป็นมากสำหรับผู้อ่านและผู้เขียน แต่ละส่วนของหนังสือจะบอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนั้น ได้แก่ หน้าปก สารบัญ เนื้อหาแบบฝึกหัด และบรรณานุกรม

4.3.1 หน้าปก

การจัดหน้าปกหนังสือเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม หน้าปกต้องมีรูปภาพประกอบสีสันสวยงาม และตัวหนังสือที่อ่าน ชื่อของหนังสือต้องน่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านสนใจ และอยากรู้อยากเห็นเนื้อหาของหนังสือ หน้าปกทำให้รู้ว่าหนังสือเล่มนั้นเป็นหนังสือประเภทใด เช่น หน้าปกหนังสือมีรูปการ์ตูนและตัวอักษรมี ก.ไก่ ผู้อ่านเห็นหน้าปกจะรู้ทันทีว่าหนังสือเล่มนั้นเป็นหนังสือประเภทการฝึกภาษาไทยสำหรับเด็ก หน้าปกจึงเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการสร้างหนังสือ

4.3.2 สารบัญ

สารบัญ หมายถึง บัญชีเรื่อง รายชื่อเรื่องหรือรายการหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยตามที่ปรากฏเป็นลำดับหรือรายชื่อของบทและเรื่องเรียงตามลำดับ เพื่อบอกว่าในหนังสือเล่มนั้นประกอบด้วยบทและเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องอยู่ที่หน้าใด เพื่อให้ผู้อ่านเปิดหาได้สะดวก การออกแบบจึงควรสะดวกแก่การเปิดหาได้ง่าย มีลักษณะสบายตา ส่วนที่ต้องจัดที่สุดคือสารบัญซึ่งเป็นรายชื่อบทที่ประกอบในหนังสือ หากผู้เรียนต้องการค้นหาเรื่องราวที่ต้องการสามารถค้นหาได้ง่าย ๆ สารบัญจึงเป็นส่วนสำคัญของหนังสือ

¹ Ohmar Aung และ กอบสุข คงมนัส. (2561, ตุลาคม – ธันวาคม). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพยัญชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 20(4): 268.

4.3.3 เนื้อหา

เนื้อหาเป็นส่วนสำคัญที่สุดของหนังสือ อาจแบ่งออกเป็นภาคหรือเป็นตัวบทหรือแบ่งข้อย่อยก็ได้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดโดยสะดวก เนื้อหาเป็นแก่นสำคัญของหนังสือ เป็นใจความสำคัญหรือสาระสำคัญ เนื้อหาจึงเป็นส่วนสำคัญที่สุดและต้องใช้เวลานานที่สุดซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะสร้าง ต้องมีวิธีการเขียนที่ชัดเจนและใช้ภาษาที่ถูกต้อง โดยศึกษาก่อนว่าจะเขียนเนื้อหาอะไร ให้ใครอ่าน อ่านแล้วได้อะไรจากเนื้อหาที่เขียน และใช้ภาษาอย่างไร เป็นต้น

เนื้อหาที่เกี่ยวกับผู้เรียนชาวต่างชาติทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาไทยมากขึ้น เช่น เมื่อเขียนหนังสือเรื่องการสอนภาษาไทยให้สำหรับชาวเมียนมา ต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมเมียนมา สถานที่ท่องเที่ยวเมียนมา และประวัติศาสตร์เมียนมา เป็นต้น นอกจากนี้ต้องใช้ภาษาไทยที่ง่ายเพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติอ่านง่าย

รูปภาพเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่ง เป็นรูปวาดหรือรูปเขียนก็ได้ การใช้รูปภาพเป็นการใช้อวัจนภาษาอย่างหนึ่ง บางทีอ่านหนังสืออย่างเดียวไม่ชัดเจนและไม่เข้าใจ ถ้ามีรูปประกอบอธิบายพร้อมกับหนังสือ ผู้อ่านจะเข้าใจทันทีและจำได้ รูปภาพประกอบจึงสำคัญในการจัดเนื้อหา รูปภาพทำให้ผู้อ่านกระตือรือร้นที่จะอ่านและสนใจมากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องเดียวกัน เนื้อหาเป็นภาพถ่ายเรื่องราวจากแหล่งข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง และมีคำบรรยายภาพที่ถูกต้อง¹

4.3.4 การจัดแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ผู้เรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเพิ่มทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้² แบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ เช่น มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะการอ่าน ต้องมีแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน เช่น แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการอ่าน ความรู้ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ เป็นต้น

แบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อจะพัฒนาทักษะ ความสำคัญของแบบฝึกหัดคือเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหา

¹ ลำลี รักสุทธิ. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรม และแผนประกอบสื่อ นวัตกรรม. หน้า 124.

² วาสนา สุพัฒน์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครู โดยการทำแบบฝึกหัดแบบอัตโนมัติกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. หน้า 11.

4.3.5 บรรณานุกรม

บรรณานุกรม หมายถึง เนื้อหาหรือผลงานของบุคคลอื่นโดยระบุชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ เพื่อให้ผู้อ่านทราบ เป็นประโยชน์ในการที่จะหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนั้นด้วย

ประโยชน์ของบรรณานุกรมมีดังนี้

1. เพื่อช่วยในการหาหนังสือเล่มที่ต้องการ บรรณานุกรมจะเป็นเครื่องบอกให้ทราบว่าหาชื่อหนังสือเล่มที่ต้องการนั้นได้จากสำนักพิมพ์ใด
2. เพื่อช่วยในการพิสูจน์ตรวจสอบว่ารายละเอียดของหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ปีพิมพ์ สถานที่พิมพ์ จำนวนหน้า ภาพประกอบและข้อเท็จจริงอื่น ๆ เป็นไปตามนั้นจริง ๆ หรือทำให้ทราบแน่ชัดว่าได้มีการพิมพ์หนังสือชื่อนั้น ๆ ขึ้นแล้วโดยสำนักพิมพ์หนึ่ง
3. เพื่อช่วยในการเลือกหนังสือสำหรับบรรณารักษ์ บรรณานุกรมจะเป็นเครื่องมือช่วยในการเลือกหนังสือที่ดีมีคุณค่าเหมาะสมกับผู้ใช้ห้องสมุด¹

4.4 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชาวต่างชาติ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถใช้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้เพราะอิงหลักสูตร ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและฝึกทักษะการอ่านในการเรียนการสอนภาษาไทย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด เพราะในวิชาการฟังและการพูดก็มีเนื้อหาที่อ่าน ทักษะการอ่านจึงมีเนื้อหาที่อ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีประโยชน์ต่อทุกรายวิชา ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติจดจำคำ ประโยค และเนื้อหา แต่ยังเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง

ผู้เรียนชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีโอกาสน้อยที่จะได้ไปประเทศไทย และไม่ได้สัมผัสกับสภาพความเป็นอยู่จริง ดังนั้นการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้และเปิดหูเปิดตามากขึ้น หากได้ไปประเทศไทยก็จะเข้าใจความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยที่ตนเองเคยอ่านมา ดังตัวอย่างจากงานวิจัยเรื่อง **หนังสืออ่านเพิ่มเติมวรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง รามเกียรติ์ สำหรับชาวต่างประเทศ** ประกอบด้วยเนื้อหา 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเรื่องรามเกียรติ์ บทที่ 2 เปิดประตูสู่วัดพระแก้ว บทที่ 3 รามเกียรติ์กับประติมากรรม บทที่ 4 รามเกียรติ์กับจิตรกรรม บทที่ 5 รามเกียรติ์กับโขน บทที่ 6 รามเกียรติ์กับสำนวนไทย บทที่ 7 รามเกียรติ์กับตำนานเรื่องยักษ์ และบทที่ 8 รามเกียรติ์กับของที่ระลึก การท่องเที่ยว หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีค่าประสิทธิภาพ 84.92/82.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

¹ สุนิตย์ เย็นสบาย. (2543). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหนังสืออ้างอิง*. หน้า 202-203.

75/75 ผลจากงานวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้นอกจากช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่องรามเกียรติ์ที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแล้ว ยังช่วยให้เข้าใจสำนวนไทยที่มาจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ เช่น สำนวน ทรพี หมายถึง ลูกออกตัญญู และอิทธิพลของวรรณคดีไทยที่มีต่อวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของคนไทย ¹

วรรณคดีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งมีบทบาทสำคัญมากในสังคมไทย ดังนั้นการนำวรรณคดีมาเป็นสื่อการเรียนการสอนจะมีประโยชน์มากต่อนักศึกษาชาวต่างชาติ เพราะนอกจากจะได้รู้ภาษาที่สวยงาม ยังมองเห็นภาพต่าง ๆ ของสังคมไทย เช่น ศาสนา ความเชื่อ วิถีชีวิต เป็นต้น ที่สำคัญคือการได้รับคติสอนใจจากวรรณคดี ซึ่งนักศึกษาชาวต่างชาติสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shi Lei เรื่อง**หนังสืออ่านประกอบบทละครนอกเรื่อง “สังข์ทอง” สำหรับนักศึกษาชาวจีน** ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 เรื่องย่อสังข์ทอง บทที่ 2 กลอนบทละคร บทที่ 3 คำราชาศัพท์ บทที่ 4 คำไวพจน์ บทที่ 5 ภาพพจน์ บทที่ 6 สำนวนไทย บทที่ 7 ความเชื่อของคนไทย และบทที่ 8 เกร็ดความรู้ หนังสืออ่านประกอบเล่มนี้มีค่าประสิทธิภาพ 88.40/86.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านประกอบเล่มนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อของคนไทย เช่น ในเรื่องสังข์ทองแสดงให้เห็นการกินหมาก การขอบุตร เป็นต้น และเป็นแนวทางให้ครูอาจารย์นำไปใช้ในการเรียนการสอนวรรณคดีไทยเรื่องอื่น ๆ ²

ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมจะช่วยให้นักศึกษาต่างชาติเข้าใจความคิดและการดำรงชีวิตของคนไทยมากขึ้น ช่วยเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขวางขึ้น ช่วยลดอคติซึ่งเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศของตนและประเทศไทย ดังงานวิจัยเรื่อง**หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว “มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวไทย” สำหรับนักศึกษาชาวจีน** ประกอบด้วยเนื้อหา 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 มารยาททางวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวไทย บทที่ 2 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยววัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) และพระบรมมหาราชวัง บทที่ 3 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวโบราณสถาน (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) บทที่ 4 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา (จังหวัดสมุทรสงคราม) บทที่ 5 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวพัทธยา (จังหวัดชลบุรี) บทที่ 6 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแคว (จังหวัดกาญจนบุรี) บทที่ 7 มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวทะเลอันดามัน (จังหวัดภูเก็ต)

¹ อัจฉริยา วสุรัตน์. (2560). หนังสืออ่านเพิ่มเติมวรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่องรามเกียรติ์สำหรับชาวต่างประเทศ. บทคัดย่อ.

² Shi Lei. (2559). หนังสืออ่านประกอบบทละครนอกเรื่อง “สังข์ทอง” สำหรับนักศึกษาชาวจีน. บทคัดย่อ.

และบทที่ 8 มารยาททางวัฒนธรรมใน การท่องเที่ยวถนนคนเดิน (จังหวัดเชียงใหม่) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีค่าประสิทธิภาพ 89.4/95.3 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้เรื่องสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย เข้าใจมารยาททางวัฒนธรรมใน การท่องเที่ยวมากขึ้น เมื่อไปเที่ยวที่ประเทศไทย ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติอย่างไร เช่น เมื่อไป วัดพระแก้วควรแต่งกายให้เรียบร้อย และไม่ควรง่วงเผลอดัง เป็นต้น¹

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมา ตั้งใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น ฝึกทักษะการอ่าน และสามารถทบทวนเนื้อหาด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงมีประโยชน์มากสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

“หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาชนิดหนึ่ง เป็นสื่อสำหรับการเรียน การสอนที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้เรื่องมาตราชั่วสะกดไทยให้ดียิ่งขึ้น เพราะมีภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ตัวอักษร ข้อความ และยังช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาสามารถย้อนกลับไป ทบทวนบทเรียนและสามารถเลือกเรียนได้ มีการอธิบายเนื้อหาบทเรียนให้เข้าใจง่ายขึ้น พร้อมกับ เรียนแล้วนักศึกษาชาวเมียนมามีความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อ”²

จากข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมี ประโยชน์ต่อนักศึกษาชาวเมียนมา เช่น ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เสริมความรู้เกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรม หนังสืออ่านเพิ่มเติมคือหนังสือที่สามารถใช้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ ทำให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อ “อ่านเป็น” ผู้วิจัยจึงนำความรู้เรื่อง “ไ้ก่” ในภาษาและวัฒนธรรม ไทยมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไ้ก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

¹ Jiang Yu. (2560). หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง “มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยว ไทย” สำหรับนักศึกษาชาวจีน. บทคัดย่อ.

² Khin Thida Soe และ พิษณุภา ยวงสร้อย. (2561, กรกฎาคม – กันยายน). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง มาตราตัวสะกดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 20(3): 22.

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา เพื่อให้ นักศึกษาชาวเมียนมา ได้เรียนรู้เรื่องไก่ที่เกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวรรณคดี โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา มีเนื้อหาจำนวน 10 บท ได้แก่

- บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 4 ปินักษัตรกับวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 9 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ

บทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต

2.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาทั้ง 10 บท บทละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 100 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา จำนวน 100 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.4 แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม และการหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.1 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับวิชาภาษาและวัฒนธรรมในหลักสูตรภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) ผู้วิจัยพบว่า ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) มีสื่อการเรียนการสอนน้อยมาก โดยเฉพาะรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104:Literature, History and Culture) จึงสนใจสร้างสื่อการเรียนการสอนซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชานี้ เพื่อให้นักศึกษาชาวเมียนมามีความรู้และเข้าใจ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

3.1.2 ศึกษาเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่จากหนังสือ **ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน** หนังสือ **สำนวน สุภาษิต คำพังเพย** หนังสือ **สำนวนสิบสองราศี** และหนังสือ **สำนวนไทย** ศึกษาเรื่องไก่ในประวัติศาสตร์ วรรณคดีและวัฒนธรรมจากหนังสืองานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของไทยและเมียนมา

3.1.3 ผู้วิจัยไปทัศนศึกษาสถานที่สำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์สมัยอยุธยา ได้แก่ วัดพระศรีสรรเพชญ์ วัดไชยวัฒนาราม วัดหน้าพระเมรุ วัดพุทไธสวรรย์ หมู่บ้านญี่ปุ่น และพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถ่ายภาพเพื่อนำไปใช้เป็นภาพประกอบในหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.1.4 นำเนื้อหาที่ได้ข้างต้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและคัดเลือกเนื้อหาหัวข้อที่เหมาะสมเพื่อสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีเนื้อหาตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับไก่

บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 4 ปีนักษัตรกับวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่

บทที่ 9 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ

บทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต

3.1.5 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากเอกสารงานวิจัยและหนังสือต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นคู่มือสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม รวมถึงประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.1.6 สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักเรียนชาวเมียนมา ทั้งหมด 10 บท แต่ละบทประกอบด้วยบทอ่าน คำศัพท์น่ารู้ แบบฝึกหัด อ่านเสริม บทเรียน และแบบทดสอบท้ายบท ในแต่ละบทมี “อ่านเสริมบทเรียน” ซึ่งเป็นเรื่องของประเทศไทยเมียนมาที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาเมียนมาอธิบายเพิ่มเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจมากขึ้น โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104: Literature, History and Culture) รายละเอียดมีดังนี้

ตาราง 2 แสดงความแตกต่างระหว่างแบบเรียนของรายวิชาการวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม กับหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

	แบบเรียนรายวิชาการวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture)	หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
1. องค์ประกอบ	แต่ละบทประกอบด้วย 1. บทอ่าน (เนื้อเรื่องยาวประมาณ 3-4 หน้าและเป็น เรื่องวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ไทย)	แต่ละบทประกอบด้วย 1. บทอ่าน (เรื่องวัฒนธรรมไทย) 2. คำศัพท์น่ารู้ 3. แบบฝึกหัด 4. อ่านเสริมบทเรียน (เรื่องของประเทศเมียนมา) 5. แบบทดสอบท้ายบท
2. การลำดับ เนื้อหา	1. ด้านวรรณคดีไทย 2. ด้านประวัติศาสตร์ไทย 3. ด้านวัฒนธรรมไทย	1. ด้านวัฒนธรรมไทย 2. ด้านประวัติศาสตร์ 3. ด้านวรรณคดีไทย
3. เนื้อหา	1. ด้านวรรณคดี - บทที่ 1 แก้วหน้าม้า - บทที่ 2 ไกรทอง - บทที่ 3 ปลาปู้ทอง - บทที่ 4 สังข์ทอง - บทที่ 5 ลิลิตพระลอ } เรื่องย่อ	1. ด้านวัฒนธรรม - บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไกร
	2. ด้านประวัติศาสตร์ - บทที่ 6 ผู้ก่อตั้งอาณาจักรอยุธยา - บทที่ 7 การเมืองการปกครองสมัยอยุธยา - บทที่ 8 เศรษฐกิจสมัยอยุธยา	2. ด้านประวัติศาสตร์ - บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไกร (เรื่องไกรชนของพระนเรศวร)
	3. ด้านวัฒนธรรม - บทที่ 9 ประเพณีโขนจุก - บทที่ 10 ประเพณีกำฟ้า - บทที่ 11 ประเพณีตักบาตรดอกไม้ม - บทที่ 12 ประเพณีบุญบั้งไฟ - บทที่ 13 ประเพณีผ้าขึ้นธาตุ - บทที่ 14 ประเพณียี่เป็ง - บทที่ 15 ประเพณีวิ่งควาย - บทที่ 16 ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ	3. ด้านวรรณคดี - บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไกร - บทที่ 9 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไกร: ลิลิต พระลอ - บทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไกร: รูปแบบ คำประพันธ์ลิลิต

ตาราง 2 (ต่อ)

	แบบเรียนรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture)	หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไกร” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
4. การอธิบาย เนื้อหา	- รูปภาพ - ตัวอักษร	- รูปภาพ - การเปรียบเทียบ - แผนผัง (ในเรื่องลิลิตพระลอ) - ตัวอักษร

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับเนื้อหาของรายวิชา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) โดยมี รายละเอียดดังนี้

ความรู้เรื่องวรรณคดี บทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีมีทั้งหมดมี 3 บท ได้แก่ บทที่ 7 กล่าวถึงเรื่องย่อนิทานเรื่องนางสิบสอง บทที่ 9 กล่าวถึงเรื่องย่อของลิลิตพระลอ ซึ่งเป็นวรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไกร และบทที่ 10 กล่าวถึงรูปแบบคำประพันธ์ของวรรณคดีไทยเรื่องลิลิตพระลอ เมื่อได้เรียนสามบทนี้จะทำให้นักศึกษาชาวเมียนมามีความรู้ด้านวรรณคดีไทยมากขึ้น เช่น รู้ว่านิทานเรื่อง นางสิบสองมีเนื้อหาล้ายกับเรื่องเมืองนาย ส่วนเรื่องลิลิตพระลอก็คล้ายกับเรื่อง ขุนสามลอกับนางอุเปรม นอกจากนี้ นักศึกษายังเข้าใจเนื้อหาใหม่คือ รูปแบบคำประพันธ์ของทั้งไทย และเมียนมา

ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ บทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์มี 1 บทคือ บทที่ 3 มีเนื้อหากล่าวถึงเรื่องการชนไกรของสมเด็จพระนเรศวรกับมังสามเกียด ซึ่งเป็นพระโอรสของ พระเจ้านันทบุเรง พระองค์เคยถูกจับเป็นตัวประกันในสมัยตองอู เมื่อนักศึกษาได้อ่านบทนี้แล้วจะ ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น โดยเฉพาะได้เรียนคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เช่น นูเรงนอง สมัยตองอู เชลย เป็นต้น

ความรู้เรื่องวัฒนธรรม บทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมมีทั้งหมดมี 6 บท ได้แก่ บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไกร บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไกร บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไกร บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไกร บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไกร และบทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไกร ในบทที่ 2 ผู้วิจัยอธิบายเนื้อหาที่พูดถึงความหมายของเพลง และบทอาขยานที่เกี่ยวกับไกรทั้งของไทยและเมียนมา บทที่ 3 เป็นวัฒนธรรมด้านการละเล่น

เนื้อหากล่าวถึงการละเล่นชนไก่ทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ บทที่ 4 และบทที่ 8 เป็นวัฒนธรรมด้านความเชื่อและประเพณี เพราะ พูดถึงเรื่องความเชื่อของคนไทย เช่น คนไทยนับถือศาสนาพุทธ จึงชอบไปทำบุญที่วัดพระธาตุตามปีเกิด (ปีนักษัตร) ของตนเอง หรือในนิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่ก็มีความเชื่อเรื่อง บุญบาป เกรกรรม บทที่ 5 เป็นวัฒนธรรมด้านอาหารการกิน เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารไทยที่มีชื่อเสียง เช่น แกงเขียวหวาน ต้มข่าไก่ มัสมันไก่ เป็นต้น บทที่ 6 เป็นวัฒนธรรมด้านภาษา ซึ่งกล่าวถึงสำนวนที่เกี่ยวกับไก่ทั้งของไทยและเมียนมา จากบทที่ 6 นักศึกษาจะได้คติสอนใจด้วย เช่น สำนวน “รู้จักเก็บ รู้จักเสีย” สอนให้รู้จักหาและขยันทำมาหากิน และสำนวน “สู้ยิบตา” สอนให้สู้ไม่ถอยเมื่อประสบปัญหา เป็นต้น

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาชาวเมียนมามีทักษะการอ่านคือ มีความรู้ความจำ เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้

ความรู้ด้านทักษะการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยฝึกและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ให้แก่นักศึกษาชาวเมียนมา โดยเน้นทักษะการอ่านความรู้ ความจำ ความเข้าใจและ นำไปใช้เป็นหลักซึ่งเป็นทักษะที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวเมียนมา ทุกบทมีแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบท ในด้านการอ่านระดับความรู้ความจำ นักศึกษาอ่านแล้วต้องตอบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม เช่น จำเพลงกูก กูกไก่ได้ การอ่านระดับความเข้าใจ คือ เข้าใจในสิ่งที่อ่าน อ่านแล้วจับใจความได้ เรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปเรื่องได้ เช่น อ่านแล้วเล่าเรื่องของการละเล่นไทยได้ อาหารไทยมีอะไรบ้าง ทำไมจึงมีชื่อเสียงในโลก เป็นต้น การอ่านระดับนำไปใช้คือนักศึกษาอ่านแล้วไปใช้ให้มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น นำคำศัพท์จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้วใช้ในการพูด หรือ ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

3.1.7 สร้างแบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ทั้งหมด 10 บท บทละ 10 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกตามวัตถุประสงค์ การเรียนรู้

3.1.8 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะ การเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาทั้งหมด 100 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก

3.1.9 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

3.2 การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินผลคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม รายชื่อผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

รองศาสตราจารย์ แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Assistant Professor Su Su Khin แผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

ก่อนจะดำเนินการส่งผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เชี่ยวชาญโดยใช้แบบสอบถาม 5 ระดับตามแนวคิด Rating Scale¹ คือ

ระดับคะแนน 5 หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพในระดับดีมาก
ระดับคะแนน 4 หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพในระดับดี
ระดับคะแนน 3 หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพในระดับพอใช้
ระดับคะแนน 2 หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพในระดับต้องปรับปรุง
ระดับคะแนน 1 หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพในระดับใช้ไม่ได้

นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของหนังสือ โดยประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

เกณฑ์ในการยอมรับว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพจะมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 ขึ้นไป เมื่อผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วจะนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบและนำกลับมาแก้ไข จากนั้นจึงส่งผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

¹ พิสนุ พงศ์ศรี. (2554). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย. หน้า 202.

3.2.2 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาประมวลผล ดังนี้

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน				
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ค่าเฉลี่ย	ระดับ คุณภาพ
1. ด้านรูปเล่ม					
1.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	4	3	4	3.66	ดี
1.2 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	4	4	5	4.33	ดี
1.3 ภาพประกอบเหมาะสม สื่อความหมาย	4	4	5	4.33	ดี
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4	4	4	4	ดี
2.2 มีความถูกต้องทางวิชาการ	4	4	4	4	ดี
2.3 การอธิบายเนื้อหาชัดเจน	4	4	4	4	ดี
2.4 จัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับ ความรู้ของผู้เรียนชาวต่างชาติ	4	3	4	3.66	ดี
3. ด้านภาษา					
3.1 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	3	3.66	ดี
3.2 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน	4	4	3	3.66	ดี
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4	4	4	4	ดี
4.2 มีความง่าย-ยากเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4	4	4	4	ดี
4.3 คำถามชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา	4	4	3	3.66	ดี
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
5.1 ให้ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับ เรื่อง “ไก่” แก่ผู้เรียน	5	4	4	4.3	ดี
5.2 เป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	5	4	5	4.6	ดีมาก
5.3 ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะการอ่านให้กับ ผู้เรียนชาวต่างชาติ	5	4	5	4.6	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.2	3.86	4.06	4.04	ดี

จากตารางคะแนนค่าเฉลี่ย 4.04 คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่างค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.5 แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีคุณภาพอยู่ในระดับดี สามารถเป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วแก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 4 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของรองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
ตารางภาพประกอบ	หน้าแพก	แก้คำที่สะกดผิด	หน้าแพก
ตารางภาพประกอบ	กิจกรรมนางสิบสอง	แก้คำที่สะกดผิด	กิจกรรมนางสิบสอง
3 บทที่ 1	หม่อมเจ้าสิทธิพรกฤดากร	ควรเว้นวรรค	หม่อมเจ้าสิทธิพร กฤดากร
3 บทที่ 1	ไก่ตะเภากินอาหารน้อย โตไว ให้ไข่เร็ว ไข่ดก ฟองโต และออกไข่ได้นาน	“ ค่ำ ว่า ออ ก ไข่ ได้ น าน ” มีความหมายไม่ชัดเจน ควรเพิ่มคำให้ ความหมาย ชัดเจนขึ้น	ไก่ตะเภากินอาหารน้อย โตไว ให้ไข่เร็ว ไข่ดก ฟองโต และออกไข่ได้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน
5 บทที่ 1	โชคชะตา หมายถึง กรรม หรือ โชคที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	คำว่า “โชค” มีความหมายไม่ชัดเจน ควรอธิบายให้ชัดเจน	โชคชะตา หมายถึง โชคดี หรือ โชคร้ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
14 บทที่ 1	มนุษย์ อ้าวว่า มัน-นุด	แก้คำที่สะกดผิด	มนุษย์ อ่านว่า มะ-นุด
24 บทที่ 2	ไก่แจ้ชอบผสมพันธุ์กับไก่พันธุ์อื่น ๆ จึงไม่ได้ไก่พันธุ์แท้	ควรใช้คำว่า “มัก”	ไก่แจ้มักผสมพันธุ์กับไก่พันธุ์อื่น ๆ จึงไม่ได้ไก่พันธุ์แท้

ตาราง 4 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
25 บทที่ 2	ไก่แจ้ชอบอยู่อย่างสงบแต่ถ้าผู้ เลี้ยงก็จะไม่ถอย แม้มีแผลและ ตาแตกก็สู้	ควรเพิ่ม คำให้ ความหมาย ชัดเจน	ไก่แจ้ชอบอยู่อย่างสงบแต่ถ้า ต้องต่อสู้ก็จะไม่ถอย แม้จะมี แผลและตาแตกก็ยังสู้
26 บทที่ 2	1. “เจี๊ยะบ เจี๊ยะบ” คือ เสียงของ อะไร (รู้จำ) ก. ลูกไก่ ข. ลูกเต่า ค. ลูกหมา ง. ลูกแมว	คำตอบที่เลือกง่าย เกินไป	1. “เจี๊ยะบ เจี๊ยะบ” คือ เสียงของ อะไร ก. ลูกไก่ ข. แม่ไก่ ค. พ่อไก่ ง. ไก่วัยรุ่น
36 บทที่ 3	ในอดีต การชนไก่ เป็น การใช้เวลาว่างของ ผู้ชายไทย หลังการทำงาน	ควรอธิบายเพิ่มว่า ผู้ ชาย ไทย ทำ กิจกรรม อื่น ๆ นอกจาก การทำ นา	ในอดีต การชนไก่ เป็น การใช้เวลาว่างของผู้ชายไทย หลังการทำงาน หรือ ทำกิจกรรม อื่นๆ
39 บทที่ 3	ศอก หมายถึง ใส่เข้าไปในช่อง	ควรอธิบายให้ ชัดเจน	ศอก หมายถึง ใส่เข้าไปในช่อง แคบ ๆ
42 บทที่ 3	สมเด็จพระนเรศวรชนไก่	แก้คำที่สะกดผิด	สมเด็จพระนเรศวรชนไก่
53 บทที่ 4	พญาบาทที่มีสีขาวยผสมชมพู	ควรเพิ่ม คำว่า “ขน”	พญาบาทที่มีขนสีขาวยผสมชมพู
61 บทที่ 4	10. บูลา “โกจ๊อ” ด้วยอะไร (เข้าใจ) ก. ไก่ ข. หมู ค. ปลา ง. เนื้อ	ควรเพิ่มประธาน ในประโยค	10. คนเมียนมาบูลา “โกจ๊อ” ด้วยอะไร ก. ไก่ ข. หมู ค. ปลา ง. เนื้อ

ตาราง 4 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
68 บทที่ 5	มีน้ำมันไก่มีน้ำแกงข้นสีแดงเข้ม อมน้ำตาล รสชาติ กลมกล่อม กลิ่นหอม และมีครบทั้งสามรส คือ เปรี้ยว เค็ม และหวาน	ควรอธิบายเพิ่มว่า รสชาติเปรี้ยวของ มีน้ำมันไก่ได้มาจาก มะขามเปียก	มีน้ำมันไก่มีน้ำแกงข้นสีแดงเข้ม อมน้ำตาล รสชาติกลมกล่อม กลิ่นหอม และมีครบทั้งสามรส คือ เปรี้ยว เค็ม และหวาน รสชาติเปรี้ยวของมีน้ำมันไก่ ได้มาจากมะขามเปียก
68 บทที่ 5	อาหารไทยเป็นอาหารที่ดีต่อ สุขภาพ เพราะเป็นอาหารที่ใช้ น้ำมันน้อย ปุรงรสด้วย สมุนไพรใช้เนื้อสัตว์น้อย	ควรอธิบายเพิ่มว่า ไก่เป็นอาหารที่ทุก ชาติสามารถ รับประทานได้	อาหารไทยเป็นอาหารที่ดีต่อ สุขภาพ เพราะเป็นอาหารที่ใช้ น้ำมันน้อย ปุรงรสด้วยสมุนไพร และใช้ไก่ซึ่งหลายชาติสามารถ รับประทานได้ ไม่ว่าจะเป็น ชาวมุสลิม ชาวจีน เป็นต้น
82 บทที่ 6	คนไทยโบราณสั่งสอน ลูกหลานโดยนำสัตว์มา เปรียบ ภาษาไทยจึงมีสำนวนที่ เกี่ยวกับสัตว์เป็นจำนวนมาก	ควรอธิบายเพิ่มคำ ว่าลักษณะและ อุปนิสัยของสัตว์ เพื่อ ทำให้ ความหมาย ชัดเจนขึ้น	คนไทยโบราณสั่งสอนลูกหลาน โดยนำลักษณะและอุปนิสัย ของสัตว์มาเปรียบ ภาษาไทย จึงมีสำนวนที่เกี่ยวกับสัตว์เป็น จำนวนมาก
83 บทที่ 6	เปิดเป็นสัตว์ที่ขันไม่เก่งเท่าไก่ สัตว์อื่นก็ขันไม่ได้ เช่นเดียวกับ คนที่ด้อยชอบอวดว่าตนเอง เก่งกว่าคนอื่น	เปิดเป็นสัตว์ที่ไม่ ขัน จึงควรอธิบาย เพิ่มให้ชัดเจน	เปิดเป็นสัตว์ที่ไม่ขันแบบไก่ สัตว์อื่นก็ขันไม่ได้ เช่นเดียวกับคนที่ด้อย ชอบอวด ว่าตนเองเก่งกว่าคนอื่น
102 บทที่ 7	เช้าวันรุ่งขึ้นทำวรฤทธิเห็น นางสิบสองสวยงาม จึงให้นาง สิบสองเป็นพระมเหสี	ควรอธิบายเพิ่มว่า ทำวรฤทธิชอบ ความสวยงามของ นางสิบสอง	เช้าวันรุ่งขึ้นทำวรฤทธิชอบใจ ในความสวยงามของ นางสิบสอง จึงรับนางสิบสอง เป็นพระมเหสี
104 บทที่ 7	ทศพลิน อ่านว่า สับ-สิน	แก้คำที่สะกดผิด	ทศพลิน อ่านว่า ชับ-สิน

ตาราง 4 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
105 บทที่ 7	อธิษฐาน หมายถึง ตั้งใจ ขอเรื่องสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ควรอธิบายเพิ่ม ความหมายของ คำว่า “อธิษฐาน” ให้ชัดเจน	อธิษฐาน หมายถึง ตั้งใจขอเรื่อง สิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
123 บทที่ 8	นายควาญช้างเห็นฤๅษีแล้ว นับถือฤๅษีมาก จึงเชิญเข้า ในอุทยานและถวายอาหาร ทุกวัน	ไม่ควรใช้คำว่า “ถวาย”	นายควาญช้างเห็นฤๅษีแล้ว นับถือฤๅษีมาก จึงเชิญเข้า ไปอุทยานและจัดสำหรับ อาหารให้ทุกวัน
124 บทที่ 8	ฤๅษี เป็น พระประจำ ราชตระกูล	ควรใช้ คำว่า “ปุโรหิต”	ฤๅษี เป็น ปุโรหิตประจำ ราชตระกูล
135 บทที่ 8	ในเรื่อง “คนตัดพินกับนาย ควาญช้าง” มีตัวละครทั้งคน และไกรวม 5 ตัว	ไม่ควรใช้คำว่า “ตัว” เพราะตัว ละครเป็นมนุษย์	ในเรื่อง “คนตัดพินกับนาย ควาญช้าง” มีตัวละครทั้งคน และไกรวม 5 ชีวิต
145 บทที่ 9	อภิเษก หมายถึง ทำพิธี แต่งงานของกษัตริย์	คำว่า “อภิเษก” หมายถึง แต่งตั้ง โดยการทำพิธี รดน้ำ จึงควรใช้คำ ว่า “อภิเษกสมรส”	อภิเษกสมรส เป็น คำ ราชาศัพท์หมายถึง แต่งงาน
147 บทที่ 9	พระเพื่อน พระแพงชอบ พระลอและทำให้พระลอมา หา พฤติกรรมของนาง 2 คน เหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร	ควรอธิบายชัดเจน ว่า พระเพื่อน พระแพงทำเสน่ห์ และทำให้พระลอ มาหา	พระเพื่อน พระแพงชอบ พระลอและทำเสน่ห์ให้ พระลอมาหา พฤติกรรมของ นาง 2 คนเหมาะสมหรือไม่ เพราะอะไร
148 บทที่ 9	ขุนสามลอสัญญาว่าจะ กลับมาตอนกรรยาคลอดลูก	ควรอธิบายให้ ชัดเจน	ขุนสามลอสัญญาว่าจะ กลับมาให้ทันกรรยาคลอด
165 บทที่ 10	เมื่อพระลอเห็นไก่อก็ชอบมาก เพราะไก่อสวยงาม ไม่ทันจะทำ น้ำหอมริบแต่งตัว สวมมงกุฏ หีบอาวู และตามไปไก่อ ทันที	ควรเรียง คำให้ ถูกต้อง	เมื่อพระลอเห็นไก่อก็ชอบมาก เพราะไก่อสวยงาม ไม่ทันจะทำ น้ำหอม ริบแต่งตัว สวม มงกุฏ หีบอาวู และตามไก่อ ไปที่ทันที

ตาราง 4 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
165 บทที่ 10	เมื่อเห็นพระลอเข้า ก็ส่งเสียง ขันและทำท่าทางเดินช้า ๆ	ควรรู้ใช้ คำว่า “ทำท่า” แทนคำว่า “ท่าทาง”	เมื่อเห็นพระลอเข้า ก็ส่งเสียง ขันและทำท่าเดินช้า ๆ
172 บทที่ 10	คำประพันธ์เลโซ (๑๐๖: จุ๊:) คล้ายกับโคลงสี่สุภาพของ ภาษาไทย	ควรเปลี่ยนคำว่า “คำประพันธ์” แทน คำว่า “ภาษาไทย”	คำประพันธ์เลโซ (๑๐๖: จุ๊:) คล้ายกับโคลงสี่สุภาพของคำ ประพันธ์ไทย

รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัยให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยว่า “ต่อไป
อาจจะสร้างงานวิจัยเปรียบเทียบพิธีกรรมที่ใช้ไก่ นิทาน ตำนานระหว่างไทยกับเมียนมา”

ตาราง 5 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
11 บทที่ 1	1. ไก่เป็นสัตว์ประเภทใด (รู้-จำ) ก. สัตว์น้ำ ข. สัตว์บก ค. สัตว์ปีก ง. สัตว์ครึ่งน้ำ ครึ่งบก	ไม่จำเป็นต้องระบุ คำถามที่บอกระดับ การวัดผลไว้ท้าย คำถาม	1. ไก่เป็นสัตว์ประเภทใด ก. สัตว์น้ำ ข. สัตว์บก ค. สัตว์ปีก ง. สัตว์ครึ่งน้ำ ครึ่งบก
25 บทที่ 2	คนเมียนมาเรียกไก่แจ้ว่า (ဝိန်ညွှင်) ดิน-ญัน-จ๊าก	ควรเว้นวรรค	คนเมียนมา เรียก ไก่แจ้ว่า (ဝိန်ညွှင်) ดิน-ญัน-จ๊าก
107 บทที่ 7	1. ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. เกิดอะไรขึ้น 5. ผลเป็นอย่างไร	ข้อที่ 4 ควรถามให้ ชัดเจน	1.ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4.เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น 5. ผลเป็นอย่างไร
130 ข้อบท	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่	ควรตั้งชื่อ บท ให้ ชัดเจน	วรรณ คดี ไทย ที่ เกี่ยว กับ ไก่ (ลิลิตพระลอ)
158 ข้อบท	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่	ควรตั้งชื่อ บท ให้ ชัดเจน	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่ (รูปแบบคำประพันธ์)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วงศ์ภินันท์พัฒนาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยว่า
 ในแบบทดสอบแต่ละข้อไม่จำเป็นต้องระบุคำถามที่บอกระดับการวัดผลไว้ท้ายคำถาม เช่น
 อวัยวะส่วนใดเป็นลำตัวของไก่ (รู้-จำ) ไม่ควรบอกนักศึกษาว่า วัดผลระดับใด และให้ตั้งชื่อบทให้
 ชัดเจน เช่น วรรณคดีที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ เป็นต้น

ตาราง 6 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ Assistant Professor Su Su Khin

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
21 บทที่ 2	လည်တံကိုဆန့်ကာကောက် သည်	ใช้ คำอธิบาย ฟุ่มเฟือย ควรอธิบายให้ชัดเจน	ကုန်းသည်၊ ကွေးသည်။
	တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်ထိုးဆွသည်	ใช้ คำอธิบาย ฟุ่มเฟือย ควรอธิบายให้ชัดเจน	ယက်သည်။
	တိတ်ဆိတ်သော	ควรใช้คำว่า “ငြိမ်သက်” ซึ่ง เหมาะสมกับเนื้อหามากกว่า คำว่า “တိတ်ဆိတ်”	ငြိမ်သက်သော
38 บทที่ 3	ကျွမ်းကျင်မှု	ควรใช้คำว่า “စွမ်းရည်” ซึ่ง เหมาะสมกับเนื้อหามากกว่า คำว่า “ကျွမ်းကျင်မှု”	စွမ်းရည်
	လဲသည်	ควรเพิ่มคำว่า “ကျ” เพื่อให้ เข้าใจมากขึ้น	လဲကျသည်
	ကွင်းပြင်(သို့)နေရာလွတ်	ใช้ คำอธิบาย ฟุ่มเฟือย ควรอธิบายให้ชัดเจน	ကွင်းပြင်
45 บทที่ 3	ကစားသည့်သူ	ควรเพิ่มคำว่า “များ” เพื่อให้ เข้าใจมากขึ้น	ကစားသည့်သူများ
53 บทที่ 4	ထည့်သွားထားသည်။	ใช้ คำอธิบาย ฟุ่มเฟือย ควรอธิบายให้ชัดเจน	ထည့်သည်
	နက္ခတ်	ควรอธิบายให้ชัดเจน	နက္ခတ္တနတ်
54 บทที่ 4	ဓာတုဓာတ်တော်	ควรเพิ่มคำว่า “ဘုရား” เพื่อให้ เข้าใจมากขึ้น	ဘုရားဓာတ်တော်

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
69 บทที่ 5	အရသာပြည့်စုံသည်	ควรใช้ภาษาทางวิชาการ	အရသာအနုတော် ဖြစ်သည်။
	အနံ့သည်	ควรใช้คำว่า “ <i>ပျံ့သည်</i> ” ซึ่ง เหมาะสมกับเนื้อหามากกว่า คำว่า “ <i>အနံ့သည်</i> ”	ပျံ့သည်
	အစာအိမ်ထဲကတ်ထဲသည်	ควรอธิบายให้ชัดเจน	အစာအိမ်လေပွသည်
	အလှဆင်	ควรใช้ภาษาที่สละสลวย	သေသပ်လှပသည်
104 บทที่ 5	ဈေးသွားသည်	ควรอธิบายให้ชัดเจน	အမှတ်တမဲ့ သတ်လက်လွတ်ဖြစ် သည်။

ผู้วิจัยแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และแก้ไขปรับปรุงตาม
คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่”
สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไป
ทดลอง 2 ครั้งกับนักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผู้วิจัยกำหนดผลระดับคุณภาพของแบบทดสอบ ก่อนจะทดลองกับนักศึกษาชาวเมียนมา
โดยกำหนดดังนี้

ผลคะแนน 0 – 49	หมายถึง	ระดับผลการเรียนต่ำ
ผลคะแนน 50 – 59	หมายถึง	ระดับผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
ผลคะแนน 60 – 69	หมายถึง	ระดับผลการเรียนปานกลาง
ผลคะแนน 70 – 79	หมายถึง	ระดับผลการเรียนดี
ผลคะแนน 80 – 100	หมายถึง	ระดับผลการเรียนดีมาก ¹

¹ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2537). *การบริหารและการจัดการการวัดและประเมินผล
การศึกษา*. หน้า 66.

4.1 การทดลองครั้งที่ 1

ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทำให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีคุณภาพ ต่อจากนั้นจึงนำไปทดลองกับนักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) จำนวน 1 คน เพื่อประเมินคุณภาพหนังสือจากนักศึกษาชาวเมียนมาซึ่งเป็นผู้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

4.1.1 ผู้ทดลองครั้งที่ 1

การทดลองครั้งที่ 1 ผู้ทดลองคือ นักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

ภาพประกอบ 3 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 1 ณ ห้องเรียนมหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) ¹

4.1.2 สถานที่และระยะเวลาในการทดลองครั้งที่ 1

สถานที่ที่เก็บข้อมูลคือ ห้องเรียนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม – วันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

4.1.3 ผลการทดลองครั้งที่ 1

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้ง 10 บท โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.3.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีทั้งหมด 100 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ข้อละ 1 คะแนน

¹ รูปถ่ายโดยนางสาว Phyu Ya Ti Thin อาจารย์สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

ตาราง 7 แสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดลองครั้งที่ 1

	แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	ผลต่าง
ผู้ทดลอง	52	81	29

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้ทดลองมีความรู้ และทักษะการอ่าน เพราะผู้ทดลองได้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนคือ 52 และได้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคือ 81 จึงได้ ผลต่าง 29 คะแนน แสดงให้เห็นว่าผู้ทดลองได้ความรู้เพิ่มจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.1.3.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ข้อละ 10 คะแนน ดังนี้

ตาราง 8 แสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองครั้งที่ 1

บทที่	แบบทดสอบระหว่างเรียน	คะแนน	ระดับ
1	ความรู้เกี่ยวกับไก่	80	ดีมาก
2	เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่	100	ดีมาก
3	การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่	90	ดีมาก
4	ปิ่นักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่	90	ดีมาก
5	อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่	80	ดีมาก
6	สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่	100	ดีมาก
7	นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่	80	ดีมาก
8	นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่	90	ดีมาก
9	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ	90	ดีมาก
10	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต	70	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย		87	ดีมาก

จากตารางแสดงคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองครั้งที่ 1 พบว่า ผู้ทดลองครั้งที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 87 ซึ่งอยู่ในระดับผลการเรียนดีมาก เพราะได้คะแนนระหว่าง 80 – 100 บทที่ 2 กับบทที่ 6 ได้คะแนนเต็ม เพราะบทที่ 2 เป็นเพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่ ผู้ทดลองชอบเรียนบทอาขยานและสนใจเนื้อเรื่องมาก นอกจากนี้ยังมีบทอ่านเสริมเป็นบทอาขยานของเมียนมา จึงทำให้ผู้ทดลองเข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น บทที่ 6 ซึ่งเป็นเรื่องสำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่ เพราะ ทั้งภาษาไทยกับภาษาเมียนมามีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่ บทที่ได้คะแนนน้อยที่สุด 70 คะแนนคือบทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต เพราะเนื้อหายากและอ่านยากกว่าบทอื่นจึงได้คะแนนน้อย หลังจากการทดลองครั้งที่ 1 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาดังนี้

“หนูเป็นมุสลิมจึงอ่านบทที่ 4 และบทที่ 8 นานกว่าบทอื่นเพราะมีคำศัพท์ยากสำหรับหนู ส่วนบทที่ 9 มีตัวละครเยอะ และจำชื่อยากด้วยค่ะ แต่จริง ๆ หนูก็ชอบเรื่องนี้แหละ เพราะคล้ายกับเรื่อง “ขุนสามลอกกับนางอุเปรม” ของเมียนมา ส่วนเนื้อหา หนูรู้สึบทที่ 1 กับ 2 อ่านง่ายเพราะมีเนื้อหาสั้น และเข้าใจทุกส่วน ส่วนบทที่ 3,6 ได้รู้วัฒนธรรมไทย เช่น เพิ่งรู้ว่าการละเล่นของเด็กไทยมีดีไก่ ขนไก่ด้วย การละเล่นเหล่านี้เหมือนการละเล่นของประเทศเมียนมา ในบทที่ 3 ยังมีเรื่องไก่ชนของพระนเรศวร ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ หนูเคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนแต่ไม่เคยอ่านเป็นภาษาไทย ตอนนี้หนูได้อ่านแล้วรู้สึกที่หนูได้ความรู้ทางประวัติศาสตร์มากยิ่งขึ้น ในด้านสำนวน หนูได้อ่านสำนวนเมียนมาเป็นภาษาไทย เช่น ไก่ตาบอด เจอหม้อข้าวโดยบังเอิญ *ကြက်တံဆိပ်ဆိုးဝိုး* จึงนำสำนวนพวกนี้ไปใช้ได้เมื่อหนูต้องการ หนูชอบอ่านบทที่ 3 บทที่ 6 มากเพราะได้ทั้งความรู้และนำไปใช้ได้ บทที่อ่านยากที่สุดคือบทที่ 10 เพราะหนูไม่เคยรู้และไม่เคยศึกษาเรื่องคำประพันธ์ และมีคำศัพท์ยาก แต่มีประโยชน์มากจริง ๆ ได้ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์ของไทยเป็นครั้งแรก เข้าใจว่า วรรณคดีไทยเป็นอย่างไร และหนูยังชอบทำแบบทดสอบด้วยค่ะ ไม่ต้องท่อง เลือกร้อยเดียว หนูยังชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” ของแต่ละบท เมื่อหนูอ่านบทอาขยานไก่แจ้ของไทยไม่ค่อยเข้าใจ พออ่านบทอาขยานของไก่แจ้เมียนมาแล้ว เข้าใจทันทีว่าบทอาขยานคือบทท่องจำที่เราเคยท่องตั้งแต่เด็ก”¹

¹ Tin Me Me Soe. (2562, 9 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL)

ตาราง 9 แสดงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ในการทดลองครั้งที่ 1

	การสัมภาษณ์ผู้ทดลอง
บทที่อ่านง่าย	- บทที่ 3 กับบทที่ 6 เพราะมีเนื้อหาสั้น และเข้าใจทุกส่วน และได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม
บทที่อ่านยาก	- บทที่ 4 และบทที่ 8 อ่านนานกว่าบทอื่นเพราะมีคำศัพท์ยาก ส่วนบทที่ 9 มีตัวละครเยอะ และจำชื่อยาก - บทที่ยากที่สุดคือ บทที่ 10 เพราะไม่เคยรู้และไม่เคยศึกษาเรื่องคำประพันธ์ และมีคำศัพท์ยาก
บทที่ชอบ	- บทที่ 3 กับ บทที่ 6 เพราะได้ทั้งความรู้และนำไปใช้ได้
ส่วนประกอบที่ชอบ ที่สุดในแต่ละบท	- ชอบทำแบบทดสอบ ไม่ต้องท่อง เลือกรายเดียว - ชอบ “อ่านเสริมบทเรียน” ของแต่ละบท เป็นเรื่องเกี่ยวกับบทหลักข้างหน้า

จากการสัมภาษณ์ผู้ทดลอง ผู้วิจัยพบว่า ผู้ทดลองเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มากกว่าวรรณคดี เพราะเนื้อหาในด้านวรรณคดีอ่านยาก นักศึกษาไม่เคยอ่านและไม่เคยเรียนมาก่อน ส่วนเนื้อหาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เป็นเรื่องที่นักศึกษาค้นเคย จึงอ่านแล้วเข้าใจง่าย ผู้วิจัยยังพบว่า การนับถือศาสนาของนักศึกษามีอิทธิพลต่อการเรียน การสอนภาษาไทย เพราะนักศึกษาคนนี้เป็นชาวเมียนมาที่นับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาบอกว่า บทที่ 4 กับ 8 รู้สึกยากเพราะมีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา จึงใช้เวลานานแล้วรู้สึกอ่านยาก “อ่านเสริมบทเรียน” ช่วยให้เข้าใจบทอ่านมากขึ้น ดังนั้นการสร้างบทอ่านที่มีความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทยกับเมียนมาจึงช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทอ่านง่ายขึ้น ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการทดลองครั้งที่ 1 มีดังนี้

ตาราง 10 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังจากการทดลองครั้งที่ 1

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ ของผู้ทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
41 บทที่ 4	แบบฝึกหัดที่ 1 ของบทที่ 4 (อ่านแล้วตอบคำถาม) มีคำถาม 10 ข้อ	มีคำถามมากเกินไป	แบบฝึกหัดที่ 1 ของบทที่ 4 (อ่านแล้วตอบคำถาม) ปรับ คำถามเหลือ 5 ข้อ
81 บทที่ 6	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “เกี่ยว”	ไม่เข้าใจคำศัพท์ดังกล่าว	“เกี่ยว” หมายถึง พูดให้อีกฝ่าย หนึ่งรู้สึกรัก
81 บทที่ 6	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “บ่อน”		“บ่อน” หมายถึง สถานที่เล่น การพนัน
81 บทที่ 6	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “บ้อ”		“บ้อ” หมายถึง อาการของไก่ตัวผู้ กรีดปีกเพื่อจับไก่ตัวเมีย
98 บทที่ 7	ยังไม่ได้ อธิบาย คำว่า “พระทัย”	ไม่เข้าใจคำศัพท์ดังกล่าว	“พระทัย” เป็น คำราชาศัพท์ หมายถึง จิตใจ

จากการทดลองครั้งที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทดลองไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเนื้อหาเหมาะกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากปรับแก้แล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองครั้งที่ 2 กับกลุ่มทดลองจำนวน 3 คน

4.2 การทดลองครั้งที่ 2

หลังจากการทดลองครั้งที่ 1 ผู้วิจัยแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองที่เป็นนักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) จำนวน 3 คน

4.2.1 กลุ่มทดลองครั้งที่ 2

ผู้ทดลองคือ นักศึกษาชาวเมียนมา จำนวน 3 คนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

ภาพประกอบ 4 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 2 ณ ห้องเรียนมหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL)¹

4.2.2 สถานที่และระยะเวลาในการทดลองในการทดลองครั้งที่ 2

สถานที่ที่เก็บข้อมูลคือ ห้องเรียนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม (YUFL) กลุ่มทดลองมีทั้งหมด 3 คน นักศึกษาชาย 1 คน และนักศึกษา
หญิง 2 คน

4.2.3 ผลการทดลองครั้งที่ 2

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบ
หลังเรียน และแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้ง 10 บท โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.3.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีทั้งหมด 100 ข้อ คะแนนเต็ม
100 คะแนน ข้อละ 1 คะแนน

ตาราง 11 แสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดลองครั้งที่ 2

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	ผลต่าง
1	57	91	34
2	52	87	35
3	43	77	34
ค่าเฉลี่ย	50.67	85	34.33

¹ รูปถ่ายโดยผู้วิจัย

จากตารางแสดงผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดลองครั้งที่ 2 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนน้อยเพราะกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมน้อย แต่หลังจากได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาแล้ว กลุ่มทดลองได้คะแนนสูงขึ้น คะแนนค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนได้ร้อยละ 50.67 และแบบทดสอบหลังเรียนได้ร้อยละ 85 ค่าเฉลี่ยผลต่างของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนร้อยละ 34.33 จึงแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองครั้งที่ 2 มีความรู้มากขึ้น

4.2.3.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 100

คะแนน ข้อละ 10 คะแนน

ตาราง 12 แสดงคะแนนทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองครั้งที่ 2

บทที่	เนื้อหา	แบบทดสอบระหว่างเรียน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ความรู้เกี่ยวกับไก่	80	100	80	86.87	ดีมาก
2	เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่	80	80	70	76.67	ดี
3	การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่	100	90	70	86.67	ดีมาก
4	ปิ่นกษัตริย์และวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่	100	100	80	93.33	ดีมาก
5	อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่	100	90	60	83.33	ดีมาก
6	สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่	90	90	70	83.33	ดีมาก
7	นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่	100	100	60	86.66	ดีมาก
8	นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่	90	70	70	76.67	ดี
9	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: ลิลิตพระลอ	90	80	60	76.67	ดี
10	วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต	90	60	70	73.33	ดี
คะแนนเฉลี่ย		92	86	69	82.33	ดีมาก

จากตารางดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาอยู่ในระดับดีมากโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.33 ซึ่งอยู่ในคะแนน 80 – 100 ผลการทดลองพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ บทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต ได้คะแนนร้อยละ 73.33 เพราะเนื้อหาในบทนี้เน้นความรู้เรื่องรูปแบบคำประพันธ์ลิลิต และมีคำศัพท์ยาก กลุ่มทดลองคนที่ 1 กับ คนที่ 3 มีความรู้พื้นฐาน

รูปแบบคำประพันธ์ของเมียนมา แต่ในบทนี้เป็นภาษาไทยจึงใช้เวลานาน ผู้ทดลองคนที่ 2 ไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ทั้งของไทยและเมียนมา ผู้วิจัยจึงอธิบายให้ผู้ทดลองคนที่ 2 และให้อ่านอีกรอบจึงเข้าใจ

จากคะแนนค่าเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มทดลองพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่ ได้คะแนนร้อยละ 93.33 เพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา และคำศัพท์ไม่ยาก นอกจากนี้กลุ่มทดลองทั้ง 3 คนเป็นนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาจึงชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา และมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพุทธศาสนา เมื่อทดลองเสร็จแล้วผู้วิจัยสัมภาษณ์กับกลุ่มทดลอง 3 คน ดังนี้

นักศึกษาคนที่ 1 กล่าวว่า

“รู้สึกว่บทที่ 1 – 4 ง่าย เพราะมีเนื้อหาสั้น และคำศัพท์ไม่ยาก ในบทที่ 3 หนูได้อ่านทั้งการละเล่นไทยและเรื่องประวัติศาสตร์จึงชอบมาก หนูชอบอ่านบทที่ 3 เรื่องการละเล่น บทที่ 4 เรื่อง ปีนักษัตรและวัด บทที่ 5 เรื่องอาหาร และบทที่ 7 เป็นนิทาน หนูเป็นคนที่ชอบอ่านนิทานมาก ส่วน บทที่ 10 มีเนื้อหายาวกว่าบทอื่น ๆ หนูเคยเรียนคำประพันธ์เมียนมาและเคยเข้าประกวดความรู้ทางภาษาเมียนมา จึงอ่านบทที่ 10 แล้วพอเข้าใจได้ แต่ต้องใช้เวลานานด้วย เพราะมีคำศัพท์ใหม่ บทที่ 10 เป็นบทที่อ่านยากกว่าบทอื่น ๆ แต่หนูชอบเพราะได้เรียนรู้เรื่องวรรณคดี รูปแบบคำประพันธ์ไทย หนูชอบแบบทดสอบท้ายบทมากที่สุด เพราะทำแบบทดสอบแล้วหนูได้บทวนเนื้อหาที่หนูอ่าน หนูจะรู้ตัวเองว่า หนูจำเนื้อหาได้แค่ไหน หนูเข้าใจเนื้อหาที่อ่านเท่าไร หนูยังได้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากบทอ่าน เช่น เต๋อย น่องไก่ ตีนไก่ เป็นต้น หนูชอบอ่าน “บทอ่านเสริมเรียน” มากกว่าบทอ่าน เพราะเป็นเรื่องของประเทศเมียนมา หนูชอบและจำได้มากที่สุดคือเรื่องขุนสามลอกกับนางอุเปม ในด้านอาหารไทยแม้หนูไม่ได้กินอาหารไทย แต่รู้สึกว่า อาหารไทยจะมีรสชาติอย่างไร หอมกลิ่นอย่างไร หนูนึกภาพได้ เมื่อก่อนหนูคิดว่า ไก่คือ อาหาร ตอนนี้อนุเข้าใจและรู้ว่าไก่ทำได้หลายอย่าง ไม่เคยคิดว่า มีเยอะ ขนาดนี้ หนูรู้สึกว่า หนูอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วหนูได้ความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมาก ถ้าหนูเรียนจบแล้วจะเป็นล่าม หนูนำความรู้พวกนี้ไปอธิบายได้ หนูอยากอ่านหนังสือแบบนี้ที่มี 2 ภาษาทั้งไทยและเมียนมา เพราะหาซื้อที่นี้ไม่ได้”¹

¹ Hnin Htet Wai. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

นักศึกษาคนที่ 2 กล่าวว่า

“บทที่ 1 - 5 ของหนังสือเล่มนี้อ่านง่าย หนูอ่านแล้วเข้าใจเร็ว ส่วนบทที่ 10 เป็นบทที่ยากที่สุดสำหรับหนู เพราะหนูไม่เคยเรียนเรื่องนี้ หนูไม่เคยอ่านรูปแบบคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมา หนูชอบทำแบบฝึกหัดซึ่งมีรูปแบบหลากหลาย และหนูชอบแบบทดสอบท้ายบทมาก เพราะไม่เคยทำอย่างนี้ หนูชอบการอธิบายคำศัพท์ที่ใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาเมียนมา เช่น คำว่า “คน หมายถึง มนุษย์ (၁၃)” เมื่ออ่านการอธิบายคำศัพท์แล้วได้รู้วิธีการอธิบายโดยใช้ภาษาไทย หนูชอบอ่านบทที่ 1 อ่านง่าย บทที่ 4 และ 8 ชอบอ่านเพราะเป็นเรื่องพุทธศาสนา หนูชอบอ่านการเล่นไทยด้วย เพราะ ในนั้นมีทั้งเรื่องวัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ เมื่อหนูอ่านแล้วรู้สึกว่า ประเทศเมียนมากับประเทศไทยมีความเชื่อ และความเป็นอยู่ที่คล้ายกัน เช่น ทั้งคนไทยและคนเมียนมาชนไก่กัน มีสำนวนที่เปรียบเทียบกับไก่เหมือนกัน หนูชอบอ่านมากที่สุดคือ “อ่านเสริมบทเรียน” ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และได้รู้คำศัพท์เมียนมาเป็นภาษาไทย เช่น ตองอู ชอบอ่านเสริมทุกบท เรื่องที่ชอบที่สุด คือ เรื่องโกจีจ้อ และขุนสามลอกกับนางอุเปรม จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ หนูอ่านแล้วรู้สึกว่าหนูได้ความรู้ใหม่ ๆ เช่น คำประพันธ์ไทย เรื่องลิลิตพระลอ”¹

นักศึกษาคนที่ 3 กล่าวว่า

“บทที่ผมชอบอ่านมากที่สุดคือ บทที่ 1 กับบทที่ 4 เพราะอ่านง่ายและเนื้อหาสั้น บทที่ 3 ผมชอบอ่านเพราะได้รู้การเล่นที่เด็กไทยเล่น และได้เรียนรู้เรื่องพระนเรศวร ผมเพิ่งรู้ว่าพระนเรศวรมีชื่อเมียนมาว่า (ဗိုလ်နု) ผมชอบอ่านบทที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาด้วย เช่น บทที่ 4 เรื่องปิ่นกษัตริย์และวัดสำคัญเกี่ยวกับไก่ และบทที่ 8 นิทานชาดกเกี่ยวกับไก่ ผมเคยอ่านนิทานชาดก จึงเดาเนื้อเรื่องและเดาความหมายของคำได้ บทที่อยู่ข้างหลังยากสำหรับผม ตั้งแต่บทที่ 5 ถึงบทที่ 10 อ่านยากเรื่อย ๆ และ ผมอ่านนานมากเพราะผมอ่านแล้วไม่รู้ความหมายของคำบางคำ แต่ในหนังสือเล่มนี้มีภาษาเมียนมาด้วย เมื่อผมอ่านภาษาไทยไม่เข้าใจผมอ่านภาษาเมียนมาจึงเข้าใจเนื้อหา สำหรับผมอ่านยากที่สุดคือ บทที่ 10 เรื่องรูปแบบคำประพันธ์ไทย ผมเคยอ่านรูปแบบคำประพันธ์เมียนมา แต่ในบทที่ 10 เขียนเป็นภาษาไทยและผมอ่านภาษาไทยช้า ผมชอบแบบฝึกหัดที่แปลภาษาเมียนมา และยังชอบแบบทดสอบท้ายบทซึ่งไม่ต้องท่อง มีคำตอบอยู่ใน 4 ข้อ เพียงผมเลือกคำตอบที่ถูก ตอนทำแบบทดสอบท้ายบทรู้สึกสนุกมาก เพราะไม่ต้องท่องเหมือนเคยครับ แต่ผมชอบ “อ่านเสริมบทเรียน” มากที่สุดเพราะมีภาษาเมียนมาประกอบด้วย ผมอ่านบทที่ 6 สำนวนไทยแล้วผมเปรียบเทียบสำนวนไทยกับสำนวนเมียนมาได้”²

¹ Wadi Naw Aung. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

² Lin Htut Soe. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

ตาราง 13 แสดงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ในการทดลองครั้งที่ 2

	การสัมภาษณ์กลุ่มทดลอง		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
บทที่อ่านง่าย	- บทที่ 1 – 4 ง่าย เพราะมีเนื้อหาสั้น และคำศัพท์ไม่ยาก - ใน บท ที่ 3 ได้ อ่าน ทั้ง การละเล่นไทยและเรื่องประวัติศาสตร์จึงชอบมาก - บทที่ 7 เป็นนิทาน จึงชอบอ่านนิทานมาก	- บทที่ 1 - 5 ของหนังสือเล่มนี้อ่านง่าย อ่านแล้วเข้าใจเร็ว	- บทที่ชอบอ่านมากที่สุดคือ บทที่ 1 กับ บทที่ 4 เพราะอ่านง่ายและเนื้อหาสั้น - ชอบอ่านบทที่ 6 เพราะอ่านแล้วสามารถเปรียบเทียบสำนวนไทยกับสำนวนเมียนมาได้
บทที่อ่านยาก	- บทที่ 10 เพราะมีเนื้อหายาวกว่าบทอื่น ๆ แต่ต้องใช้เวลาอ่าน เพราะมีคำศัพท์ใหม่ บทที่ 10 ยากกว่าบทอื่น ๆ	- บทที่ 10 เป็นบทที่ยากที่สุด เพราะไม่เคยเรียนเรื่องนี้ ไม่เคยอ่านรูปแบบคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมา	- ตั้งแต่บทที่ 5 ถึงบทที่ 10 อ่านยาก - ยากที่สุดคือ บทที่ 10 เรื่องรูปแบบคำประพันธ์ไทย
บทที่ ชอบ อ่าน	- บทที่ 3 เรื่องการละเล่น บทที่ 4 เรื่องปิ่นกษัตริย์และวัด บทที่ 5 เรื่องอาหาร และบทที่ 7 นิทาน	- อ่านบทที่ 1 อ่านง่าย บทที่ 4 และ 8 เป็นเรื่องพุทธศาสนาจึงชอบอ่าน - ชอบอ่านการละเล่นไทย เพราะ มี ทั้ง เรื่อง วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์	- บทที่ 3 เพราะได้รู้การละเล่นที่เด็กไทยเล่น และได้เรียนรู้เรื่องพระนเรศวร - บทที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น บทที่ 4 เรื่องปิ่นกษัตริย์และวัด สำคัญที่เกี่ยวกับไก่ และบทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่
ส่วนประกอบที่ชอบที่สุดในแต่ละบท	- แบบทดสอบท้ายบทเพราะได้ทบทวนเนื้อหา - ชอบอ่าน “บทอ่านเสริมเรียน” มากกว่าบทอ่าน เพราะเป็นเรื่องของประเทศเมียนมา	- ชอบทำแบบฝึกหัดมีรูปแบบหลากหลาย - ชอบทำแบบทดสอบท้ายบทมาก เพราะไม่เคยทำอย่างนี้ - ชอบ การอธิบาย คำ ศัพท์ ที่ ใช้ ทั้ง ภาษาไทยและภาษาเมียนมา - ชอบอ่านมากที่สุดคือ “อ่านเสริมบทเรียน” ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และได้รู้คำศัพท์เมียนมาเป็นภาษาไทย	- ชอบแบบทดสอบท้ายบทซึ่งไม่ต้องท่อง มีคำตอบอยู่ใน 4 ข้อ - อ ยาก อ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มากที่สุดเพราะมีภาษาเมียนมา

จากตารางนี้ผู้วิจัยพบว่า บทที่อ่านง่ายที่สุดคือ บทที่ 1 ถึงบทที่ 4 เพราะอ่านง่าย กลุ่มทดลองทั้ง 3 คนอ่านเข้าใจ บทที่มีเนื้อหายากที่สุดคือ บทที่ 10 วรรณคดีไทยเกี่ยวกับไก่อ่: รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต เพราะเนื้อหาในบทที่ 10 ยากกว่าบทอื่น ๆ บทที่กลุ่มทดลองทุกคนชอบอ่านที่สุดคือบทที่ 3 เพราะมีเนื้อหาทั้งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังชอบบทที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น บทที่ 4 ปีนักษัตรและวัดสำคัญเกี่ยวกับไก่ และบทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่ เพราะ กลุ่มทดลองทั้ง 3 คนเป็นชาวพุทธจึงชอบอ่านเรื่องศาสนา แสดงให้เห็นว่าการนับถือศาสนาของนักศึกษามีผลต่อการเรียนการสอนภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มทดลองชอบอ่านเรื่องวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์มากกว่าวรรณคดี เพราะอ่านง่ายและคุ้นเคยมากกว่าวรรณคดี กลุ่มทดลองชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” เพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศเมียนมาและมีคำศัพท์เมียนมา นอกจากนี้ยังชอบทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบทเพราะไม่ต้องท่องจำ และทำให้กลุ่มทดลองได้ทบทวนเนื้อหาที่อ่าน

หลังจากที่ทดลองครั้งที่ 2 กลุ่มทดลองให้ข้อเสนอแนะกับผู้วิจัยว่า มีคำศัพท์บางคำที่ไม่เข้าใจ เช่น คำว่า พระธิดา ตำนาน เป็นต้น กลุ่มทดลองอยากให้ผู้วิจัยเพิ่มความหมาย นอกจากนี้ยังเสนอว่า ในบทที่ 3 ผู้วิจัยไม่ได้บอกว่า พระนเรศวรมาอยู่เมียนมาในสมัยใด จึงเสนอให้เพิ่มเติมยุคสมัยในบทนี้ด้วย ข้อเสนอแนะของกลุ่มทดลองมีดังนี้

ตาราง 14 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังจากการทดลองครั้งที่ 2

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของกลุ่มทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
39 บทที่ 3	พระนเรศวรมีพระนามว่านเรศวร หรือพระองค์ดำเป็นลูกบุญธรรมของพระเจ้าบุเรงนอง (ဘုရင့်နောင်) พระนเรศวรเสด็จมาอยู่ที่กรุงหงสาวดี	เพิ่มเติมคำว่า “ในสมัยตองอู” เพื่อให้ความรู้มากขึ้น	พระนเรศวรมีพระนามว่านเรศวรหรือพระองค์ดำ เป็นลูกบุญธรรมของพระเจ้าบุเรงนอง (ဘုရင့်နောင်) ในสมัยตองอู (တောင်ငူခေတ်) พระนเรศวรเสด็จมาอยู่ที่กรุงหงสาวดี
48 บทที่ 4	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “พระธิดา”	ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์	“พระธิดา” เป็นคำราชาศัพท์ หมายถึง ลูกสาว
	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “หูล”		“หูล” เป็นคำราชาศัพท์ หมายถึง กล่าว หรือ บอก
	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “ตำนาน”		“ตำนาน” หมายถึง เรื่องราวต่าง ๆ ที่เล่ากันมานาน

ตาราง 14 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของ กลุ่มทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
63 บทที่ 5	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “อบเชย”	ไม่เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์	“อบเชย” เป็นพืชชนิดหนึ่ง สามารถปรุง อาหารได้ หรือ กินเป็นยาก็ได้
64 บทที่ 5	ยังไม่ได้ อธิบาย คำว่า “มะขามเปียก”		“มะขามเปียก” หมายถึง เนื้อมะขาม เปรี้ยวที่แก่แล้ว นำมาเป็นก้อนเพื่อปรุง อาหาร
96 บทที่ 7	ยังไม่ได้อธิบายคำว่า “เหยี่ยว”	ไม่เข้าใจความหมาย ของคำศัพท์	“เหยี่ยว” หมายถึง นกขนาดใหญ่ ชนิดหนึ่ง
173	9. ใกล้เคียงกับวิถีชีวิตของคนไทย เพราะเหตุใด ก. ใกล้เคียง ใน ด้าน การปกครอง ข. ใกล้เคียงในด้านการเกษตร ค. ใกล้เคียง ใน ด้าน การคมนาคม ง. ใกล้เคียงในด้านภาษาและ วัฒนธรรม	คำตอบข้อ (ข) กับ (ง) ทำให้นักศึกษา สับสน จึงต้อง ปรับปรุง	9. ใกล้เคียงกับวิถีชีวิตของ คนไทย เพราะเหตุใด ก. ใกล้เคียงในด้านการปกครอง ข. ใกล้เคียงในด้านการสื่อสาร ค. ใกล้เคียงในด้านการคมนาคม ง. ใกล้เคียงในด้านภาษาและ วัฒนธรรม

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และ
วรรณคดี ถึงแม้วรรณคดีอ่านยากแต่นักศึกษาก็ได้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวรรณคดีซึ่งเป็น
ประโยชน์มาก จากการทดลองผู้วิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้
เพราะกลุ่มทดลองเข้าใจเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม และทำแบบทดสอบได้ นอกจากนี้ยังเข้าใจ
เนื้อหาที่เกี่ยวกับรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature,
History and Culture) ด้วย

ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่”
สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาโดยทดลองกับนักศึกษาชาวเมียนมา 2 ครั้ง ทั้ง 2 ครั้งได้คะแนนร้อยละ
80 ขึ้นไป ซึ่งเป็นผลคะแนนระดับดีมาก ผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะของกลุ่มทดลองไปปรึกษากับ
อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท หลังจากนั้นก็ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
ปริญญาโท เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท จากนั้นนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) โดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 10 บท และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนทั้ง 2 ชุดไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ วันที่ 17 ถึงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ภาพประกอบ 5 บรรยากาศการทดลองครั้งที่ 3 วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้องเรียน
มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)¹

ก่อนวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเรื่องสัญลักษณ์ที่ปรากฏในงานวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

¹ รูปถ่ายโดยผู้วิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของนักศึกษาจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของนักศึกษาจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบท
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
E.I	แทน	ดัชนีประสิทธิผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยศึกษาเอกสารเพื่อตั้งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่า ผู้วิจัยต้องกำหนดเกณฑ์เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงประสิทธิภาพของหนังสือว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นการกำหนดอัตราส่วนร้อยละระหว่าง E_1/E_2 โดยอาจกำหนดเป็น 75/75 หรือ 80/80 หรือ 90/90 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพจะขึ้นอยู่กับลักษณะหรือธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ถ้าเนื้อหาประเภทความรู้ ความจำ ควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หรือ 90/90 ถ้าเนื้อหาประเภททักษะควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75¹

ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ $E_1/E_2 = 75/75$ เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา เพราะผู้วิจัยสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อฝึกทักษะการอ่านและเสริมความรู้ จึงควรใช้เกณฑ์ $E_1/E_2 = 75/75$ สูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพมีดังนี้

¹ พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2559). เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. หน้า 98-99.

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมจากแบบทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน
	N	แทน	จำนวนนักศึกษา

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักศึกษา ¹

เมื่อได้ข้อมูลจากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนแล้ว ผู้วิจัยศึกษาหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา 3 ขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักศึกษาทำแบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E_1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง (E_2)
3. ศึกษาผลความก้าวหน้าของนักศึกษาที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาโดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I$)

¹ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และสุดา ลินสกุล. (2520). รายงานผลการวิจัยการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนจากห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้. หน้า 30-31.

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด 10 บทเพื่อหาประสิทธิภาพ E1

แบบทดสอบระหว่างเรียนมีทั้งหมด 10 บท แต่ละบทมีข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 100 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน บทที่ 1-10 ของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน										$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย ของบทที่ 1-10
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	
1	80	80	70	70	60	60	70	70	80	60	70
2	80	100	90	80	70	100	90	100	90	70	87
3	90	90	100	100	90	100	100	80	90	80	92
4	90	90	100	90	90	100	100	100	100	80	94
5	70	80	90	80	70	80	90	90	60	70	78
6	80	90	100	90	90	90	70	70	50	60	79
7	100	100	100	70	90	90	70	60	100	90	87
8	100	100	80	70	100	90	60	60	80	90	83
9	100	80	100	100	90	90	70	70	90	80	87
10	80	90	100	80	90	90	60	70	90	90	84
11	80	100	100	100	90	100	100	80	90	80	92
12	80	80	90	80	70	80	90	90	70	70	80
13	80	80	90	80	70	80	90	100	60	60	79
14	100	70	100	70	80	90	60	70	60	60	76
15	80	80	90	100	90	90	70	70	80	90	84
Σx (คะแนนรวม)											1252
E1											83.47

จากคะแนนค่าเฉลี่ยข้างต้นสังเกตได้ว่า นักศึกษาแต่ละคนได้คะแนนไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยหา ค่าประสิทธิภาพซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้คือ $E1=75$ โดยมีค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมคือ $E1=83.47$ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะการอ่าน

และมีความรู้เพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวรรณคดีไทย ช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาเข้าใจแบบเรียนรายวิชาการวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมมากขึ้น

ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คนเพื่อทราบความคิดเห็นเรื่องหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” ได้ข้อมูลดังนี้

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่าน “บทอ่าน” ของบทที่ 1 และ บทที่ 2 ค่ะ เพราะอ่านง่าย และหนูเข้าใจ หนูชอบอ่านบทที่ 3 เพราะมีเรื่องพระนเรศวร หนูอ่านภาษาไทยช้ามากค่ะ เพื่อน ๆ อ่านเสร็จแล้ว หนูอ่านยังไม่เสร็จ ตั้งแต่บทที่ 5 ถึงบทที่ 10 อ่านยากมาก อ่านยากที่สุดคือบทที่ 10 เพราะหนูอ่านออกเสียงไม่ได้และไม่เคยรู้เรื่องคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมามาก่อน หนูชอบอ่านบทที่ 1 มากที่สุดเพราะมีคำศัพท์เกี่ยวกับไก่ เช่น เดียว ออก ดินไก่ เป็นต้น หนูไม่เคยรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะของไก่มาก่อน หนูชอบทำแบบทดสอบท้ายบทเพราะหนูไม่เคยทำ หนูไม่ต้องเขียนคำตอบ แต่ก็มีแบบทดสอบบางข้อที่หนูตอบไม่ค่อยได้ ประโยชน์ที่ได้จากหนังสือเล่มนี้คือ หนูได้ความรู้การเล่นไทย ได้อ่านเรื่องขุนสามลอกกับนางอุเปรม และโกจ๊องเป็นภาษาไทย ข้อดีของหนังสือเล่มนี้คือ “คำศัพท์น่ารู้” และ “อ่านเสริมบทเรียน” มีภาษาเมียนมาด้วย เมื่อหนูอ่านแล้วหนูไม่เข้าใจก็หาอ่านภาษาเมียนมา ถ้าบางคำที่หาไม่ได้หนูไม่เข้าใจค่ะ และชอบที่มีรูปภาพประกอบ เช่น ในบทที่มีเรื่องอาหาร หนูเห็นภาพแล้วเข้าใจมากขึ้น ในหนังสือเล่มนี้มีตัวอักษรใหญ่และชัดเจนอ่านง่ายค่ะ”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่าน “บทอ่าน” ของบทที่ 2, 3 และบทที่ 8 หนูชอบอ่านเรื่องวัฒนธรรม เช่น การเล่น อาหาร สำนวนไทย เป็นต้น เมื่อหนูอ่านแล้วเข้าใจวัฒนธรรมมากขึ้น ได้ความรู้มากขึ้น หนูไม่เคยเรียนเนื้อหาพวกนี้ในห้องเรียน เมื่อหนูเรียนวิชาวัฒนธรรม หนูเรียนเรื่องประเพณี ไม่เคยเรียนเรื่องวิถีชีวิตไทย ความเชื่อไทยอย่างนี้ จึงหนูชอบอ่านหนังสือเล่มนี้มาก บทที่หนูอ่านยากที่สุดคือบทที่ 10 ค่ะ เพราะหนูไม่เคยศึกษาเรื่องคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมา เพิ่งเคยอ่านครั้งนี้เป็นครั้งแรก แต่ชอบบทที่ 10 เพราะได้ความรู้ใหม่ หนูชอบทำแบบฝึกหัดแต่ละบท ซึ่งมีหลากหลาย และชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” ค่ะ เพราะเรื่องราวทั้งหมดเป็นเรื่องวัฒนธรรมของเมียนมา หนูชอบทำแบบทดสอบท้ายบทด้วยค่ะ หนูอยากทำข้อสอบแบบนี้ในสอบค่ะ ประโยชน์ที่หนูได้คือ ได้ความรู้เกี่ยวกับการเล่นไทย ได้เรียนรู้เรื่องพระนเรศวร เข้าใจประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมามากขึ้นได้คำศัพท์ภาษาเมียนมาเป็นไทย เช่น ตองอู ได้อ่านนางสิบสอง ซึ่งเป็นนิทานไทยที่ไม่เคยอ่านชอบคำศัพท์น่ารู้และอ่านเสริมบทเรียนเพราะอธิบายคำศัพท์โดยมีภาษาเมียนมาประกอบด้วย หนูชอบอ่านเล่มนี้ค่ะ หนูไม่เคยอ่านหนังสืออย่างนี้ หนูอยากได้

¹ May Thet Thet Khaing. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

หนังสืออย่างนี้มาก เพราะมีทั้งภาษาเมียนมาและภาษาไทย ถ้าในมหาวิทยาลัยสอนเรื่องนิทานไทย หนูอยากได้ภาษาเมียนมาอธิบายเพิ่มอย่างนี้”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 3 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่านทั้งหมดค่ะ ชอบที่สุดคือ บทที่ 3 และ บทที่ 6 เพราะบทที่ 3 เป็นการละเล่นไทย และเรื่องพระนเรศวร บทที่ 6 คือสำนวนไทยหนูจึงชอบมาก หนูชอบอ่านเรื่องวัดและนิทานชาดกด้วยค่ะ หนูชอบอ่านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา เพราะออกเสียงคล้ายกันและหนูเดาความหมายได้ หนูรู้ว่าภาษาไทยออกเสียงอย่างไร บทที่ยากที่สุดคือ บทที่ 10 เพราะเนื้อหาอ่านยาก จริง ๆ แล้วเป็นบทที่มีประโยชน์มาก เพราะในแบบเรียนไม่มีเนื้อหาแบบนี้ บทที่ 10 ยากเพราะมีคำศัพท์อ่านยาก อ่านแล้วต้องคิดตามเนื้อหาเพื่อเข้าใจ หนูได้ความรู้ใหม่ ๆ จากหนังสือเล่มนี้ เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวกับไก่ ได้ความรู้เกี่ยวกับการละเล่นไทย ได้เรียนรู้เรื่องพระนเรศวรชนไก่กับคนเมียนมา หนูรู้แต่พระนเรศวร แต่ไม่รู้ว่พระนเรศวรเคยชนไก่กับเจ้าชายเมียนมา ได้ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยที่เกี่ยวกับไก่ เข้าใจอาหารไทยที่มีชื่อเสียงในโลก และได้รู้อาหารเมียนมา จึงสามารถเปรียบเทียบได้ ชอบขุนสามลอกกับนางอุแป่มด้วย ซึ่งเป็นตำนานของคนไทยใหญ่ ได้อ่านเรื่องบทอาขยาน “ไก่แจ้” ของเมียนมาเป็นภาษาไทย หนูชอบองค์ประกอบของหนังสือเล่มนี้ค่ะ เพราะแต่ละบทมีบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทย คำศัพท์น่ารู้ อ่านเสริมบทเรียน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท นอกจากนี้ทุกบทมีรูปภาพประกอบจึงอ่านง่ายและไม่เบื่อ”²

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 4 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่านนิทานค่ะ หนูชอบที่สุดคือ บทที่ 3 และบทที่มีนิทานค่ะ เช่น นางสิบสองนิทานชาดก บทที่ 9 หนูชอบอ่านด้วย เพราะเรื่องลิลิตพระลอเหมือนนิทานค่ะ บทที่ยากที่สุดสำหรับหนูคือบทที่ 10 รูปแบบคำประพันธ์ของไทยซึ่งเป็นความรู้ใหม่ ๆ และหนูไม่เคยอ่าน หนูเคยเรียนเรื่องวรรณคดีเป็นเรื่องย่อค่ะ ไม่ใช่ลักษณะคำประพันธ์อย่างนี้ จึงอ่านบทที่ 10 ยาก หนูชอบทำแบบทดสอบท้ายบทเพราะไม่ต้องท่องหนังสือ จากหนังสือเล่มนี้หนูได้ความรู้ใหม่ ๆ เช่น ได้ความรู้เกี่ยวกับชนิดของไก่ อวัยวะของไก่ ได้ความรู้ทั้งบทอาขยานของไทยและเมียนมา หนูเห็นว่าแต่ละบทมีเรื่องทั้งไทยและเมียนมา จึงเปรียบเทียบได้ และชอบทำแบบฝึกหัดหลากหลาย เพราะหนูไม่ค่อยได้ฝึกแบบฝึกหัดในห้องเรียน หนูชอบอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ค่ะ เพราะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมซึ่งเหมือนรายวิชา

¹Ei Swe Zin Myint. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

²Hnin Wint Phue. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม สำหรับนิสิตวิชานั้นเรียนยาก แต่เมื่อได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้แล้ว รู้สึกมีส่วนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาของรายวิชานี้มากขึ้น หนูชอบส่วน “อ่านเสริมบทเรียน” และแบบฝึกหัดท้ายบทค่ะ เพราะในเนื้อหาภาษาเขียนมาประกอบด้วย จึงได้รู้ว่า ภาษาไทยใช้อย่างไร ออกเสียงคำนี้ยังไง เช่น คำว่า “ไก่แจ้” ภาษาเขียนมาว่า “ติน-ญัน-จ๊าก”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 5 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่าน บทที่ 3 และบทที่มีนิทานค่ะ บทที่ 3 เป็นเนื้อหาการละเล่นไทยซึ่ง การละเล่นของไทยคล้ายกับการละเล่นของเมียนมา นอกจากนี้ยังมีเรื่องประวัติศาสตร์ หนูจึง ชอบอ่านค่ะ บทที่ 7 กับ บทที่ 8 เป็นเรื่องนิทานค่ะ จึงชอบอ่านมาก บทที่ยากสำหรับหนูคือ บทที่ 9 กับ 10 เพราะอ่านชื่อตัวละครยาก และมีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์เกิดขึ้น จึงจำไม่ค่อย ได้ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบคำประพันธ์ซึ่งอ่านยากและมีเนื้อหายาว หนูชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” และ “คำศัพท์น่ารู้” ของแต่ละบท เพราะมีภาษาเขียนมาจึงชอบอ่านมาก ถ้าไม่เข้าใจภาษาไทยสามารถอ่านภาษาเขียนมาได้ ทำให้จำภาษาไทยง่ายขึ้น หนูชอบทำ “แบบทดสอบท้ายบท” หนูอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วได้ความรู้เกี่ยวกับไก่ในวัฒนธรรมมากขึ้น เมื่ออ่านแล้วรู้สึกว่าการที่ประเทศหนูก็ต้องมีวัฒนธรรมอย่างนี้ หนูคิดว่า หนูต้องค้นคว้าอ่านเพื่อได้ ความรู้ใหม่ ๆ หนังสือเล่มนี้ทำให้หนูได้หัวข้อหลายอย่างเพื่อทำ thesis ใน ปีที่ 4 หนูอยากได้ บทอ่านเสริมเยอะ ๆ หนูชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มากที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาเขียนมา หนูชอบอ่านเรื่องเมียนมาเป็นภาษาไทย อยากได้เพลงเมียนมา หรือ กลอนเมียนมาเป็น ภาษาไทยด้วย สำหรับหนูอยากหนังสือที่ได้ฝึกการอ่าน และไม่มีในประเทศหนู หนูอยากฝึก การอ่านและอยากได้หนังสือแบบนี้เยอะ ๆ ค่ะ อยากได้หนังสือแบบนี้เป็นแบบเรียนภาษาไทย”²

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูรู้สึกว่าบทข้างหน้า อ่านง่าย บทข้างหลังอ่านยาก หนูชอบอ่านบทที่ 3 มากที่สุด เพราะเนื้อหาอ่านง่ายและชอบอ่านเรื่องประวัติศาสตร์ หนูรู้สึกว่าหนูอ่านแล้วได้ความรู้ใน ด้านวัฒนธรรม เช่น การละเล่นไทย อาหารไทย และสำนวนไทย นอกจากนี้ยังได้รู้เรื่องพระ นเรศวร และได้คำศัพท์ประวัติศาสตร์มากขึ้น เช่น ตองอู บุเรงนอง ที่เมียนมาหนูเรียน ประวัติศาสตร์ไทยเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศไทยอย่างเดียว เช่น เศรษฐกิจของสมัยอยุธยา หนู อยากได้เรื่องประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมา เพื่อหนูนำไปใช้ในอนาคตได้ ในด้าน

¹May Phoo Myat Moe. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

²Phoo Pwint Ko Ko. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

วรรณคดี รู้สึกอ่านยาก แต่หนูได้รู้เรื่องลิลิตพระลอเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งเคยได้ยินแต่ชื่อ ไม่เคยรู้เรื่องตอนนี้ได้อ่านจึงมีประโยชน์มาก ได้ความรู้เกี่ยวกับไถ่ในหลายด้าน โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เกี่ยวกับไถ่ อวัยวะของไถ่ ซึ่งสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ไปตลาดซื้อไถ่สามารถหาคำเหล่านี้ได้นอกจากนี้ชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้และอ่านเสริมบทเรียน” เพราะในแบบเรียนที่หนูเรียนไม่มีการอธิบายคำศัพท์และบทอ่านเสริม ชอบทำแบบฝึกหัดเพราะทำให้หนูได้ทบทวนเนื้อหา หนูรู้สึกว่าหนูอ่านแล้วได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และได้ความรู้ประวัติศาสตร์มากขึ้น¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 7 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่าน “บทอ่าน” ของบทที่ 1 ถึง บทที่ 3 ค่ะ เพราะอ่านง่ายและเข้าใจทั้งหมด หลังจากบทที่ 4 รู้สึกยากขึ้นเรื่อย ๆ หนูอ่านบทที่ 4 ยากเพราะหนูไม่นับถือศาสนาพุทธ หนูเป็นชาวมุสลิมค่ะ จึงอ่านออกเสียงยากคำศัพท์เกี่ยวกับศาสนาพุทธ และไม่เข้าใจความหมายอ่านบทที่ 8 นิทานชาดกก็ยากเพราะเป็นเรื่องพุทธศาสนา สำหรับหนูอ่านยากที่สุดคือบทที่ 10 เป็นรูปแบบคำประพันธ์ไทย ซึ่งหนูไม่เคยเรียนรู้มาก่อน จึงเข้าใจยาก หนูชอบดู “คำศัพท์น่ารู้” เพราะมีการอธิบายคำศัพท์และภาษาเขียนมาประกอบด้วย ถ้าหนูไม่เข้าใจคำศัพท์ สามารถเปิดอ่านดูได้ หนูชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” เพราะมีภาษาเขียนมาประกอบด้วยจึงอ่านง่ายจากนั้นหนูได้รู้เรื่อง โกจิจอหนูเคยได้ยินเรื่องโกจิจอมาตลอด แต่ไม่รู้ประวัติของโกจิจอ เรื่องของ “อ่านเสริมบทเรียน” มีประโยชน์มาก เพราะสามารถนำไปใช้ได้ ชอบสำนวนไทยด้วยเพราะได้รู้ความหมายของสำนวน วิธีการเปรียบเทียบ จึงมีประโยชน์มาก หนูชอบอ่านเรื่องนางสิบสอง เพราะเป็นนิทานใหม่ที่หนูไม่เคยอ่าน เป็นนิทานไทย นอกจากนี้ยังได้รู้เรื่องรูปแบบคำประพันธ์ความเชื่อ นิทานไทย จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้ความรู้ประวัติศาสตร์ เช่น พระนเรศวร ยังได้ความรู้ทางวัฒนธรรมด้วยเพราะมีเรื่องอาหารไทย สำนวนไทย เป็นต้น ในด้านวรรณคดี แม้จะอ่านยากแต่ได้ความรู้ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเรียน รู้สึกว่าได้สัมผัสกับวรรณคดีไทย”²

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 8 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ ชอบมากที่สุดคือ บทอ่านของบทที่ 1, 2 และบทที่ 5 รู้สึกอ่านยากตั้งแต่บทที่ 6 ถึงบทที่ 10 บทที่ 7,8,9 มีเนื้อหานิทานแต่อ่านยาก หนูไม่ใช่ชาวพุทธ หนูนับถือศาสนาคริสต์ จึงเข้าใจยากเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา เช่น ไม่เข้าใจคำว่า “พระธาตุบุณยก่” บทที่อ่านยากที่สุดคือ บทที่ 10 เพราะมีเนื้อหาใหม่สำหรับหนู แม้หนูเคยเรียนวรรณคดี แต่ไม่ใช่รูปแบบคำประพันธ์อย่างนี้ แม้หนูเป็นคนเขียนมา หนูไม่เคยเรียนคำประพันธ์

¹May Theingy Kyaw. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Language s- YUFL).

²Hnin Nandar. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

ของเมียนมา จึงอ่านยากทั้งไทยและเมียนมา หนูชอบอ่านเรื่องอาหาร สำนวนไทย และเพลงที่เกี่ยวกับไ่่มาก ชอบอ่านเรื่องลิลิตพระลอกับขุนสามลอกกับนางอุเปรม ที่เมียนมาหนูเรียนวิชาวัฒนธรรม หนูเรียนแต่เรื่องประเพณีไทยอย่างเดียว ไม่มีวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมา หนูชอบอ่านเสริมบทเรียนของทุกบท รู้สึกว่า “อ่านเสริมบทเรียน” เป็นเรื่องเกี่ยวกับหนู หนูต้องรู้ หนูต้องอ่าน จึงเปิดบทอ่านเสริมเรียนก่อนว่าเรื่องอะไร เช่น โมฮิงกา สำนวนเมียนมา เรื่องเหล่านี้ ต้องรู้ ถ้าทำงานเป็นล่ามสามารถอธิบายให้คนไทยได้ หนูชอบทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท เพราะแบบฝึกหัดพวกนี้ไม่มีในแบบเรียน หนูคิดว่าหนูได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ในเล่มนี้ “คำศัพท์น่ารู้” และ “อ่านเสริมบทเรียน” มีภาษาเมียนมาด้วย ซึ่งหาซื้อไม่ได้ในประเทศเมียนมา ที่เมียนมาไม่เคยมีหนังสืออย่างนี้ จึงชอบมาก”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 9 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

ผมชอบอ่านบทที่ 1 และ บทที่ 3 มากเพราะอ่านง่าย และเนื้อหาสั้น บทที่อ่านยากที่สุดคือ บทที่ 9,10 เพราะเนื้อหายาก ส่วนผมไม่เคยอ่านคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมา จึงรู้สึกยาก ผมชอบอ่านบทที่ 3 มากที่สุดเพราะมีเรื่องทั้งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ในแบบเรียนมีประวัติศาสตร์ แต่เนื้อหาไม่ค่อยเกี่ยวกับเมียนมา ในบทที่ 3 เนื้อหาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับทั้งไทยและเมียนมา จึงมีประโยชน์มาก ทุกบทมีคำศัพท์น่ารู้ซึ่งอ่านง่ายและมีภาษาเมียนมาด้วย ถ้าผมไม่เข้าใจคำศัพท์สามารถเปิดอ่านได้ จากหนังสือเล่มนี้ผมได้ความรู้เกี่ยวกับทั้งประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตของคนไทย ได้รู้สำนวนไทยและเมียนมาเป็นภาษาไทย ผมชอบเรื่อง ขุนสามลอกกับนางอุเปรมมาก ชอบอ่านทุก “อ่านเสริมบทเรียน” เพราะมีเรื่องเมียนมาและมีภาษาเมียนมาประกอบด้วย ผมชอบทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบฝึกต่าง ๆ โดยเฉพาะแบบฝึกหัดที่แปลภาษาเมียนมาและภาษาไทย ผมเห็นว่า บทอ่านทั้งหมดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับไ่่ จึงได้รู้ว่าไ่่ไม่ใช่อาหารอย่างเดียว ไ่่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังได้ความรู้เรื่องคำประพันธ์ที่พูดถึงไ่่”²

¹Khine Zar Thwin. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

²Aung Kaung Myat. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 10 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“ผมชอบอ่านบทที่ 3 มาก เพราะผมสนใจไก่ชน และผมชอบเล่นชนไก่ ผมชอบเรื่องประวัติศาสตร์ด้วย จึงชอบบทที่ 3 มาก ผมรู้สึกว่างบทที่ 1 ถึง บทที่ 5 อ่านง่าย บทที่ 7, 8, 9, 10 ค่อย ๆ ยากขึ้น บทที่ 10 เป็นบทที่ยากที่สุดสำหรับผมเพราะอ่านยาก แต่ผมสนใจและอยากศึกษาการแต่งวรรณคดี ในนั้นมีภาษาเขียนมาประกอบและมีเรื่องภาษาเขียนมา ผมเปรียบเทียบแล้วเข้าใจมากขึ้น จากอ่านเสริมบทเรียนผมได้ความรู้เกี่ยวกับประเทศตนเอง ซึ่งไม่เคยอ่านเป็นภาษาไทย ผมเคยรู้เพียงภาษาเขียนมาอย่างเดียว ตอนนี้อ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” แล้วได้ทั้งความรู้เกี่ยวกับประเทศเขียนมากับรู้การใช้ภาษาไทย ได้ความรู้เรื่องใหม่คือ เรื่องไก่ชนของพระนเรศวร จึงได้รู้ว่าไก่ชนไทยมีความสามารถมาก อยากเลี้ยงไก่ชน ได้รู้เรื่องขุนสามลอกกับนางอุแป่มเป็นภาษาไทยจึงชอบอ่านมาก ผมยังชอบเรื่องสำนวนไทย อ่านแล้วรู้ว่าในภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่และสามารถใช้สำนวนเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่ผมต้องการ ผมชอบดูภาพประกอบด้วย เช่น อวัยวะของไก่ อาหาร และลิลิตพระลอ ภาพเหล่านี้ทำให้ชอบอ่านภาษาไทย และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ผมยังชอบเพลงและบทอาขยานเพราะอ่านง่าย ตอนแรกผมงงว่า บทอาขยานคืออะไร เมื่ออ่านบทอาขยานของไก่แจ้ เขียนมาแล้วเข้าใจบทอาขยานไทย ผมชอบทำแบบทดสอบท้ายบทเพราะไม่ต้องท่องจำ ถ้าจำเนื้อหา เข้าใจเนื้อหา ก็ตอบคำตอบได้ ความรู้ที่ได้มาจากหนังสือเล่มนี้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงมีประโยชน์มาก”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 11 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่าน บทที่ 1 กับ 2 และบทที่ 3 ค่ะ เพราะอ่านง่ายและอ่านเข้าใจ มีเนื้อหาสั้นด้วย บทที่ยากที่สุดคือบทที่ 9,10 เพราะอ่านครั้งเดียวไม่เข้าใจ ต้องอ่าน 2 ครั้งถึงพอเข้าใจค่ะ หนูชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้” ของแต่ละบทเพราะมีการอธิบายคำศัพท์และมีภาษาเขียนมา หนูอ่านภาษาไทยก่อน ถ้าไม่เข้าใจก็อ่านภาษาเขียนมา หนูเป็นคนที่ชอบอ่านนิทานค่ะ หนูอยากได้นิทานเยอะ ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาไทย หนูเพิ่งมีความรู้ที่เกี่ยวกับคำประพันธ์ของไทยกับเขียนมาจากหนังสือเล่มนี้ เมื่อก่อนหนูไม่ชอบเรียนวรรณคดี แต่ตอนนี้อ่านเรื่องลิลิตพระลอแล้วหนูเข้าใจมากขึ้น อยากรู้คำประพันธ์ชนิดอื่น ๆ ด้วย และรู้สึกชมผู้แต่งวรรณคดีมาก เพราะมีความสามารถที่เลือกใช้คำศัพท์ที่สวยงามและแต่งให้เป็นรูปแบบคำประพันธ์อย่างนี้ได้ จากหนังสือเล่มนี้หนูเข้าใจวรรณคดีไทยมากขึ้นค่ะ หนูได้ความรู้เรื่องเพลงและบทอาขยาน เรื่องการละเล่นไทย หนูอ่านแล้วอยากเล่น หนูชอบอ่านเรื่องนางสิบสองค่ะ หนูเพิ่งรู้ว่าเมืองนายเป็นเมืองที่เกี่ยวกับนางสิบสองจาก “อ่านเสริมบทเรียน” จึงชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มาก หนูยังชอบทำแบบทดสอบท้ายบทเพราะคิดว่าเป็นแบบฝึกที่ตรวจง่าย หนูมีความรู้เท่าไร เข้าใจเนื้อหาหรือไม่ หนูสนใจเรื่องวัฒนธรรม จึงชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น อาหารไทย วัดที่เกี่ยวกับไก่ อ่านแล้วรู้สึกว่

¹Paing Soe Han. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

วัฒนธรรมไทยคล้ายกับวัฒนธรรมเมียนมา นอกจากนี้ อ่านเสริมบทเรียนเป็นเรื่องเมียนมา จึงเปรียบเทียบแล้วเข้าใจวัฒนธรรมมากขึ้น หนูได้ความรู้เรื่องอาหารไทยจากบทที่ 5 หนูรู้สึกว่าเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้เหมาะกับพวกหนูซึ่งแตกต่างจากแบบเรียนที่หนูเคยเรียน แบบเรียนที่หนูเรียนมีภาษาไทยที่คนไทยอ่าน ไม่มีภาษาเมียนมาช่วย และไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเมียนมา หนังสือเล่มนี้ช่วยให้หนูเข้าใจวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวรรณคดีไทยมากขึ้น¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 12 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

หนูชอบอ่านบทที่ 3 เพราะอ่านง่ายและเข้าใจเนื้อหา อ่านแล้วจำเนื้อหาได้ หนูชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา จึงชอบอ่านบทที่ 4 กับ บทที่ 8 ด้วย บทที่ยากสำหรับหนูคือบทที่ 10 เพราะเป็นเรื่องคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมา หนูไม่เคยรู้เรื่องคำประพันธ์ของเมียนมา จึงเข้าใจยาก หนูชอบอ่านนิทานด้วย ชอบอ่านทั้งนิทานไทยและนิทานชาดก ประโยชน์ที่ได้มาจากหนังสืออ่านเล่มนี้คือ ได้คำศัพท์ใหม่ เช่น น่องไก่ ปีกไก่ เป็นต้น ได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และวรรณคดีไทย นอกจากนี้รูปภาพที่เกี่ยวข้องของไก่ทำให้หนูเข้าใจมากขึ้น หนูชอบทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบฝึกหัดมาก เพราะแบบฝึกหัดทำแล้วสนุก และไม่เบื่อในการอ่าน รู้สึกว่าหนูได้ฝึกและทบทวนเนื้อหา ชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มาก เพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ซึ่งไม่เคยเห็นและไม่เหมือนกับแบบเรียนที่เรียนมา ถ้ามีโอกาสอยากได้นิทานที่ให้ความรู้แบบนี้²

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 13 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

หนูสนใจและชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา จึงชอบอ่านบทที่ 4 กับบทที่ 8 มากที่สุดเพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา เมื่อหนูอ่านแล้วได้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยกับเมียนมาจากบทที่ 3 นอกจากนี้ยังได้ความรู้ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยรู้ เช่น ชนิดของไก่ ความเชื่อเกี่ยวกับไก่ อาหารไทยเกี่ยวกับไก่ เป็นต้น ได้รู้ว่าเมืองนายเป็นเมืองที่เกี่ยวกับนางสิบสอง ในบทที่ 9 เรื่องลิลิตพระลอมีแผนผังของครอบครัวพระลอกับพระเพื่อนพระแพง ตอนแรกอ่านเรื่องลิลิตพระลอจนงงนิดหนึ่ง เมื่อดูแผนผังแล้วเข้าใจมากขึ้น บทอ่านและแบบฝึกหัดของบทที่ 10 ยากด้วยเพราะหนูมีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีน้อย หนูเคยเรียนวรรณคดีคือเรื่องย่อไม่ใช่อย่างนี้ และเรียนวรรณคดีเหมือนการอ่านการเขียน ไม่มีพูดถึงการใช้ภาษาสวยงาม หนูชอบอ่านทั้ง “บทอ่าน” และ “อ่านเสริมบทเรียน” ค่ะ หนูชอบอาหารไทย การละเล่นไทย และเมืองน่ายที่มีเรื่องนางสิบสอง หนูอ่านบทที่ 10 ใช้เวลานาน แต่ได้ความรู้เกี่ยวกับคำประพันธ์ของไทยกับเมียนมาอ่านครั้งแรก หนูไม่เข้าใจต้องอ่านอีก 1 ครั้งถึงเข้าใจ หนูชอบเรื่องวัฒนธรรมมาก จากหนังสือเล่ม

¹Hnin Mya Htin. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

²May Thel Su Han. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

นี้ได้ว่าวัฒนธรรมไทยแล้วเปรียบเทียบได้ หนูชอบทำแบบทดสอบท้ายบท เพราะหนูไม่ต้องกังวลเรื่องท่องจำ ถ้าหนูจำได้ หนูตอบได้ ถ้าหนูเข้าใจเนื้อหา หนูได้คะแนน และยังได้รู้ว่าหนูผิดเพราะอะไร”¹

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 14 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

หนูชอบอ่านบทที่ 1 ถึง บทที่ 3 ค่ะ เพราะอ่านง่ายและเข้าใจความหมาย บทที่หนูอ่านยากคือบทที่ 9,10 เพราะหนูไม่เก่งในด้านวรรณคดีไทย เมื่อก่อนหนูกลัววรรณคดี เคยได้ยินว่ายาก พอเรียนแล้วรู้สึกยากเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ในหนังสือเล่มนี้ภาษาเขียนมาอธิบายเพิ่มในเรื่องวรรณคดี จึงอ่านเข้าใจมากขึ้น หนูชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับการละเล่นไทย อาหารไทย นิทานไทยทำให้หนูเข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย หนูอ่านสำนวนไทยแล้วเข้าใจความหมายของสำนวนไทย ได้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารไทย เช่น ต้ม ทอด ย่าง เป็นต้น หนูยังชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้” เพราะอ่านง่ายและมีภาษาเขียนมา ถ้าไม่เข้าใจคำศัพท์ของบทอ่าน หนูสามารถเข้าไปหาอ่านที่ “คำศัพท์น่ารู้” ได้ หนูหาคำศัพท์ง่ายเพราะเรียงอักษรตามลำดับ ก-ไก่ ถึง ฮ-นกฮูก จึงหาง่ายมาก ชอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ เพราะบททวนภาษาไทยในช่วงปิดเทอม และเหมือนเตรียมให้จะเรียนภาษาไทยเทอมหน้า เข้าใจเนื้อหาที่เกี่ยวกับชีววรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากขึ้น ชอบทำแบบทดสอบท้ายบท ซึ่งเป็นตัวเลือก 4 ตัว ซึ่งทำง่ายและ ถ้ารู้และจำเนื้อหาได้ สามารถตอบได้ หลังจากทำแบบทดสอบท้ายบทแล้วอยากให้มีข้อสอบแบบนี้ในสอบ หนูทำแบบทดสอบแล้ว หนูเข้าใจว่า นักศึกษาที่เก่งไม่ใช่ท่องหนังสือได้อย่างเดียว ต้องจำและเข้าใจเนื้อหาสำคัญจากการอ่าน ซึ่งเป็นสำคัญมากกว่าการท่องจำ หนูอยากอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” เยอะ ๆ เพื่อได้รู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับประเทศเขียนมาไว้ในภาษาไทยอย่างไร”²

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 15 ให้สัมภาษณ์ดังนี้

“หนูชอบอ่านบทที่ 5 กับ 6 ค่ะ เพราะอ่านแล้วหนูเข้าใจและชอบเนื้อหา อ่านง่ายคือบทที่ 1,2,3 ค่ะ เพราะมีคำศัพท์ง่าย และมีเนื้อหาสั้น ถ้าหนูอ่านไม่เข้าใจก็ หนูเปิดอ่าน “คำศัพท์น่ารู้” บทที่หนูอ่านยากคือบทที่ 8,9,10 บทที่ 8 เป็นเรื่องนิทาน หนูชอบอ่านแต่มีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา หนูอ่านได้แต่ต้องใช้เวลาคิดว่า คำนี้หมายถึงอะไร หนูเป็นพุทธค่ะ แต่ไม่ค่อยอ่านเรื่องพุทธศาสนาเท่าไร จึงอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับพุทธศาสนาไม่ค่อยออก หนูชอบเรื่องนิทาน ประวัติศาสตร์และเรื่องตำนานต่าง ๆ อ่านแล้วสนใจมาก ชอบที่สุดคือขุนสามลอกกับ

¹Ingyin Aung. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

²Kyaw Zin Hein. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

นางอุแป่ม ในบทที่ 10 ยากสำหรับหนู แต่หนูชอบมากค่ะเพราะได้ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งไม่เคยเรียนรู้มาก่อน มีภาษาเขียนมาเพิ่มเติม เมื่ออ่านไม่เข้าใจสามารถเปิดอ่านภาษาเขียนมาได้ จึงจำคำศัพท์ภาษาไทยมากขึ้น ได้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของไก่ ได้รู้ว่าไก่เป็นสัตว์ที่สำคัญมาก และได้ความรู้ทางเขียนมาด้วย จึงมีประโยชน์มาก นอกจากนี้ยังได้ความรู้เกี่ยวกับพระนเรศวร และไก่ของพระนเรศวร ได้ความรู้เรื่องคำประพันธ์ทั้งไทยกับเขียนมา นอกจากนี้ยังได้รู้ว่าชื่อเขียนมาของเมืองนาคคือ **မြန်မာ** จึงได้คำศัพท์ที่เรียกชื่อเมือง และ ได้รู้นิทานใหม่ซึ่งเป็นนางสิบสอง หนูชอบทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบทมาก เพราะทำง่ายและไม่เบื่อในเวลาอ่าน ตอนที่หนูเรียนในห้องเรียนไม่ค่อยทำแบบฝึกหัด จึงชอบมาก หนูจำเรื่องขุนสามลอกกับนางอุแป่มมาก เพราะเป็นเรื่องที่หนูได้ยินบ่อย ตอนที่หนูได้อ่านเป็นภาษาไทยจึงดีใจมาก หนูจึงชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มาก เมื่อหนูอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วเข้าใจวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ในช่วงปิดเทอม”¹

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 15 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลไปทำเป็นตารางได้ดังนี้
ตาราง 16 แสดงความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

กลุ่ม ตัวอย่าง	องค์ประกอบ					
	บทอ่าน	คำศัพท์น่ารู้	แบบฝึกหัด	อ่านเสริม บทเรียน	แบบทดสอบ ท้ายบท	อื่น ๆ (ภาพประกอบ/ ตัวอักษร/ แผนผัง)
คนที่ 1	- ชอบอ่าน บทที่ 1,2,3	- เมื่ออ่าน ภาษาไทยไม่ เข้าใจ สามารถอ่าน ภาษาเขียน มาได้		- มีภาษา เขียนมา และ เป็นเรื่องของ ประเทศ เมียนมา	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	1. รูปภาพทำให้ เข้าใจเนื้อหา มากขึ้น เช่น เรื่องอาหาร 2. มีตัวอักษรที่ชัด และใหญ่ จึง อ่านง่าย
คนที่ 2	- ชอบอ่าน บทที่ 2, 3 และบทที่ 8	- อ่านง่าย และหา คำศัพท์ง่าย	- มีรูปแบบ หลากหลาย	- เรื่องราว ทั้งหมดเป็น เรื่องของ เมียนมา	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	- ชอบการ อธิบายคำศัพท์ โดยมีภาษา เมียนมา ประกอบ

¹ Nan Htet Kyi Kyi Mon. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ
ย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

ตาราง 16 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	องค์ประกอบ					
	บทอ่าน	คำศัพท์น่ารู้	แบบฝึกหัด	อ่านเสริม บทเรียน	แบบทดสอบ ท้ายบท	อื่น ๆ (ภาพประกอบ/ ตัวอักษร/ แผนผัง)
คนที่ 3	- ชอบบทที่ 3,6 และเรื่อง ศาสนา	- ชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้”	- ชอบทำ แบบฝึกหัด	- ชอบอ่าน โดยเฉพาะเรื่อง พระนเรศวร กับ ขุนสามลอ	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	- รูปภาพ ประกอบทำให้ เข้าใจง่ายและ ไม่เบื่อ
คนที่ 4	- ชอบบทที่ 3,7,8,9 เพราะเนื้อหา เป็นนิทาน		- ชอบเพราะ มีรูปแบบ หลากหลาย และไม่เคย ทำใน ห้องเรียน	- ชอบเพราะใน เนื้อหา มีภาษา เขียนมา	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบทเพราะ ไม่ต้องท่อง หนังสือ	
คนที่ 5	- ชอบบทที่ 3 อ่านง่ายและ บทที่ 7,8 เป็น นิทาน	- ชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้” เพราะมีภาษา เขียนมา		1. ชอบ“อ่าน เสริมบทเรียน” มาก เพราะมี ภาษาเขียนมา อธิบาย 2. อยากได้อ่าน เสริมเพราะชอบ อ่านเรื่อง เขียนมาเป็น ภาษาไทย	- ชอบทำ “แบบทดสอบ ท้ายบท”	
คนที่ 6		- ชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้” เพราะใน แบบเรียนไม่มี การอธิบาย คำศัพท์	- ชอบทำ แบบฝึกหัด เพราะ ทบทวน เนื้อหา	- เนื้อหา น่าสนใจมาก และเป็นเรื่อง ของประเทศ เขียนมา	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	
คนที่ 7	- ชอบบทที่ 1 และบทที่ 3	- มีการอธิบาย คำศัพท์และมี ภาษาเขียนมา ประกอบ ถ้าไม่ เข้าใจคำศัพท์ สามารถเปิด อ่านดูได้		- มีภาษาเขียน มาประกอบจึง อ่านง่าย	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบทเพราะ ไม่ต้องท่อง	

ตาราง 16 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	องค์ประกอบ					
	บทอ่าน	คำศัพท์ที่น่ารู้	แบบฝึกหัด	อ่านเสริม บทเรียน	แบบทดสอบ ท้ายบท	อื่น ๆ (ภาพประกอบ/ ตัวอักษร/ แผนผัง)
คนที่ 8	- ชอบบทที่ 1, 2 และบทที่ 5	- ชอบอ่าน “คำศัพท์ที่น่ารู้”	- แบบฝึกหัด เพราะไม่มี ในแบบเรียน	- ชอบอ่าน เพราะเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวกับ นักศึกษาชาว เมียนมา ชอบ เรื่องขุนสามลอ	- ชอบทำ เพราะไม่เคย ทำและไม่เคย มีในแบบเรียน	- มีภาษา เมียนมาอธิบาย จึงหาซื้อไม่ได้ใน ประเทศ เมียนมา
คนที่ 9	- ชอบบทที่ 1, 3 เพราะอ่าน ง่าย และ เนื้อหาสั้น	- “คำศัพท์ที่น่ารู้” อ่านง่ายและมี ภาษาเมียนมา ด้วย		- ชอบอ่าน ทุกบท เพราะมี เรื่องเมียนมา และมีภาษา เมียนมา ชอบ เรื่องขุนสามลอ	- ชอบทำ “แบบทดสอบ ท้ายบท”	
คนที่ 10	- ชอบบทที่ 1 ถึง บทที่ 5 เพราะอ่าน ง่ายและเป็น เรื่องที่ เกี่ยวกับ วัฒนธรรม ไทย			1. มีเนื้อหา เกี่ยวกับ เมียนมา และ เขียนเป็น ภาษาไทย เช่น เรื่องขุนสาม 2. เข้าใจบทอ่าน มากขึ้น เช่น อ่าน “ไก่แจ้ เมียนมา” แล้ว เข้าใจ บทอาขยานไก่ แจ้ไทยมากขึ้น	- ชอบทำ “แบบทดสอบ ท้ายบท”เพราะ ไม่ต้องท่องจำ ถ้าจำเนื้อหา เข้าใจเนื้อหา ตอบคำตอบได้	1. มีภาษา เมียนมาจึง เข้าใจง่ายขึ้น 2. มีรูปภาพ เช่น อวัยวะของไก่ อาหาร และ ลิลิตพระลอ ภาพเหล่านี้ทำ ให้อยากอ่าน ภาษาไทย และ เข้าใจเนื้อหา มากขึ้น
คนที่ 11	- ชอบบทที่ 1,2,3 เพราะ อ่านง่ายและ มีเนื้อหาสั้น	- นักศึกษาอ่าน ภาษาไทยก่อน ถ้าไม่เข้าใจ ภาษาไทยก็ อ่านภาษา เมียนมา		- ได้ความรู้เกี่ยว ประเทศ เมียนมา	- ชอบทำ เพราะสามารถ ตรวจสอบว่า นักศึกษาจำ เนื้อหาได้ หรือไม่	

ตาราง 16 (ต่อ)

กลุ่ม ตัวอย่าง	องค์ประกอบ					
	บทอ่าน	คำศัพท์น่ารู้	แบบฝึกหัด	อ่านเสริม บทเรียน	แบบทดสอบ ท้ายบท	อื่นๆ (ภาพประกอบ/ ตัวอักษร/ แผนผัง)
คนที่ 12	1. ชอบบทที่ 1 เพราะอ่าน ง่าย 2. ชอบบทที่ 4 กับบทที่ 8 เพราะเป็น เรื่องพุทธ ศาสนา		- ชอบทำ แบบฝึกหัด เพราะทำ แล้วมี ความสุข ไม่ เบื่อในการ อ่านหนังสือ	- มีเนื้อหา น่าสนใจ ซึ่งไม่ เคยเห็นและไม่ เหมือนกับ แบบเรียน	- ชอบทำ “แบบทดสอบ ท้ายบท” เพราะได้ฝึก ทักษะการอ่าน และทบทวน เนื้อหา	- ชอบดูรูปภาพ ที่เกี่ยวกับ อวัยวะของไก่ซึ่ง ทำให้เข้าใจ เนื้อหามากขึ้น
คนที่ 13	- ชอบบทที่ 4,8 เพราะมี เนื้อหา เกี่ยวกับพุทธ ศาสนา			- ชอบอ่าน“อ่าน เสริมบทเรียน”	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท เพราะ ไม่ต้องท่อง ถ้า จำและเข้าใจ เนื้อหาสามารถ ตอบคำตอบได้	- ชอบแผนผัง ครอบครัวของ พระลูกกับพระ เพื่อนพระแพง ในบทที่ 9 ซึ่ง ช่วยทำให้เข้าใจ เนื้อหามากขึ้น
คนที่ 14		1. ไม่เข้าใจ คำศัพท์ สามารถเข้า ไปอ่านได้ 2. หาคำศัพท์ ง่ายเพราะ เรียงตาม อักษร ก-ไก่ ถึง ฮ-นกยูง		- ชอบอ่าน“อ่าน เสริมบทเรียน” เพราะได้ความรู้ เกี่ยวกับประเทศ เมียนมา	- ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	- มีภาษา เมียนมาอธิบาย เพิ่ม จึงอ่าน เข้าใจมากขึ้น
คนที่ 15	-ชอบบทที่ 5 กับ 6 เพราะ เนื้อหา เหมาะสมซึ่ง ไม่ยากเกินไป และไม่ยาก เกินไป	-ถ้าไม่เข้าใจ สามารถเปิด อ่าน “คำศัพท์ น่ารู้” ได้ จึงชอบมาก	-ชอบทำ แบบฝึกหัด	- เป็นเรื่องที่ นักศึกษารู้จัก เช่น เรื่องขุน สามลากับ นางอุเปรม	-ชอบทำ แบบทดสอบ ท้ายบท	-ได้รู้ชื่อหรือ คำศัพท์ของ ภาษาเมียนมา เป็นภาษาไทย เช่นเมื่อนายคือ อุ๊ะอุ๊ะ
รวม	13	11	7	15	15	9

จากตารางการวิเคราะห์ความชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 13 คนชอบอ่าน “บทอ่าน” ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทย จากบทอ่านนักศึกษาได้ความรู้เกี่ยวกับ การละเล่นไทย อาหารไทย สำนวนไทย วรรณคดีไทย เป็นต้น เรื่องที่นักศึกษาชอบอ่านมากที่สุดคือเรื่อง “การละเล่นไทย” เพราะเนื้อหาอ่านง่ายและเป็นวัฒนธรรมการละเล่นไทยที่คล้ายกับการละเล่นของเมียนมา

“คำศัพท์น่ารู้” ของทุกบททำให้นักศึกษาอ่านภาษาไทยเข้าใจง่ายขึ้นเพราะมีทั้งภาษาไทยและภาษาเมียนมา เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ของบทอ่านสามารถเข้าไปดูใน “คำศัพท์น่ารู้” ได้ ผู้วิจัยเพิ่มภาษาเมียนมาเข้าไปอธิบายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความหมายของคำศัพท์ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 11 คนจึงชอบอ่าน “คำศัพท์น่ารู้”

นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 7 คนชอบทำแบบฝึกหัด รูปแบบของแบบฝึกหัดของแต่ละบทไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดที่แตกต่างกันเพื่อให้นักศึกษาไม่เบื่อในการทำแบบฝึกหัด เช่น อ่านแล้วตอบคำถาม การอธิบายคำศัพท์ เติมคำในช่องว่าง เป็นต้น นักศึกษาบางคนชอบทำแบบฝึกหัดเพราะ ทำแล้วรู้สึกว่าได้ทบทวนเนื้อหา และไม่เคยทำในห้องเรียน จึงชอบทำแบบฝึกหัด

ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาทุกคนชอบอ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” มาก เพราะเป็นเรื่องของประเทศเมียนมาและมีภาษาเมียนมาช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาเข้าใจบทอ่านมากขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบอ่านเรื่อง “ขุนสามลอกกับนางอุปม” เพราะได้ยินมาตั้งแต่เด็ก ตอนนี้นักศึกษาได้อ่านเป็นภาษาไทย จึงชอบอ่านมาก นอกจากนี้ นักศึกษาชอบอ่านเรื่อง โมฮิกา โกจีจอบ บทอาชยานไก๋ แจ้เมียนมา เป็นต้น “อ่านเสริมบทเรียน” เป็นบทอ่านที่ไม่มีในแบบเรียนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104: Literature, History and Culture) “อ่านเสริมบทเรียน” ทำให้นักศึกษาได้ความรู้ของประเทศตนเองและช่วยให้เข้าใจบทอ่านหลักของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผู้วิจัยยังพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคนชอบทำแบบทดสอบท้ายบทมาก เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกทักษะการอ่าน ได้แก่ การอ่านความรู้ความจำ การอ่านเข้าใจ และการอ่านนำไปใช้ซึ่ง เป็นรูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เหมาะกับการเรียนการสอนภาษาไทยของชาวเมียนมา แบบทดสอบท้ายบทไม่เหมือนกับแบบฝึกหัด นักศึกษาทุกคนชอบแบบทดสอบท้ายบทมากกว่าแบบฝึกหัด เพราะไม่ต้องท่องหนังสือ และไม่ต้องเขียนคำตอบยาว ๆ นอกจากนี้ นักศึกษาไม่เคยทำแบบทดสอบท้ายบทในห้องเรียน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแตกต่างจากแบบเรียนอีกอย่างคือ การมีรูปภาพ มีภาษาเขียนมา และแผนผังอธิบาย นักศึกษาจำนวน 9 คนชอบองค์ประกอบนี้เพราะทำให้เข้าใจ เนื้อหามากขึ้น เช่น ในเรื่องอาหารไทย นักศึกษาอ่านภาษาไทยอย่างเดียวไม่ค่อยเข้าใจ เมื่อดู ภาพประกอบแล้วเข้าใจเนื้อหา ทุกบที่มีภาษาเขียนมาอธิบายเพิ่มเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาของ ภาษาไทย และได้รู้ว่าคำศัพท์ภาษาเขียนมาในภาษาไทยใช้อย่างไร เช่น โมฮิกา (มุข.๖๕:๑๖) เรียกภาษาไทยว่า “ขนมจีน” นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้แผนผังครอบครัวของพระลอบกับพระเพื่อนพระแพง เพื่อให้เข้าใจเรื่องลิลิต พระลอบมากขึ้น นักศึกษาดูแผนผังนั้นแล้วเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

นักศึกษาทุกคนชอบที่สุดคือ “อ่านเสริมบทเรียน” และ “แบบทดสอบท้ายบท” เพราะ “อ่านเสริมบทเรียน” มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับประเทศเขียนมา และความรู้เหล่านี้สามารถใช้ในอนาคต ได้ ส่วน “แบบทดสอบท้ายบท” นักศึกษาทุกคนชอบทำมากกว่าแบบฝึกหัดเพราะไม่ต้องท่อง หนังสือ และไม่ต้องเขียนตอบ นักศึกษาชอบอันดับที่ 2 คือ “บทอ่าน” เพราะได้ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรม วรรณคดีไทย นักศึกษาชอบอันดับที่ 3 คือ “คำศัพท์น่ารู้” เพราะเป็นการอธิบายคำศัพท์ โดยมีภาษาเขียนมาด้วย นักศึกษาชอบอันดับที่ 4 คือ องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น รูปภาพ ภาษา เขียนมาและแผนผัง เพราะทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้น นักศึกษาชอบอันดับที่ 5 คือ “แบบฝึกหัด”

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างชอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่าน เรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเขียนมาเพราะมีองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมแตกต่างจาก แบบเรียนที่นักศึกษาเรียนมา

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับ
นักศึกษาชาวเมียนมา

กลุ่ม ตัวอย่าง	วัฒนธรรม						ประวัติศาสตร์	วรรณคดี		
	เพลง/ บท อาชยาน	การละเล่น ไทย	ปี นักษัตร และวัด	อาหาร ไทย	สำนวน ไทย	นิทาน ชาดก	ไ่กชนของ พระนเรศวร	นางสิบ สอง	ลิลิต พระลอ	คำ ประพันธ์
1	-อ่าน ง่ายและ เข้าใจ	-เข้าใจ เนื้อหา ทั้งหมด		-เข้าใจ เนื้อหา เพราะมี ภาพ			-เข้าใจเนื้อหา และได้ความรู้			
2	-อ่าน ง่าย	- ได้รู้วิธี การละเล่น		-ได้ความรู้	-สามารถ เปรียบเทียบ ได้	-รู้นิทาน ที่ เกี่ยวกับ ศาสนา พุทธ		-รู้ นิทาน ใหม่		
3	-รู้เพลง และบท อาชยาน ไ่ก้แจ้ของ ไทยและ เมียนมา	-ได้ความรู้ เกี่ยวกับ การละเล่น	-เข้าใจ ง่าย		-อ่าน ง่ายจึง เข้าใจ	-ได้ ความรู้ ทางพุทธ ศาสนา	-ได้รู้เรื่อง พระนเรศวร			-ได้ ความรู้ ใหม่และ มี ประโยชน์
4	-เข้าใจ เนื้อหา เพราะ อ่านง่าย	-ชอบอ่าน การละเล่น เพราะเข้าใจ และอ่านง่าย				-เข้าใจ นิทาน ชาดก	-ได้ความรู้ทาง ประวัติศาสตร์	-ได้รู้ เรื่อง ใหม่	-ได้รู้ เรื่อง ลิลิต พระลอ	
5	-รู้เพลง และบท อาชยาน	-เข้าใจ เนื้อหาซึ่ง คล้ายกับ เมียนมา	-อ่าน เข้าใจ และได้ ความรู้ ใหม่			-เข้าใจ เนื้อหา เพราะ ชอบ อ่าน นิทาน	-ได้รู้เรื่องไ่ก้ชน ใน ประวัติศาสตร์	-จำ เนื้อ เรื่องได้		
6		-รู้ การละเล่น ไทย	-เข้าใจ เนื้อหา	-รู้จัก อาหาร ไทย	-รู้ สำนวน ไทย		-จำคำศัพท์ที่ เกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ ได้			
7	-เข้าใจ เนื้อหา เพราะ ง่าย	-เข้าใจ เพราะ เนื้อหา่ง่าย			-รู้ สำนวน ไทยที่ เกี่ยวกับ ไ่ก้			-เข้าใจ เรื่อง นางสิบ สอง		-ได้รู้ วรรณคดี ไทย

ตาราง 17 (ต่อ)

กลุ่ม ตัว อย่าง	วัฒนธรรม						ประวัติศาสตร์	วรรณคดี		
	เพลง/ บท อาชยาน	การเล่น ไทย	ปี นักษัตร และวัด	อาหาร ไทย	สำนวน ไทย	นิทาน ชาดก	ไ่ก่ชนของ พระนเรศวร	นางสิบ สอง	ลิลิต พระลอ	คำ ประพันธ์
8	-ได้ ความรู้ จากบท อ่าน			-ได้ความรู้ เกี่ยวกับ อาหาร ไทย	-รู้ สำนวน ไทย					
9		-อ่านง่าย และได้ ความรู้ใหม่					-อ่านง่ายและได้ รู้เรื่อง ประวัติศาสตร์ ระหว่างไทยกับ เมียนมา			
10	-เข้าใจ ง่าย	-เข้าใจง่าย	-เข้าใจ ความ เชื่อของ คนไทย	-ได้ความรู้ วัฒนธรรม การกิน อาหาร ไทย			- ได้ความรู้			
11	-เข้าใจ เพราะมี เนื้อหาสั้น	-รู้จัก การเล่น ของไทย					-ได้ความรู้ เกี่ยวกับ พระนเรศวร			
12		-อ่านแล้ว เข้าใจ เนื้อหา	-รู้ความ เชื่อของ คนไทย			-ได้รู้ นิทาน ชาดกเป็น ภาษาไทย ภาษาไทย	-ได้รู้เรื่อง ประวัติศาสตร์ ไทยกับ เมียนมา			-ได้ ความรู้ ใหม่
13			-ได้คำ ศัพท์ ใหม่	-เข้าใจ อาหาร ไทย		-เข้าใจ เนื้อหา	-รู้เกี่ยวกับไ่ก่ ชนของ พระนเรศวร	-รู้เรื่อง นางสิบ สอง	-รู้เรื่อง ลิลิต พระลอ	
14		-เข้าใจ เนื้อหาและ ชอบ		-รู้จัก อาหาร ไทย	-รู้จัก สำนวน ไทย			-ได้ ความรู้ ใหม่		-ได้รู้ รูปแบบ ประพันธ์
15	-เข้าใจ เพราะ เนื้อหา สั้น	-อ่านเข้าใจ		-อ่าน เข้าใจ เพราะมี เนื้อหา เหมาะกับ ระดับของ นักศึกษา	-จำ สำนวน ไทยได้		-ได้รู้เรื่องไ่ก่ ชนของ พระนเรศวร	-ได้รู้ นิทาน ใหม่		-รู้เรื่องคำ ประพันธ์ ทั้งไทย กับ เมียนมา
รวม	10	13	6	8	7	6	12	7	2	5

จากตารางการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ผู้วิจัยวิเคราะห์ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านประวัติศาสตร์ และด้านวรรณคดี โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากความเข้าใจง่ายไปยาก ดังนี้

ด้านวัฒนธรรมมีเนื้อหาทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเพลงและบทอาขยาน การละเล่นไทย ปีนักษัตรและวัด อาหารไทย สำนวนไทย และนิทานชาดก นักศึกษาจำนวน 13 คนชอบอ่านเรื่องการละเล่นไทยมากที่สุดเพราะมีเนื้อหาอ่านง่าย และการละเล่นไทยคล้ายกับการละเล่นเมียนมา อ่านแล้วได้ทั้งความรู้และการใช้ภาษา นักศึกษาจำนวน 10 คนชอบและได้ความรู้ในด้านเพลงและ บทอาขยานเป็นอันดับที่ 2 เพราะเนื้อหาสั้น อ่านง่าย และนักศึกษาชอบบทอาขยานและเพลงจากตารางนักศึกษาจำนวน 8 คนชอบเรื่องอาหารไทยเป็นลำดับที่ 3 และได้ความรู้ทางวัฒนธรรมการกินอาหาร เรื่องสำนวนไทยเป็นลำดับที่ 4 ที่นักศึกษาได้ความรู้โดยนักศึกษาจำนวน 7 คนชอบและรู้จักสำนวนไทยแล้วสามารถเปรียบเทียบได้ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในด้านวัฒนธรรม นักศึกษายังได้ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนา ได้แก่ เรื่องปีนักษัตรและเรื่องนิทานชาดก ทั้ง 2 เรื่องมีคำศัพท์เกี่ยวกับพุทธศาสนา จึงอ่านยากกว่าบทอื่น ๆ แม้อ่านยากแต่นักศึกษาจำนวน 6 คนที่อ่านแล้วได้ความรู้เรื่องปีนักษัตรและวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่

ด้านประวัติศาสตร์ นักศึกษาชอบอ่านและสนใจเรื่องประวัติศาสตร์ โดยเรื่องพระนเรศวรเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมา จากตารางพบว่านักศึกษา 12 คนชอบอ่านและได้ความรู้ นักศึกษาทุกคนเคยรู้เรื่องประวัติศาสตร์เป็นภาษาเมียนมา ตอนนี้ได้อ่านภาษาไทยจึงได้ ทั้งความรู้ การใช้ภาษา และคำศัพท์ ต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ เช่น สามารถเขียนโดยใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้ เล่าเรื่องประวัติศาสตร์ไทยกับเมียนมาได้ เป็นต้น

ด้านวรรณคดีมีเนื้อหา 3 เรื่อง ได้แก่ นิทานนางสิบสอง เรื่องลิลิตพระลอ และเรื่องรูปแบบคำประพันธ์ลิลิต จากตารางผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวน 7 คนได้อ่านนิทานนางสิบสองแล้วเข้าใจเพราะนิทานนางสิบสองเป็นเรื่องใหม่ ส่วนเนื้อหารูปแบบคำประพันธ์มีนักศึกษาจำนวน 5 คนที่ได้ความรู้และเข้าใจเนื้อหา ส่วนเนื้อหาลิลิตพระลอมีนักศึกษา 2 คนที่ได้รู้เรื่องลิลิตพระลอและชอบเรื่องลิลิตพระลอ จากตารางที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ พบว่าในด้านวรรณคดี นักศึกษาอ่านยากเพราะเนื้อหาเป็นเรื่องใหม่ และไม่เคยเรียน ไม่คุ้นเคยกับวรรณคดีไทย โดยเฉพาะเรื่องรูปแบบคำประพันธ์ทั้งไทยและเมียนมาในแบบเรียนรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104: Literature, History and Culture) นักศึกษาเคยเรียนเพียงเรื่องย่อ ไม่เคยเรียนรูปแบบคำประพันธ์ จึงเข้าใจยาก เมื่อสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยพบว่า

แม้เนื้อหาวรรณคดีเป็นเรื่องยาก กลุ่มตัวอย่างก็ชอบเพราะได้ความรู้ใหม่ ๆ และมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทย

ด้านทักษะการอ่านนั้นผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ประเด็นได้แก่ ทักษะการอ่านรู้จำ ทักษะการอ่านเข้าใจและทักษะการอ่านนำไปใช้ จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ การอ่านเข้าใจ และการอ่านนำไปใช้

ทักษะการอ่านรู้จำ จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษาจำคำศัพท์ได้โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา เพราะประเทศเมียนมานับถือพุทธศาสนาเหมือนประเทศไทย นักศึกษาคนที่ 3 กล่าวว่า “หนูชอบอ่านและจำคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา เพราะออกเสียงคล้ายกันและหนูเดาความหมายได้ หนูจึงได้รู้ว่าภาษาไทยออกเสียงอย่างไร” นอกจากนี้ได้รู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เช่น อวัยวะของไก่ ชนิดของไก่ คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเมียนมา นักศึกษาคนที่ 2 กล่าวว่า “หนูได้ความรู้เกี่ยวกับการละเล่นไทย ได้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เช่น ตองอู” นอกจากนี้แบบทดสอบท้ายบทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความรู้ความจำ เช่น คำถามเกี่ยวกับชื่อตัวละคร สถานที่สำคัญ เหตุการณ์สำคัญ เป็นต้น ซึ่งทำให้นักศึกษามีความรู้และจำเนื้อหาได้ แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักศึกษาไม่ต้องท่องหนังสือ นักศึกษาคนที่ 10 กล่าวว่า “ผมชอบทำแบบทดสอบท้ายบทเพราะไม่ต้องท่อง ถ้าจำเนื้อหา ก็ตอบคำตอบได้” นักศึกษาชาวเมียนมาคุ้นเคยกับการท่องจำ ระบบการเรียนการสอนของเมียนมาคือ การท่องหนังสือให้จำ เมื่อนักศึกษาอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วเข้าใจว่านักศึกษาไม่ต้องท่องหนังสือ แต่ต้องจำสาระสำคัญและเหตุการณ์สำคัญของเนื้อหา

ทักษะการอ่านเข้าใจ จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษาเข้าใจบทอ่าน และความหมายของคำศัพท์ นักศึกษาคนที่ 1 กล่าวว่า “หนูเข้าใจคำศัพท์ของบทอ่านของบทที่ 1 กับ 2 เพราะเนื้อหาสั้นและง่าย” เมื่อนักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบทแล้วเข้าใจว่า ความสำคัญของการอ่านคือ เข้าใจเนื้อหา ถ้านักศึกษาเข้าใจเนื้อหาแล้วสามารถตอบความหมายของคำศัพท์ได้ เล่าเรื่องได้ แปลภาษาไทยได้ เป็นต้น นักศึกษาคนที่ 13 กล่าวว่า “จากบทอ่านเรื่องอาหารไทยทำให้นูเข้าใจอาหารไทย วิถีชีวิตของคนไทย และได้ความหมายของคำศัพท์ เช่น ต้ม ทอด ย่าง เป็นต้น” การอ่านเข้าใจคือสิ่งสำคัญของการอ่าน เพราะถ้านักศึกษาท่องหนังสือได้แต่ไม่เข้าใจเนื้อหาหรือความหมาย ก็ไม่มีประโยชน์ การอ่านเข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคนที่ 14 กล่าวว่า “หนูทำแบบทดสอบแล้ว หนูเข้าใจว่า นักศึกษาที่เก่งไม่ใช่ท่องหนังสือได้อย่างเดียว ต้องเข้าใจเนื้อหาสำคัญจากการอ่าน ซึ่งเป็นสำคัญมากกว่าการท่องจำ”

ทักษะการอ่านนำไปใช้ จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักศึกษานำคำศัพท์หรือความรู้เหล่านี้ไปใช้ได้ นักศึกษาคนที่ 6 กล่าวว่า “คำศัพท์ที่เกี่ยวกับไก่อวัยวะของไก่ ซึ่งสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ไปตลาดซื้อไก่สามารถใช้คำเหล่านี้ได้” ผู้วิจัยพบว่า ความรู้ที่ได้การอ่านทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ นักศึกษาคนที่ 8 กล่าวว่า “จากอ่านเสริมบทเรียน ความรู้เหล่านี้ต้องรู้ ถ้าทำงานเป็นล่ามสามารถอธิบายให้คนไทยได้” จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ทำให้นักศึกษาได้ความรู้เพิ่มขึ้น เปิดหูเปิดตามากยิ่งขึ้น ได้ความคิดใหม่ ๆ นักศึกษาคนที่ 5 กล่าวว่า “หนูต้องค้นคว้าอ่านเพื่อได้ความรู้ใหม่ ๆ หนังสือเล่มนี้ทำให้หนูได้หัวข้อหลายอย่างเพื่อทำ thesis ในปี 4 หนูอยากได้บทอ่านเสริมเยอะ ๆ” ความรู้ เนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ได้มาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้ จึงมีประโยชน์มาก

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยยังพบว่า แบบเรียนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104: Literature, History and Culture) เป็นวิชาที่เรียนยากสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา เนื้อหาไม่ค่อยชัดเจน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างคนที่ 4 กล่าวว่า “หนูเคยเรียนเรื่องวรรณคดีเป็นเรื่องย่อค่ะ ไม่ใช่ลักษณะคำประพันธ์อย่างนี้” นักศึกษาคนที่ 13 กล่าวว่า “หนูเคยเรียนวรรณคดีคือเรื่องย่อไม่ใช่อย่างนี้ และเรียนวรรณคดีเหมือนการอ่านการเขียน ไม่มีพูดถึงการใช้ภาษาสวยงาม” ผู้วิจัยพบว่า การเรียนการสอนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104: Literature, History and Culture) เหมือนการสอนทักษะการอ่านมากกว่าการสอนวรรณคดี นักศึกษาคนที่ 8 กล่าวว่า “หนูเรียนวิชาวัฒนธรรม หนูเรียนแต่เรื่องประเพณีไทยอย่างเดียว ไม่มีวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมา” ในด้านประวัติศาสตร์ นักศึกษาต้องการเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมา นักศึกษาคนที่ 6 ให้สัมภาษณ์ว่า “หนูเรียนประวัติศาสตร์เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศไทยอย่างเดียว เช่น เศรษฐกิจของสมัยอยุธยา หนูอยากได้เรื่องประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมาเพื่อหนูนำไปใช้ในอนาคตได้”

เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาสรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากกว่าวรรณคดี เพราะนักศึกษารู้จักและคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมา ประเทศไทยและประเทศเมียนมามีวัฒนธรรมที่คล้ายกัน จึงเข้าใจง่าย อย่างไรก็ตาม นักศึกษาชาวเมียนมาได้ความรู้ทั้งวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากกว่าเดิม ทำให้นักศึกษาเข้าใจแบบเรียนของวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากขึ้น

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ E2

แบบทดสอบหลังเรียน มีข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	แบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 100
1	55
2	86
3	87
4	93
5	76
6	67
7	86
8	79
9	90
10	87
11	87
12	77
13	80
14	75
15	87
ΣF	1212
$\bar{X}$	80.8
E2	80.8

จากตารางผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา คือ ร้อยละ 80.8 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E2=75$) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีนักศึกษา 2 คนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ คนที่ 4 ได้คะแนน 93 และ คนที่ 9 ได้คะแนน 90 เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์กับนักศึกษาที่ได้คะแนนสูงสุดแล้วพบว่า นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมและได้ความรู้

ทั้งด้านวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เช่น เข้าใจอาหารการกิน ได้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบคำประพันธ์ลิลิต และได้อ่านเรื่องพระนเรศวรที่เป็นภาษาไทย เพราะส่วนใหญ่เรียนประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมาเป็นภาษาเมียนมา หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว เข้าใจรายวิชานี้มากขึ้น นอกจากได้ความรู้เกี่ยวกับรายวิชาแล้วยังได้ฝึกทักษะการอ่าน นักศึกษาอ่านแล้วจำคำศัพท์ได้ จำเนื้อหาได้ เช่น จำเพลงกูก กูกโกได้ เข้าใจการละเล่นไทย อาหารไทย

นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ คนที่ 1 ได้คะแนน 55 เพราะนักศึกษาทำแบบทดสอบไม่ค่อยได้ เพราะจำความหมายของคำศัพท์ไม่ได้ และไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เช่น ข้อสอบที่ถามว่า อวัยวะส่วนใดเป็นส่วนของหัวไก่ นักศึกษาตอบว่า “เดือย” จึงทำให้เห็นว่านักศึกษาจำเนื้อหาไม่ได้ นอกจากนี้เมื่ออ่านแล้วพบคำศัพท์ยากหรืออ่านไม่เข้าใจก็ไม่อยากอ่าน จึงทำให้คะแนนต่ำ

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียน คือ $E1 = 83.47$ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน $E2 = 80.8$ สังเกตได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียนจะสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะหลังจากอ่านเสร็จแล้ว นักศึกษาลงมือทำทันที ทำให้ยังจำเนื้อหาและเข้าใจเนื้อหาได้

3. การวิเคราะห์ความก้าวหน้าจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยหาค่าสถิติประสิทธิผลเพื่อทราบการพัฒนาของนักศึกษา โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index :E.I.) ดังนี้

$$E.I = \frac{P2 - P1}{Total - P1}$$

เมื่อ	P1	แทน	ผลรวมคะแนนก่อนเรียนของทุกคน
	P2	แทน	ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักศึกษา กับคะแนนเต็ม

ดัชนีประสิทธิผลเป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่างจะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 และถ้าเป็นลบแสดงว่าคะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งหมายความว่าระบบการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ไม่มีคุณภาพ¹

ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 100 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน รายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาแล้วพบว่า การใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมี 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 คือ วัดเฉพาะพื้นฐานของนักศึกษา และให้มีการช่วยเสริมเพื่อเข้าสู่บทเรียน แบบที่ 2 คือ การวัดเพื่อให้ทราบความรู้ความสามารถของผู้เรียน จึงใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเทียบกับหลังเรียน ซึ่งใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับ post test² ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเป็นชุดเดียวกันเพื่อจะทราบว่า นักศึกษาชาวเมียนมามีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่

¹ ประสาท เนืองเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนการสอน. หน้า 218-219.

² สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2550). ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค. หน้า 140.

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของการทดลอง

คนที่	แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 100	แบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 100	ผลต่าง
1	42	55	13
2	49	86	37
3	58	87	29
4	56	93	37
5	41	76	35
6	30	67	37
7	40	86	46
8	28	79	51
9	35	90	55
10	37	87	50
11	39	87	48
12	43	77	34
13	42	80	38
14	32	75	43
15	52	87	35
คะแนนรวม	624	1212	588
E.I	0.67		

จากตารางพบว่า คะแนนรวมของแบบทดสอบก่อนเรียน คือ 624 คะแนน ส่วนคะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนคือ 1212 คะแนน มีผลต่างกัน 588 คะแนน ค่าดัชนีผลประสิทธิภาพ คือ 0.67 แสดงว่า นักศึกษาชาวเมียนมา มีการพัฒนาจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา จากข้อมูลพบว่านักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนน้อย เนื่องจากนักศึกษามีความรู้เรื่องไกในภาษาและวัฒนธรรมไทยค่อนข้างน้อย เช่น ไม่เข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับไก ไม่เคยรู้เรื่องนางสิบสอง ไม่เคยอ่านเรื่องลิลิตพระลอ และไม่เคยเรียนเรื่องรูปแบบ คำประพันธ์ลิลิต เป็นต้น ดังนั้นหลังจากนักศึกษาได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาแล้ว ทำให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น

เพราะหลายคนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น เมื่ออ่าน “อ่านเสริมบทเรียน” แล้ว เข้าใจบทอ่านมากขึ้น

จากตารางผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีความก้าวหน้ามากที่สุดคือคนที่ 9 สังเกตเห็นได้จากผลต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คือ 55 นักศึกษาคนนี้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้ 35 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำ แต่ระหว่างการทดลองนักศึกษามีความตั้งใจมาก อ่านอย่างละเอียดและค่อย ๆ ทำความเข้าใจ เมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนจึงสามารถทำคะแนนได้มากขึ้นคือ 90 คะแนน ส่วนนักศึกษาที่มีความก้าวหน้าน้อยที่สุดคือคนที่ 1 ได้คะแนนผลต่าง 13 คะแนน ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนนักศึกษาทำได้ 42 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียนได้เพียง 55 คะแนน แม้ได้คะแนนน้อยแต่พัฒนา

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ช่วยทำให้นักศึกษาชาวเมียนมาเข้าใจเนื้อหาของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) มากขึ้น และยังช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะการอ่าน โดยเฉพาะการ “อ่านเป็น” อาจารย์ชาวเมียนมาสามารถนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มาเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL) ได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะการอ่าน และได้ความรู้เพิ่มเติมในรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้โดยใช้เกณฑ์ $E1/E2 = 75/75$ และหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) เพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวเมียนมาจำนวน 15 คนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages – YUFL)

ผลการทดลองพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 83.47/80.8$ ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 75/75$ แสดงให้เห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีประสิทธิภาพ ตรงตามจุดมุ่งหมายการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ที่ช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ฝึกทักษะ การอ่านและมีความรู้เพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวรรณคดีไทย

ผลการทดลองระหว่างเรียนผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชาวเมียนมาอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วเห็นว่าองค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศมาก เพราะมีองค์ประกอบที่แตกต่างจากแบบเรียนของรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) เพราะมีทั้งภาษาเมียนมา รูปภาพประกอบ และแผนผัง ซึ่งแตกต่างจากแบบเรียนที่นักศึกษาเรียนมา

การได้ความรู้จาก “บทอ่าน” ที่เกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมไทย เช่น การละเล่นไทย อาหารไทย สำนวนไทย และนิทานไทยจาก “บทอ่าน” ทำให้นักศึกษาเข้าใจวิถีชีวิตไทย ความเป็นอยู่ไทย ความเชื่อไทย เป็นต้น นอกจากนี้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมยังมี “คำศัพท์น่ารู้” ของทุกบท มีทั้งภาษาไทยและภาษาเมียนมา ซึ่งช่วยให้หาคำศัพท์ง่าย เพราะผู้วิจัยเรียงคำศัพท์ ก-ไก่

ถึง ฮ-นกฮูก เมื่อนักศึกษาอ่านไม่เข้าใจคำศัพท์ของบทอ่านสามารถเข้าไปดูใน “คำศัพท์น่ารู้” ได้ในแต่ละบทผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดที่มีรูปแบบหลากหลาย นักศึกษาทำแบบฝึกหัดแล้วไม่เบื่อ สิ่งที่ทำให้ นักศึกษาชาวเมียนมาชอบหนังสือ อ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มากที่สุดคือ “อ่านเสริมบทเรียน” เพราะเนื้อหาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศเมียนมา ผู้วิจัยนำเรื่องของประเทศไทยเขียนเป็นภาษาไทย และอธิบายภาษาเมียนมาด้วย การ “อ่านเสริมบทเรียน” ทำให้นักศึกษาชาวเมียนมาเข้าใจ “บทอ่าน” มากขึ้น การทำ “แบบทดสอบท้ายบท” เป็นการฝึกทักษะการอ่าน และเกี่ยวกับการอ่าน ความรู้ความจำ เข้าใจและนำไปใช้ ซึ่งเหมาะกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของชาวเมียนมา

เนื้อหา รายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) มีเนื้อหากว้าง หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาในรายวิชานี้ มากขึ้นเพราะหนังสือเล่มนี้ช่วยให้ เข้าใจเนื้อหารายละเอียดต่าง ๆ เช่น เข้าใจวิถีชีวิตไทย ความเชื่อของคนไทย การละเล่นของไทย ประวัติศาสตร์ไทยและวรรณคดีไทย เป็นต้น จากการทดลองและ การสัมภาษณ์ของนักศึกษา ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวรรณคดี นักศึกษารู้จักและคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมา นอกจากนี้ทั้งประเทศไทยและประเทศเมียนมามีวัฒนธรรมที่คล้ายกันเพราะนับถือศาสนาพุทธเหมือนกัน จึงอ่านแล้วเข้าใจง่าย ในส่วนของวรรณคดี นักศึกษาชาวเมียนมาอ่านยาก เพราะเนื้อหาไม่คุ้นเคยและไม่เคยเรียนมาก่อน แต่ได้ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีมากกว่าเดิม ความรู้ที่ได้มาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักศึกษาเข้าใจในแบบเรียนของวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมากขึ้น

หลังจากที่ผู้วิจัยทดลองระหว่างเรียนเสร็จ ผู้วิจัยทดลองแบบทดสอบท้ายบทเพื่อทราบว่า นักศึกษาอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้แล้วเข้าใจหรือไม่ จำเนื้อหาได้หรือไม่ และต้องการหาประสิทธิภาพของ E2 = 75

เมื่อทดลองกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างแล้วพบว่าค่าประสิทธิภาพของหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 80.8 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ (E2=75) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีนักศึกษา 2 คนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ คนที่ 4 ได้คะแนน 93 และ คนที่ 9 ได้คะแนน 90 เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงสุดแล้วพบว่า นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมและได้ความรู้ทั้งด้านวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เช่น เข้าใจอาหารการกิน ได้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบคำประพันธ์ลิลิต และได้อ่านเรื่องพระนเรศวรที่เป็นภาษาไทย เพราะส่วนใหญ่เรียนประวัติศาสตร์ระหว่างไทยกับเมียนมาเป็นภาษาเมียนมา หลังจาก

อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว เข้าใจรายวิชานี้มากขึ้น นอกจากนักศึกษาได้ความรู้แล้วยังได้ฝึกทักษะการอ่าน นักศึกษาอ่านแล้วจำคำศัพท์ได้ จำเนื้อหาได้ เช่น จำเพลงกูก กูกโกได้ เข้าใจการเล่นไทย อาหารไทย

ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้า หลังจากอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “โก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา นักศึกษาที่มีความก้าวหน้าสูงที่สุดคือคนที่ 9 เพราะผลต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนคือ 55 คะแนน นักศึกษาคนนี้ได้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนคือ 35 คะแนนและแบบทดสอบหลังเรียนได้ 90 คะแนน จึงทำให้เห็นว่านักศึกษามี ความตั้งใจอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้วมีความรู้มากขึ้น ส่วนนักศึกษามีความก้าวหน้าน้อยที่สุดคือ คนที่ 1 สังเกตเห็นได้จากผลต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนได้ 13 คะแนน นักศึกษา คนนี้ได้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน 42 คะแนน และแบบทดสอบหลังเรียนได้เพียง 55 คะแนน เพราะ ไม่สนใจอ่าน และไม่ค่อยตั้งใจอ่าน จึงมีความพัฒนาน้อย

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “โก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 83.47/80.8$ ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 75/75$ แสดงให้เห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวเมียนมาได้

อภิปรายผล

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “โก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามีเนื้อหา ที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ในด้านวรรณคดี ด้านประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์แก่นักศึกษาชาวเมียนมาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย เพราะได้ความรู้เพิ่มเติมในรายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (THAI 3104 : Literature, History and Culture) การเรียนเรื่องประวัติศาสตร์และวรรณคดีถือเป็นการเรียนวัฒนธรรม เพราะเมื่อได้เรียนประวัติศาสตร์และวรรณคดีแล้วสามารถเห็นวิถีชีวิต สังคม และความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยนั้น ประวัติศาสตร์และวรรณคดีจึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ทำให้นักศึกษาเมียนมาเข้าใจภาษาไทยมากขึ้น เพราะการเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมด้วย จึงทำให้เห็นว่านักศึกษาชาวเมียนมาควรเรียนรู้เนื้อหาวัฒนธรรมไทยคู่กับภาษาไทย เพราะเนื้อหาทางวัฒนธรรมมีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาไทย ดังที่สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ได้กล่าวว่า “ความรู้ทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษา การสอนภาษาไทยไปพร้อมกับการสอนวัฒนธรรมทำให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน ยังทำให้ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ยอมรับสิ่งที่แปลกไป

จากคน และยังมีผลต่อความเข้าใจภาษาดีกว่า การเรียนรู้ตัวภาษาแต่เพียงอย่างเดียว”¹ หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างซึ่งจึงเป็นการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างหนึ่งที่ช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้ทั้งภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยพร้อมกัน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยที่ประเทศเมียนมาต้องใช้ เพราะในการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ้ง (YUFL) ครูผู้สอนต้องหาเอกสารหรือหนังสือเพิ่มเติมเพื่อสอนนักศึกษาชาวเมียนมา นอกจากนี้การสอนเรื่องวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และเรื่องวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมาก ต้องสอนให้นักศึกษาเข้าใจ ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีภาษาเมียนมาช่วยจึงทำให้นักศึกษาเข้าใจและทำให้ครูผู้สอนอธิบายง่ายขึ้น ถ้าครูผู้สอนนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาแล้วสามารถไปสอนในห้องเรียนได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนสามารถนำแนวทางการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาแล้วสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอีกเล่มหนึ่งได้ จึงมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนภาษาไทยที่ประเทศเมียนมา

การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ้งต้องการสื่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะต้องการหนังสือที่ช่วยพัฒนาทักษะ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสืออ่านนอกเวลา เป็นต้น ปัญหาของการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ้ง (YUFL) คือ มีสื่อ การเรียนการสอนน้อย และเวลาการเรียนการสอนน้อย เพราะได้เวลาวิชาละ 50 นาทีต่อวัน การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทำให้แก้ปัญหาเหล่านี้ได้ เช่น นักศึกษาสามารถนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปที่บ้าน หรือห้องสมุดแล้วอ่านได้ เพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมสามารถใช้ได้ในทั้งห้องเรียนและห้องเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังได้ความรู้ด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และวรรณคดี หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีประโยชน์มาก ที่สามารถใช้ได้ในทั้งห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ และสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shi Lei เรื่องหนังสืออ่านประกอบบทละครนอกเรื่อง “สังข์ทอง” สำหรับนักศึกษาชาวจีน ในนั้น Shi Lei กล่าวว่า หนังสืออ่านประกอบเล่มนี้สามารถอ่านด้วยตนเองได้ เมื่ออ่านแล้วนอกจากเข้าใจเรื่องสังข์ทองแล้ว ยังเข้าใจวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อของคนไทยมากขึ้น เช่น เข้าใจคำว่า ตัวละคร ยักษ์ พระอินทร์ เข้าใจภาพจิตรกรรมของไทยมากขึ้น²

¹ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. หน้า 15.

² Shi Lei. (2559). หนังสืออ่านประกอบบทละครนอกเรื่อง “สังข์ทอง” สำหรับนักศึกษาชาวจีน. บทคัดย่อ.

ข้อเสนอแนะ

ควรทำงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
ประเด็นอื่น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองอาเซียน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557-2559). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน*. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา วัฒนา. (2555). *การอนุรักษ์ไวยากรณ์พระนครของชุมชนเมืองพิษณุโลก*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ขวัญชัย เจริญไมตรีมิตร. (2543). *คน ไก่ชน และการชนไก่ กระบวนการกลายเป็นสินค้าในบริบทสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ ส.ม.ม. (มานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ ตันมหาพราน. (2550). *ไหว้พระธาตุเจดีย์ 12 ปีนักษัตร*. กรุงเทพฯ: อนุญา.
- ชนันศิริ มากสัมพันธ์ และ นันทวัน วาตะ. (2548). *ไก่ไทย*. กรุงเทพฯ: ปลาตะเพียน.
- ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต. (2548). ความสำคัญของ “สลาเหิน” และ “ไก่แก้ว” ในเรื่องลิลิตพระลอ. ใน *วรรณวิจัรวมบทความวิจัย:วรรณคดีอยุธยาและรัตนโกสินทร์บางเรื่อง*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 180 - 223.
- ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต. (2531, มกราคม). พระลอตามไก่: ความงามหรือความเป็นความตาย. *วารสารอักษรศาสตร์*. 20(1). 141-157.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และสุดา สิ้นสกุล. (2520). *รายงานผลการวิจัยการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนจากห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลางและห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซู ซู คิน (Su Su Khin). (2554). การพัฒนาการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศต่างๆ ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 9-16.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2538). *เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.

- ทศพล จังพานิชย์กุล. (2547). *คู่มือไหว้พระธาตุเจดีย์ประจำปีเกิด*. กรุงเทพฯ: คอมมา.
- ทิพวรรณ คันธา. (2542). *การละเล่นพื้นบ้านของเด็กภาคอีสาน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- บุญศิริ ภิญาณินันท์. (2545). *การอ่าน*. กรุงเทพฯ: โครงการตำรามาตรฐาน มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย.
- บุปผา คุณยศยิ่ง และ รัตนา พรหมพิชัย. (2542). *ไก่ ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคเหนือ เล่มที่ 1*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
หน้า 516-521.
- ปภาดา คักดินนท์. (2555). *การละเล่นพื้นบ้านไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรคิดส์.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2558). *ไ้เป่สามลล ในฐานะวรรณกรรมชนชาติไท ใน ที่ทรรศน์ลิลิต พระลลการประทุมทางวิชาการระดับชาติเรื่อง “หยกใสร่ายคำในวงวรรณ” ลิลิตพระลลและ พระราชนิพนธ์แปล ที่ทรรศน์ภาษาวรรณกรรมและวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในโอกาสฉลองระชนมายู 5 รอบ 2 เมษายน 2558*. กรุงเทพฯ: แชนโฟร์ พริ้นติ้ง. หน้า 151-170.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2554). *สำนวนไทย*. พระนครอยุธยา: ชมรมส่งเสริมภาษาไทย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย. (2555). *อิเหนา*. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- พิชิต ฤทธิจุญ. (2559). *เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิรพัฒน์ แก้วแสน. (2550). *สารคดีพญชนะไทยมรดกไทย มห้ศจรรยพญชนะไทย*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2554). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2537). *การบริหารและการจัดการการวัด และประเมินผลการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2558). *การอ่านภาษาไทย: เอกสารการ สอนชุดวิชา 10202 = Thai Reading*. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 12. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มูรอด มูซอ. (2554). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนี กำแพงแก้ว และ อโณทัย องกิตติกุล. (2557). *สำนวน สุภาษิต คำพังเพย (ฉบับพกพา)*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- รัชนี ซอโสติกุล. (2542). *สำนวน ภาษา และคำพังเพยของไทยที่น่าสนใจมาเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2561). *ภาษา คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2559, มกราคม-มีนาคม). การออกแบบสื่อการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 8(1): 241-247.
- เรืองอุไร อินทรประเสริฐ. (2554). *สำนวนโวหารไทยและคำเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรวิทย์ วตินสรากร. (2559). *มรดกวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม.
- วรรัตน์ ซอเซวี. (2556). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา บุญสม และ สมบัติ ตั้งก่อเกียรติ. (2547). *สำนวนสิบสองราศี*. กรุงเทพฯ: ปิรามิด.
- วาสนา สุพัฒน์. (2530). *การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครู โดยการทำแบบฝึกหัดแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัดแบบอัตนัยกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2560, เมษายน 18). *ความสัมพันธ์พม่า-ไทย*. สืบค้นเมื่อ มิถุนายน วันที่ 9 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ความสัมพันธ์พม่า-ไทย>.
- วิรัตน์ สัตย์มิตร. (2538). *สร้างกีฬาชนไก่กับวิถีชีวิตชาวร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา เน้นมนุษยศาสตร์). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- ศรวณีย์ จินายน และ สุระปะนิย์ นาครทรรพ. (2533). *ชุดธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับ แอ็ก-อี-แอ็ก-แอ็ก*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการเด็ก.
- ศิริพัทธ์ ฌานชาวีวรรณ. (2557). *โลกทัศน์และคำพังเพยพม่า*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2523). *กีฬาไทย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมพิศ วีระณะ. (2555). *ตามรอยพระราชนิพนธ์: ภาพยนตร์แห่งเครื่องคาวหวานพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).
- สมร เจนจิจะ. (2555). *กิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่าน-ภาษาพาสุข*. เชียงใหม่: พิมพ์นานาหลังมอ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยบทอาขยานภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 - ช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2. (2533). *คู่มือการสอนเพลงชั้นเด็กเล็ก*. สงขลา: สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2.
- สำนักพิมพ์ผู้จัดการเด็ก. (2533). *ชุดธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับแอ็ก.อี.แอ็ก.แอ็ก*. กรุงเทพฯ: โอเอส พรินติ้ง เฮาส์.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). *คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรม และแผนประกอบสื่อ นวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุกัญญา สุขฉายา. (2560). อนุภาคการชนไก่ในนิทานเรื่องพระรถเมรี: ร่องรอยสู่ความเป็น “เมือง” ในสุวรรณภูมิ. ใน นางสิบสองพระรถเมรีศึกษาการประชุมวิชาการระดับชาติเรื่อง “ขัปนินทานางสิบสอง ขานทำนองพระรถเมรี”: นิทานมรดกแห่งอนาคต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 9-23.
- สุนิตย์ เย็นสบาย. (2543). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหนังสืออ้างอิง*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2550). *ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อภิวันท์ อดุลยพิเชษฐ์. (2556). *สมเด็จพระนเรศวรมหาราช*. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- อัจฉริยา วสุนันต์. (2560). *หนังสืออ่านเพิ่มเติมวรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่องรามเกียรติ์สำหรับชาวต่างประเทศ*. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อาทิ อศิราภ. (2555). *เราคืออาเซียน เมียนมาร์*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์คอมมิกส์.

อภากร โพธิ์ตง. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมเรื่องไ่ชนพระนเรศวร กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). นเรศวร: มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

อารยา อนันต์ประกฤติ. (2559). *สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อำพล สุวรรณธาดา. (2540, มิถุนายน). ไ่ชน. *วารสารศิลปวัฒนธรรม*. 18(8): 164-170.

Department of Thai. (2015). *Syllabi for BA in Thai Courses*. Yangon: Yangon University of Foreign Languages.

Jiang Yu. (2560). *หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง “มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวไทย” สำหรับนักศึกษาชาวจีน*. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Khin Thida Soe และ พิชญาภา ยวงสร้อย. (2561, กรกฎาคม-กันยายน). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องมาตราตัวสะกดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 20(3): 13-23.

Ohmar Aung และ กอบสุข คงมนัส. (2561, ตุลาคม-ธันวาคม). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพยัญชนะและสระภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 20(4): 266-278.

Shi Lei. (2559). *หนังสืออ่านประกอบบทละครนอกเรื่อง “สังข์ทอง” สำหรับนักศึกษาชาวจีน*. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

We love Myanmar. (2552). *မြန်မာ့ကြက်မွေးမြူရေးလမ်းညွှန်* สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2561 จาก <https://myanmarfswg.files.wordpress.com/2013/05/chicken-pages1-81.pdf>.

ဦးဘသိန်း. (1968). ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအကြောင်းစာ၊ ရန်ကုန်။

การสัมภาษณ์

Aung Kaung Myat. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Ei Swe Zin Myint. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Hnin Htet Wai. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Hnin Mya Htin. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Hnin Nandar. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Hnin Wint Phue. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Ingyin Aung. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Khine Zar Thwin. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Kyaw Zin Hein. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

Lin Htut Soe. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

May Phoo Myat Moe. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

May Theingy Kyaw. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

May Thel Su Han. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

- May Thet Thet Khaing. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).
- Nan Htet Kyi Kyi Mon. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).
- Paing Soe Han. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).
- Phoo Pwint Ko Ko. (2562, 21 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).
- Tin Me Me Soe. (2562, 9 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).
- Wadi Naw Aung. (2562, 14 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย Shun Lae Win ที่มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL).

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมามี 3 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ Su Su Khin
แผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง
(Yangon University of foreign Languages - YUFL)

ที่ ศร 6918/ ๖๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๖ เมษายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว

เนื่องด้วย Ms. Shun Lae Win นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรากร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียน รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ Ms. Shun Lae Win และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์

ที่ ศธ 6918/๖๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒) เมษายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย Ms. Shun Lae Win นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่าน เรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรรกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ Ms. Shun Lae Win และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์

MOE 6918/ ๕๙๕

Graduate School
Srinakharinwirot University
114 Sukhumvit 23, BANGKOK 10110
Thailand

April ๑๕ , 2019

Dean Su SU Khin

Head

Thai Department, Yangon University of Foreign Languages (YUFL)

Dear Madam,

Miss Shu Lae Win, Student ID: 59199130369, is currently a second year graduate student in MA program in Teaching Thai for a Foreign Language. She is now working her thesis on A DEVELOPMENT OF A THAI SUPPLEMENTARY BOOK FOR READING TITLED "THAI CHICKEN" FOR MYANMAR STUDENTS under the supervision of Dr.Supak Mahawarakorn.

We are writing to invite you to be an expert to comment on the validity of the student's research instrument.

We would appreciate your kind consideration on this matter. Should you need further information, please feel free to contact me at g-mail: gradswu01@gmail.com

Yours Sincerely,

(Assistant Professor Dr.Sittipong Wattananonsakul)

Deputy Dean for Administration and Planning

Acting Dean of Graduate School

Graduate School

Srinakharinwirot University

Tel. 02-649-5000 ext. 15644

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่าน
เรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง "ไก่" สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

คำชี้แจง : โปรดประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยขอความกรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยกำหนดรายการประเมินคุณภาพหนังสือไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง คุณภาพดีมาก
 คะแนน 4 หมายถึง คุณภาพดี
 คะแนน 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุงคุณภาพ
 คะแนน 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปเล่ม						
1.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม		✓				
1.2 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓					
1.3 ภาพประกอบเหมาะสม สื่อความหมาย	✓					
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				
2.2 มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓				
2.3 การอธิบายเนื้อหาชัดเจน		✓				
2.4 จัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียนชาวต่างชาติ		✓				
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย			✓			
3.2 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน			✓			

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		/				
4.2 มีความง่าย-ยากเหมาะสมกับระดับผู้เรียน		/				
4.3 คำถามชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา			/			
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ให้ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่อง "ไก่" แก่ผู้เรียน		/				
5.2 เป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	/					
5.3 ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติ	/					
รวม	61					

ข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์

เลือกข้อ 6 ได้คะแนน 100% ต่อไปอาจมีการปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพ
อีก 70% เป็นส่วนสำคัญ ข้อ 9 ให้ผู้เรียนช่วยกัน / ผู้สอน - ครูสอนก่อน 70%
เมื่อนักเรียนได้คะแนน 100% แล้ว

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

วันที่ 26.12.2562

แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

คำชี้แจง : โปรดประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยขอความกรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยกำหนดรายการประเมินคุณภาพหนังสือไว้ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง คุณภาพดีมาก
 คะแนน 4 หมายถึง คุณภาพดี
 คะแนน 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุงคุณภาพ
 คะแนน 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปเล่ม						
1.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม			✓			
1.2 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓				
1.3 ภาพประกอบเหมาะสม สื่อความหมาย		✓				
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				
2.2 มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓				
2.3 การอธิบายเนื้อหาชัดเจน		✓				
2.4 จัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียนชาวต่างชาติ			✓		✓	
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย		✓				
3.2 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน		✓				

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				
4.2 มีความง่าย-ยากเหมาะสมกับระดับผู้เรียน		✓				
4.3 คำถามชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา		✓				
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ให้ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่อง "ไก่" แก่ผู้เรียน		✓				
5.2 เป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ		✓				
5.3 ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติ		✓				
รวม						

ข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์

1. ข้อบก (มทที่ 9 วรรณคดีไทยที่ท่องกันได้ (เล่มที่ ๑๐) , มทที่ 10 วรรณคดีไทยที่ท่องกันได้ (เล่มที่ ๑๑))
๔. หน้า 25 ตรงหัวข้อมติของ " ดนเมืองหงา เรืองก ไก่แดง ๑๐..."
๕. ข้อความในวงเล็บทั้งคำคมที่มกร: สัมผัสอักษร (๕-๖) (เจ็ด) เป็นคำ ไม่จำเป็นของรูปไว้ทั้งคำคม เช่น หน้า 59, 92
- เพราะบทกวีในผู้ร้องสัมผัส
๕. คำคมในหน้า 107 เรืองก ไก่แดง ๑๐ บทกวีว่า "มันหงาหงา: ไก่แดง" ที่มัน" แทน: "ไก่แดง: ไก่แดง" อาจเกิดจากสัมผัสกันคำว่า "ไก่แดง"

ลงชื่อผู้ประเมิน.....

วันที่ ๒๐ / ๑๖.๖. / ๖๒

แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

คำชี้แจง : โปรดประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข โดยขอความกรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยกำหนดรายการ ประเมินคุณภาพหนังสือไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง คุณภาพดีมาก

คะแนน 4 หมายถึง คุณภาพดี

คะแนน 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุงคุณภาพ

คะแนน 1 หมายถึง ไม่มีคุณภาพ

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปเล่ม						
1.1 ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม		✓				
1.2 ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓				
1.3 ภาพประกอบเหมาะสม สื่อความหมาย		✓				
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				
2.2 มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓				
2.3 การอธิบายเนื้อหาชัดเจน		✓				
2.4 จัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของผู้เรียนชาวต่างชาติ		✓				
3. ด้านภาษา						
3.1 ภาษาที่ใช้ อ่านเข้าใจง่าย		✓				
3.2 ภาษาที่ใช้ มีความเหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน		✓				

Handwritten signature

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				
4.2 มีความง่าย-ยากเหมาะสมกับระดับผู้เรียน		✓				
4.3 คำถามชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา		✓				
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ให้ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เรื่อง "ไก่" แก่ผู้เรียน	✓					
5.2 เป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศ	✓					
5.3 ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะการอ่านให้กับ ผู้เรียนชาวต่างชาติ	✓					
รวม						

ข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์

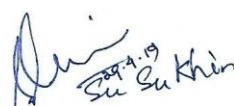
.....

.....

.....

.....

.....

 ลงชื่อผู้ประเมิน.....
 Head of the Department
 วันที่ Department of Thai
 Yangon University of Foreign Languages

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง
“ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
เรื่องหนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่”
สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ไก่ไม่ใช่สัตว์ประเภทใด
 - ก. สัตว์ปีก
 - ข. สัตว์ที่ออกไข่
 - ค. สัตว์ที่มีกระดูกหลัง
 - ง. สัตว์ครึ่งน้ำครึ่งบก
2. ไก่ประเภทใดเป็นไก่ชน
 - ก. ไก่ฟ้า
 - ข. ไก่แจ้
 - ค. ไก่ตะเภา
 - ง. ไก่เหลืองหางขาว
3. ไก่ประเภทใดไม่เหมาะกับการบริโภค
 - ก. ไก่อุ
 - ข. ไก่แจ้
 - ค. ไก่บ้าน
 - ง. ไก่เหลืองหางขาว
4. อวัยวะส่วนใดเป็นส่วนของหัวไก่
 - ก. ตา
 - ข. หาง
 - ค. ข้าง
 - ง. เดือย
5. อวัยวะส่วนใดไม่ใช่ส่วนลำตัวของไก่
 - ก. อก
 - ข. ปีก
 - ค. หาง
 - ง. เดือย

6. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. ไก่ตัวผู้สวยเท่าไก่ตัวเมีย
 - ข. ไก่ตัวผู้สวยกว่าไก่ตัวเมีย
 - ค. ไก่ตัวเมียสวยกว่าไก่ตัวผู้
 - ง. ไก่ตัวผู้กับไก่ตัวเมียไม่สวย
7. ข้อใดเป็นพฤติกรรมของไก่
- ก. ขู่
 - ข. เจีย
 - ค. เหว้า
 - ง. เลีย
8. ข้อใดไม่ใช่สถานที่เลี้ยงไก่
- ก. รั้ง
 - ข. สุ่ม
 - ค. บ่อ
 - ง. เล้า
9. ไก่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนไทย เพราะเหตุใด
- ก. ไก่ปรากฏในด้านการสื่อสาร
 - ข. ไก่ปรากฏในด้านการปกครอง
 - ค. ไก่ปรากฏในด้านการคมนาคม
 - ง. ไก่ปรากฏในด้านภาษาและวัฒนธรรม
10. ปีนักษัตรใดเกี่ยวกับไก่
- ก. ปีกุล
 - ข. ปิระกา
 - ค. ปีมะโรง
 - ง. ปีมะเมีย

11. สัตว์ใดไม่มีนมให้ลูกกิน
 - ก. ไก่
 - ข. แมว
 - ค. หมา
 - ง. ควายน
12. ชื่อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. เพลง กูก กูก ไก่เป็นเพลงรัก
 - ข. เพลง กูก กูก ไก่ เป็นเพลงเด็ก
 - ค. เพลง กูก กูก ไก่ เป็นเพลงชาติ
 - ง. เพลง กูก กูก ไก่เป็นเพลงออกหัก
13. “กูก กูก” คือ เสียงของสัตว์ประเภทใด
 - ก. ไก่
 - ข. หมา
 - ค. แมว
 - ง. นกฮูก
14. ในเพลง “กูก กูก ไก่” มีสัตว์อะไรบ้าง
 - ก. ไก่ตัวผู้และเปิด
 - ข. ลูกไก่และแม่ไก่
 - ค. ลูกไก่และพ่อไก่
 - ง. ไก่ตัวเมียกับไก่ตัวผู้
15. “ไม่มีนมให้ลูกกิน ลูกร้องเจี๊ยะ เจี๊ยะ แม่ก็เรียกไปคู้ยดิน” หมายความว่าอะไร
 - ก. ไก่เป็นสัตว์ที่ไม่มีนม แม่ไก่จึงไม่เลี้ยงลูก ปล่อยให้ลูกหากินเอง
 - ข. แม่ไกร้อง เจี๊ยะ เจี๊ยะ เพื่อเรียกลูกไก่และคู้ยหาอาหารให้ลูกไก่
 - ค. แม่ไกรับนม เวลาลูกไก่หิวจึงร้อง เจี๊ยะ เจี๊ยะ แม่ไก่เรียกลูกไก่และให้นมลูกไกิน
 - ง. แม่ไก่ไม่มีนม เวลาลูกไก่หิว ร้องเจี๊ยะ เจี๊ยะ แม่ไก่จึงคู้ยดินหาอาหารเลี้ยงลูก

16. ใครเป็นผู้แต่งบทอาขยานไก่แจ้
- สุนทรภู่
 - พระโหราธิบดี
 - หม่อมเจ้าประภากร
 - เจ้าพระยาพระคลัง (หน)
17. “บทอาขยาน” หมายถึงอะไร
- บทหนึ่ง
 - บทความ
 - บทท่องจำ
 - บทสวดมนต์
18. ข้อใดถูกต้องที่สุด
- “บทอาขยานไก่แจ้” สอนให้รู้ว่า เวลาครูสอนนักเรียนต้องตั้งใจเรียน
 - “บทอาขยานไก่แจ้” สอนให้รู้ว่า เสียงไก่แจ้เป็นเสียงที่ไพเราะที่สุดในเวลาเช้า
 - “บทอาขยานไก่แจ้” สอนให้รู้ว่า นักเรียนต้องระลึกถึงบุญคุณครูและขยันท่องหนังสือ
 - “บทอาขยานไก่แจ้” สอนให้รู้ว่า นักเรียนต้องรู้จักบุญคุณครูเพราะเสียงของครูไพเราะ
19. “ไก่แจ้เมียนมา” มีลักษณะอย่างไร
- ตัวเล็กและขนสวย
 - ตัวเล็กและไม่มีขน
 - ตัวใหญ่และขนสวย
 - ตัวใหญ่และไม่มีขน
20. “ไก่เอ๋ย ไก่แจ้ ถึงยามขันขันแซ่กระชั้นเสียง” มีหมายความว่าอย่างไร
- ไก่แจ้ขันในเวลาเช้า
 - ไก่แจ้ขันเวลากินข้าว
 - ไก่แจ้ไม่ขันในเวลาเช้า
 - ไก่แจ้ขันนอนในเวลาเช้า

21. ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. การละเล่นคือกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย
- ข. การละเล่นคือกิจกรรมการเล่นอย่างหนึ่งที่สะท้อนวัฒนธรรม
- ค. การละเล่นคือกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแข็งแรง
- ง. การละเล่นคือกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างหนึ่งที่สะท้อนวัฒนธรรม

22. ข้อใดผิด

- ก. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความสุข
- ข. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความเชื่อ
- ค. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความผ่อนคลาย
- ง. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความสนุกสนาน

23. การละเล่นใดไม่เกี่ยวกับไก่

- ก. ตีไก่
- ข. ชนไก่
- ค. ปราบไก่
- ง. กาฬไก่

24. การละเล่น “ชนไก่” ภาษาเขียนมาเรียกว่าอะไร

- ก. จุบ๊ะ
- ข. ธีร์ฮอร์
- ค. ธีร์ฮอร์
- ง. ธีร์ฮอร์

25. ข้อใดเป็นการละเล่นของผู้ใหญ่

- ก. ตีไก่
- ข. ชนไก่
- ค. วิถีข้าวสาร
- ง. ม้าก้านกล้วย

26. “ผู้ล่นนำหญ้าแพรกมาแล้วตีกันคนละที จนนหัวของหญ้าแพรกหัก” การละเล่นนี้เป็นวิธีการละเล่นใด
- ตีไก่
 - ชนไก่
 - หมาไล่ห่าน
 - กระต่ายขาเดียว
27. เด็กไทยเล่นชนไก่ในสถานที่ใด
- ในบ้าน
 - ลานบ้าน
 - ร้านอาหาร
 - สถานที่ที่แดดร้อน
28. ในการละเล่นของผู้ใหญ่ นำสัตว์ใดมาเล่น
- ลูกไก่ 2 ตัว
 - ไก่ตัวผู้ 2 ตัว
 - ไก่ตัวเมีย 2 ตัว
 - ไก่ตัวผู้และไก่ตัวเมีย
29. คนไทยนิยมใช้ “ตุ๊กตาไก่เหลืองหางขาว” เพื่ออะไร
- ให้เด็กเล่น
 - เป็นของฝาก
 - ประดับที่บ้าน
 - บูชาและแก้บน
30. กษัตริย์พระองค์ใดเลี้ยงสมเด็จพระนเรศวรเหมือนลูกหลานตนเอง
- พระเจ้าสีป่อ
 - พระเจ้าอโนรธา
 - พระเจ้าบุเรนอง
 - พระเจ้าอลองพญา

31. สัตว์ใดไม่เกี่ยวกับสัตว์สัญลักษณ์ของปีนักษัตร

- ก. งู
- ข. ไก่
- ค. นก
- ง. แพะ

32. พระธาตุหริภุญชัยเกี่ยวกับปีนักษัตรใด

- ก. ปีจอ
- ข. ปีชวด
- ค. ปีเถาะ
- ง. ปีระกา

33. พระธาตุหริภุญชัยมีอะไรบรรจุไว้ในเจดีย์

- ก. พระเกศา
- ข. พระบรมธาตุ
- ค. พระจักรพรรดิธาตุ
- ง. พระพุทธรูป

34. อวัยวะส่วนต่าง ๆ เช่น ฟัน กระดูก ฝ่ามือ ของพระพุทธเจ้า เรียกว่าอะไร

- ก. ธรรม
- ข. บริโภค
- ค. พระธาตุ
- ง. อุทเทสิก

35. “ปีระกา” ภาษาเมียนมาเรียกว่าอะไร

- ก. ဇွန်
- ข. နိုဝင်ဘာ
- ค. ဩဂုတ်
- ง. မေ

36. ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. วัดพระธาตุ 12 แห่งตั้งอยู่ในประเทศไทย
- ข. วัดพระธาตุ 12 แห่งตั้งอยู่ในประเทศเมียนมา
- ค. วัดพระธาตุ 12 แห่งตั้งอยู่ในประเทศไทยและประเทศลาว
- ง. วัดพระธาตุ 12 แห่งตั้งอยู่ในประเทศไทยและประเทศเมียนมา

37. พระพุทธเจ้าเสด็จบิณฑบาตมาสถานที่แห่งหนึ่ง และเสวยลูกสมอ ทรงทิ้งเมล็ดสมอไว้ตรงนั้น สถานที่แห่งนั้นปัจจุบันมีชื่อว่าอะไร

- ก. พระธาตุอินทแขวน
- ข. พระธาตุหริภุญชัย
- ค. พระธาตุคอกยสุเทพ
- ง. พระธาตุชเวดากอง

38. คำว่า “ภุญชัย” แปลว่าอะไร

- ก. เสวย
- ข. เสด็จ
- ค. บรรทม
- ง. ประชวร

39. ก่อนโกจิจจะเป็นเทวดา โกจิจเคยเป็นใครมาก่อน

- ก. ชีตู (စိတ္တ)
- ข. จอชัว (ကျော်စွာ)
- ค. ชัวเลา (ရွှေလောဇ်)
- ง. ดินคุมมิง (ဝိန့်ဇွန်မင်း)

40. “โกจิจ” เกิดในสมัยใดของเมียนมา

- ก. สมัยอังวะ
- ข. สมัยตองอู
- ค. สมัยพุกาม
- ง. สมัยโก้นบอง

41. ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. อาหารไทยมีชื่อเสียงเพราะอาหารไทยไม่ใช่เนื้อสัตว์
- ข. อาหารไทยมีชื่อเสียงเพราะอาหารไทยคล้ายกับอาหารอินเดีย
- ค. อาหารไทยมีชื่อเสียงเพราะอาหารไทยมีรสหวานและสีส้มสวยงาม
- ง. อาหารไทยมีชื่อเสียงเพราะมีความประณีตในการทำอาหาร และอร่อย

42. อาหารไทยชนิดใดที่ติดอันดับที่ 2 ของโลก

- ก. ข้าวมันไก่
- ข. ข้าวหมกไก่
- ค. แกงเขียวหวาน
- ง. ก๋วยเตี๋ยวไก่มะระ

43. ทำไมแกงเขียวหวานมีชื่อเสียงในโลก
- เป็นแกงสีขาวและรสหวานเพราะใส่เนย
 - เป็นแกงสีแดง มีทั้งรสเผ็ดและเค็ม มีกลิ่นหอมจากกะปิ
 - เป็นแกงสีเขียว มีทั้งรสเผ็ดและหวาน มีกลิ่นหอมจากกะทิและเครื่องเทศ
 - เป็นแกงสีขาวข้น มีทั้งรสเปรี้ยวและหวาน มีกลิ่นหอมจากมะพร้าวและพริก
44. ลักษณะของต้มยำไก่เป็นอย่างไร
- น้ำแกงมีสีแดง มีกลิ่นพริกจากพริกสด มีรสเผ็ด
 - น้ำแกงมีสีน้ำตาล มีกลิ่นกะปิและปลาร้า มีรสเค็ม
 - น้ำแกงมีสีเขียว มีกลิ่นหอมจากกะทิและเครื่องเทศ มีรสหวานมาก
 - น้ำแกงมีสีขาวขุ่น มีกลิ่นหอมจากกะทิและสมุนไพร มีรสมันและหวาน
45. แกงเขียวหวานเป็นอาหารชนิดใด
- ผัด
 - ย่าง
 - แกง
 - ทอด
46. มัสมันไก่มีลักษณะคล้ายกับอาหารเมียนมาชนิดใด
- ကြက်သားကြော်
 - ကြက်သားဆီချက်
 - ကြက်သားဆီပြန်ဟင်း
 - ကြက်သားကုန်းဘောင်းကြော်
47. มัสมันไก่มีกลิ่นหอมจากอะไร
- ชีอิ้วขาว
 - น้ำมันถั่ว
 - เครื่องเทศ
 - น้ำมันหอย

48. คนเมียนมาเห็นอาหารชนิดใดแล้วทราบบันทึว่าเป็นอาหารไทย
- ขนมใส่ไก่
 - ส้มตำและไก่ย่าง
 - พืชช้าและไก่ทอด
 - สเต็กไก่และมันฝรั่งทอด
49. อาหารชนิดใดแตกต่างจากอาหารชนิดอื่น
- ไก่ย่าง
 - ต้มช้าไก่
 - มัสมั่นไก่
 - แกงเขียวหวาน
50. อาหารชนิดใดเป็นอาหารที่คนเมียนมาชอบ
- ต้มช้าไก่
 - มัสมั่นไก่
 - แกงเขียวหวาน
 - ขนมจีนน้ำเงี้ยว
51. ข้อใดถูกต้องที่สุด
- ภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก เพราะไก่เป็นสัตว์ที่หายาก
 - ภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก เพราะไก่เป็นสัตว์ที่กินง่าย
 - ภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก เพราะไก่เป็นสัตว์ประจำชาติของไทย
 - ภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก เพราะไก่เป็นสัตว์ที่อยู่ใกล้ชิดกับคนไทย
52. ข้อใดเป็นสำนวนที่เกี่ยวกับอวัยวะของไก่
- ไมโซซี่ไก่
 - รู้จักเก็บรู้จักเขี่ย
 - งงเป็นไก่ตาแตก
 - ไก่แก่แม่ปลาช่อน
53. “สุดาเป็นเด็กขยัน ตั้งใจทำงานและเก็บเงิน” ประโยคนี้เหมาะกับสำนวนใด
- ไก่เขี่ย
 - ไก่ได้พลอย
 - รู้จักเก็บรู้จักเขี่ย
 - ไก่กินข้าวเปลือก

54. สำนวนที่เกี่ยวกับประเภทของไก่คือข้อใด

- ก. ผู้ยิบตา
- ข. ไก่ขึ้นรัง
- ค. น้ำลายไก่
- ง. พ่อแก่แม่อุ

55. ประโยคใดเหมาะกับสำนวน "เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ"

- ก. สิดาเป็นผู้หญิงที่ใจเย็นและทำงานช้า ๆ
- ข. สิดาเป็นผู้หญิงที่ใจร้อนมากและไม่โง่ง่าย
- ค. สิดาเป็นผู้หญิงที่ขยันทำงาน ทำอะไรก็ตั้งใจทำ
- ง. สิดาเป็นผู้หญิงที่ไม่เรียบร้อย ขี้เกียจและทำอะไรก็ไม่ตั้งใจ

56. "เธอเป็นผู้หญิงอายุ 40 กว่าปี แต่ยังสวยและมีแฟนหลายคน" สำนวนใดสามารถเปรียบเทียบกับนิสัยของเธอ

- ก. เจ้าชู้ไก่แจ้
- ข. เปิดขันกระชั้นไก่
- ค. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
- ง. ไก่แก่แม่ปลาช่อน

57. "สิริเป็นผู้หญิงที่ไม่ชอบแต่งหน้า แต่เวลาทานาคา ใส่ผ้าถุงแล้วสวยมาก ใคร ๆ ก็จำสิริไม่ได้" เหตุการณ์นี้ควรใช้สำนวนใด

- ก. เปิดขันประชันไก่
- ข. ไก่แก่แม่ปลาช่อน
- ค. เวลาไปเหมือนไก่จะบิน
- ง. ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง

58. "รู้จักเก็บ รู้จักเขี่ย" สำนวนนี้ตรงกับสำนวนใดของเมียนมา

- ก. သတိမမူမမြင်
- ข. အနာပေါ်တုတ်ကျ
- ค. လသာတုန်းဝိုင်းငင်
- ง. ခုရေတွင်းတူ ခုရေကြည်သောက်

59. พี่สาวแอบนัดกับแฟน พี่สาวบอกแฟนว่า “เจอกันตอนไก่ขึ้นรังนะ พ่อแม่จะออกไปข้างนอก” เวลาที่พี่สาวบอกเป็นเวลาใด
- ตอนเย็น
 - ตอนบ่าย
 - ตอนเที่ยง
 - ตอนรุ่งสาง
60. พี่สาวพาแฟนมาพบกับพ่อแม่ แม่บอกพี่สาวว่า “ไก่ต้องดูที่กระดูก คนต้องดูที่ตระกูล” คำพูดของแม่หมายถึงอะไร
- คนเราต้องมีกระดูกที่แข็งแรงเหมือนไก่มีกระดูก
 - คนเราต้องเลือกคบกับคนที่มีเงิน ไม่ต้องดูตระกูลของคนนั้น
 - คนเราต้องมีสติปัญญาเพื่อแก้ปัญหาชีวิตได้ เหมือนกับไก่สู้ชนกัน
 - คนเรามีตระกูลของตน ถ้าอยากรู้ว่าคนนั้นดีหรือไม่ ต้องดูที่ตระกูล
61. เศรษฐีทำอย่างไรจึงมีลูก 12 คน
- พาเด็กกำพร้า 12 คนมาเลี้ยงเป็นลูก
 - ไปหาหมอที่เก่งในประเทศและรักษาโรค
 - นำไก่ต้ม 12 ตัวและเหล้าไปบูชาที่ศาลเจ้าและขอลูก 12 คน
 - นำถั่ว 12 ใบถวายพระและขอตั้งจิตอธิษฐานให้มีลูกเท่าจำนวนถั่วที่ถวาย
62. พระรถเสนทำอะไรจึงได้เงินเลี้ยงแม่และป้า
- ชนไก่
 - ชนวัว
 - กัดปลา
 - ชนควาย
63. เหตุใดท้าววรลัทธิจึงขังนางสิบสองไปอยู่ถ้ำ
- เพราะนางสิบสองนิสัยไม่ดี
 - เพราะถูกเสน่ห์ของนางยักษ์
 - เพราะนางสิบสองทำผิดกฎหมาย
 - เพราะนางสิบสองขโมยของนางยักษ์

64. ในเรื่องนางสิบสอง ใครไม่ใช้มนุษย์

- ก. นางเภา
- ข. พระรสีน
- ค. ท้าวรสีน
- ง. นางสีน

65. เหตุใดนางเภาจึงเป็นเด็กฉลาดที่สุด

- ก. เพราะนางเภาอ่านหนังสือเก่ง
- ข. เพราะนางเภาพูดภาษายักษ์ได้
- ค. เพราะนางเภาหาอาหารในป่าได้
- ง. เพราะนางเภาหาทางกลับบ้านได้

66. ทำไมนางสิบสองถูกควักตา

- ก. เพราะนางสิบสองไปควักตานางยักษ์ นางยักษ์จึงแค้น
- ข. เพราะนางสิบสองไปควักตาท้าวรสีน นางยักษ์จึงควักตาเพื่อช่วยแค้น
- ค. เพราะนางสิบสองไปทำร้ายลูกสาวของนางยักษ์ นางยักษ์จึงมาควักตานางสิบสองเพื่อแค้น
- ง. เพราะนางสิบสองเคยควักตาปลาออกมาเล่น บาปกรรมนี้จึงทำให้นางสิบสองถูกควักตา

67. นางยักษ์ควักดวงตาที่ดวง

- ก. 21
- ข. 23
- ค. 24
- ง. 25

68. ข้อใดไม่ปรากฏในเรื่องนางสิบสอง

- ก. การนับถือผี
- ข. การนับถือเทวดา
- ค. การใช้มนต์เสน่ห์
- ง. การนับถือพุทธศาสนา

69. เรื่องนางสิบสองของไทยและเมืองนาย แตกต่างกันตรงไหน

- ก. เนื้อเรื่อง
- ข. ชื่อตัวละคร
- ค. เหตุการณ์สำคัญ
- ง. จำนวนตัวละครสำคัญ

70. ทำไมเมืองนายมีศาลเจ้าและเจดีย์ของนางสิบสอง

- ก. เพราะคนเมืองนายชอบตั้งชื่อถ้าเป็นหมายเลข
- ข. เพราะคนเมืองนายเชื่อว่าเทพธิดา 12 องค์เคยมาเมืองนาย
- ค. เพราะคนเมืองนายคิดว่าถ้าที่นาง 12 เคยอยู่เป็นเป็นถ้ำของเทวดา
- ง. เพราะคนเมืองนายเชื่อว่านางสิบสองมีจริง และนางสิบสองเคยอยู่เมืองนี้

71. ในนิทาน “คนตัดฟืนและนายควาญช้าง” ตัวละครใดจับไก่ที่มีฤทธิ์มาก

- ก. อำมาตย์
- ข. คนตัดฟืน
- ค. นายควาญช้าง
- ง. พระเจ้าพรหมทัต

72. ในนิทานไก่ตัวใดมีฤทธิ์มากกว่า

- ก. ไก่ที่อยู่ข้างบน
- ข. ไก่ที่อยู่ข้างล่าง
- ค. ไก่ที่อยู่บ้านคนตัดฟืน
- ง. ไก่ที่อยู่หน้าประตูเมือง

73. พระเจ้าพาราณสีปลอมตัวเป็นใคร

- ก. โจร
- ข. พระ
- ค. ผู้ดูแลช้าง
- ง. คนธรรมดา

74. ทำไมนายควาญช้างได้กินไก่พิเศษ

- ก. เพราะมีบุญ
- ข. เพราะไม่มีบุญ
- ค. เพราะมีบาปมาก
- ง. เพราะทำงานหนักมาก

75. ผู้ใดเป็นผู้ที่ไม่มีบุญ
- คนตัดฝิ่นและฤๅษี
 - ภรรยาของคนตัดฝิ่นและฤๅษี
 - ภรรยาของนายควาญช้างและฤๅษี
 - คนตัดฝิ่นและภรรยาของคนตัดฝิ่น
76. คำใดมีความหมายตรงข้ามกับคำว่า "มีบุญ"
- บาป
 - วาสนา
 - บุญเก่า
 - โชคชะตา
77. คนตัดฝิ่นเป็นอย่างไร
- คนที่มีบุญและขี้เกียจ
 - คนที่ไม่มีบุญแต่เป็นคนดี
 - คนที่มีบุญและเห็นแก่ตัว
 - คนที่มีบุญและเชื่อฟังอาจารย์
78. ทำไมคนตัดฝิ่นไม่ได้เป็นพระราชา
- เพราะภรรยาห้าม
 - เพราะไม่มีบุญพอ
 - เพราะพ่อแม่ยากจน
 - เพราะดูแลบ้านเมืองไม่ได้
79. นิทาน "คนตัดฝิ่นและนายควาญช้าง" สอนเรื่องอะไร
- เรื่องการทำงาน
 - เรื่องการทำธุรกิจ
 - เรื่องการทำแก้แค้น
 - เรื่องมีบุญและไม่มีบุญ
80. ในนิทาน "ไกรเวศ" น้องชายคนจนมีนิสัยอย่างไร
- ใจดี
 - ใจดำ
 - ไม่ซื่อสัตย์
 - ไม่มีเมตตา

81. ลิลิตพระลอแต่งขึ้นในสมัยใด
- สมัยธนบุรี
 - สมัยสุโขทัย
 - สมัยอยุธยา
 - สมัยรัตนโกสินทร์
82. เมืองใดเป็นเมืองของพระเพื่อนพระแพง
- เมืองสรวง
 - เมืองสรอง
 - เมืองสรวง
 - เมืองแสรง
83. ปู่เจ้าสมิงพรายใช้อะไร พระลอจึงตัดสินใจไปเมืองสรวง
- ไก่อ
 - คาถา
 - สลาเหิน
 - ยันต์เสน่ห์
84. ทำไมเจ้าย่าฆ่าพระลอ
- เพราะเจ้าย่าหลงรักพระลอ
 - เพราะพระลอไปทำร้ายเจ้าย่า
 - เพราะเจ้าย่ารักพระเพื่อนพระแพงมาก
 - เพราะพระบิดาของพระลอฆ่าสามีของเจ้าย่า
85. เหตุใดพระเพื่อนพระแพงคิดว่าพระลอรูปงาม
- เพราะได้ยินเสียงร้องเพลงของพระลอ
 - เพราะได้ยินเพลงเกี่ยวกับความงามของพระลอ
 - เพราะได้เห็นรูปภาพของพระลอที่พี่เลี้ยงนำมาให้ดู
 - เพราะได้เห็นพระลอที่งานพระบรมศพของท้าวพิมพิสาคร
86. ข้อใดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องพระลอ
- พระลอไม่เคยหลงรักพระเพื่อนและพระแพง
 - พระลอ พระเพื่อนและพระแพงยืนฟังกันตอนเสียชีวิต
 - ปู่เจ้าใช้เบ็ดวิเศษเพื่อให้พระลอตามเปิดจนถึงเมืองสรวง
 - ปู่เจ้าสมิงพรายเสกสลาเหินเพื่อทำเสน่ห์พระเพื่อนพระแพง

87. ถ้านางบุญเหลือช่วยแก้เสน่ห์พระลอได้ จะเกิดอะไรขึ้น
- ก. พระลออาจจะไปหาปู่เจ้าสมิงพราย
 - ข. พระลออาจจะรักพระเพื่อนพระแพง
 - ค. พระลออาจจะไปหาพระเพื่อนพระแพง
 - ง. พระลออาจจะไม่ไปหาพระเพื่อนพระแพง
88. ข้อใดคือสาเหตุที่ทำให้พระลอกำลังตัดสินใจไปหาพระเพื่อนพระแพง ทั้งที่ทราบว่าจะไม่ควรรทำ
- ก. ความรัก
 - ข. ความแค้น
 - ค. ความโกรธ
 - ง. ความยากจน
89. ความรักระหว่างพระลอพระเพื่อนพระแพง เป็นความรักแบบไหน
- ก. รักที่สมหวัง
 - ข. รักที่เปิดเผย
 - ค. รักที่ไม่สมหวัง
 - ง. รักที่หลบซ่อน
90. ในเรื่องขุนสามลอกับนางอุเปรม ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. ขุนสามลอกำลังตายตามนางอุเปรม
 - ข. ลูกของนางอุเปรมตายแล้วกลายเป็นนกอีกา
 - ค. ขุนสามลอกับนางอุเปรมตายแล้วเกิดเป็นเปรต
 - ง. ขุนสามลอกับนางอุเปรมตายแล้ววิญญาณทั้ง 2 คนถูกพรากไปจากกัน
91. เรื่องพระลอแต่งด้วยคำประพันธ์ชนิดใด
- ก. เสภา
 - ข. ลิลิต
 - ค. นิราศ
 - ง. กาพย์

92. “โคลงสี่สุภาพ” 1 บทต้องมีกี่บาท

- ก. 1 บทต้องมี 2 บาท
- ข. 1 บทต้องมี 3 บาท
- ค. 1 บทต้องมี 4 บาท
- ง. 1 บทต้องมี 5 บาท

93. “ร่ายสุภาพ” 1 บทต้องมีกี่วรรค

- ก. กี่วรรคก็ได้
- ข. 2 วรรค
- ค. 4 วรรค
- ง. 6 วรรค

94. “ขอบตาชาดพะพริ้ง สิงคัลลิ่งหงอนพรายพรรณ” ข้อใดกล่าวถึงสัมผัสถูกต้องที่สุด

- ก. คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 1 ของวรรคที่ 2
- ข. คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 2 ของวรรคที่ 2
- ค. คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 3 ของวรรคที่ 2
- ง. คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 4 ของวรรคที่ 2

95. “เบญจรงค์” หมายถึงอะไร

- ก. สี 3 สี
- ข. สี 4 สี
- ค. สี 5 สี
- ง. สี 6 สี

96. เสียงลือเสียงเล่าอ้าง อันใด ไพเราะ

- เสียงย่อมยอศใคร ทว่าหล้า
- สองเขือพี่หลับไหล ลืมตื่น ฤาพี่
- สองพี่คิดเองอ้า อย่าได้ถามเฝ้า

เหตุใดบทนี้จึงเป็นบทที่แต่งดี

- ก. เพราะมีการใช้ถ้อยคำซ้ำ
- ข. เพราะผู้แต่งบทนี้เป็นผู้มีชื่อเสียง
- ค. เพราะสัมผัสถูกต้องตามหลักคำประพันธ์
- ง. เพราะเป็นบทที่แปลจากภาษาต่างประเทศ

97. สาเหตุที่ปู่เจ้าสมิงพรายใช้ไก่หลอกพระลอ

- ก. ไก่เป็นสัตว์ที่โง่มาก
- ข. ไก่เป็นสัตว์ที่ฉลาดที่สุด
- ค. ไก่เป็นสัตว์ที่สวยงามและเป็นสัตว์มงคล
- ง. ไก่พูดภาษาคนได้และเป็นสัตว์มงคล

98. “แล้วตรัสสั่งขุนพล พวกพลเหี้ยมหาญ เร่งเตรียมการพยุหบาตร จักดูคราขเรือรบ
ครบทุกหมู่ทุกหมวด ตรวจให้สรรพโดยเขบ็จ จัดให้เสร็จโดยขบวน ภูจักรยรรยาต
เต้า ในวันรุ่งพรุ่งเช้า แต่ตั้งเตรียมพลัน พระเลื่อนโคมยงหย่อง” คำประพันธ์นี้เป็นคำ
ประพันธ์ชนิดใด

- ก. ร่ายสุภาพ
- ข. โคลงสี่สุภาพ
- ค. โคลงสองสุภาพ
- ง. โคลงสามสุภาพ

99. ข้อใดกล่าวถึงคุณค่าของวรรณคดีเรื่อง “ลิลิตพระลอ”

- ก. ทำให้เห็นวัฒนธรรมไทย
- ข. ทำให้เห็นสภาพบ้านเมืองไทย
- ค. ทำให้เห็นลักษณะการแต่งกลอน
- ง. ทำให้เห็นค่านิยมในการเลี้ยงไก่

100. คำประพันธ์โคลงสี่สุภาพของไทยและคำประพันธ์เลโหของเมียนมา มีลักษณะ
เหมือนกันอย่างไร

- ก. โคลงสี่สุภาพกับเลโหมีสัมผัสบังคับ
- ข. โคลงสี่สุภาพกับเลโหไม่มีสัมผัสบังคับ
- ค. โคลงสี่สุภาพกับเลโหมีสัมผัสระหว่างบท
- ง. โคลงสี่สุภาพกับเลโหไม่มีสัมผัสระหว่างบท

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่าน

เรื่อง “ไก่”

สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา

โดย

Miss Shun Lae Win

คำนำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาสร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเพิ่มความรู้เกี่ยวกับเรื่อง “ไก่” ในภาษาและวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษาชาวเมียนมา ซึ่งประกอบด้วยจำนวน 10 บทดังนี้

- บทที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 2 เพลงและบทอาขยานที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 3 การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 4 ปีนักษัตรกับวัดสำคัญที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 5 อาหารไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 6 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 7 นิทานไทยที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 8 นิทานชาดกที่เกี่ยวกับไก่
- บทที่ 9 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่ : ลิลิตพระลอ
- บทที่ 10 วรรณคดีไทยที่เกี่ยวกับไก่ : รูปแบบคำประพันธ์ลิลิต

หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมา ในแต่ละบทประกอบด้วย บทอ่าน คำศัพท์น่ารู้ แบบฝึกหัด อ่านเสริมบทเรียน พร้อมทั้งแบบทดสอบท้ายบทและเฉลย เพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างการเรียนรู้ของนักศึกษา และแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทักษะการอ่านเรื่อง “ไก่” สำหรับนักศึกษาชาวเมียนมาจะช่วยให้นักศึกษาชาวเมียนมาได้รับความรู้และได้พัฒนาทักษะการอ่าน

Miss Shun Lae Win

ผู้วิจัย

บทที่ 3

การละเล่นไทยที่เกี่ยวกับไก่

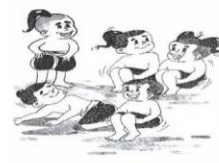
บทอ่าน

การเล่นของไทยเป็นกิจกรรมการเล่นอย่างหนึ่งซึ่งสะท้อนวัฒนธรรมไทย มีทั้งการเล่นของเด็กและการเล่นของผู้ใหญ่ มีวิธีเล่นแตกต่างกันที่จุดประสงค์ การใช้อุปกรณ์ และวิธีเล่น การเล่นของเด็กจะมีรูปแบบการเล่นที่ง่าย เน้นความสนุกสนาน สามารถเล่นได้คนเดียวและเล่นเป็นกลุ่ม ได้แก่ ตีไก่ ชนไก่ เป็นต้น ส่วนการเล่นของผู้ใหญ่จะมีกติกา และต้องมีความรู้ ทักษะการฝึกฝน การเล่นของผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เรียกว่า กีฬาพื้นบ้าน เช่น ชนไก่ การเล่นของคนไทยแสดงให้เห็นว่าคนไทยอยู่กับธรรมชาติ จึงนำสิ่งของจากธรรมชาติที่อยู่รอบตัวมาเล่นกัน ไก่เป็นสัตว์ที่อยู่ใกล้ชิดกับคนไทย จึงมีการเล่นที่เกี่ยวกับไก่

การเล่นของเด็ก

ชนไก่

ชนไก่เป็นการเล่นของเด็ก นำพฤติกรรมของไก่มาเล่น ทำให้ผู้เล่นสนุกสนาน สามารถเล่นได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ทำให้รู้แพ้รู้ชนะและรู้จักยั้ง
 จำนวนผู้เล่น ไม่จำกัดจำนวน
 สถานที่เล่น บริเวณกว้างทั่วไป เช่น ลานบ้าน ลานวัด
 อุปกรณ์การเล่น ไม่ต้องใช้อุปกรณ์

การเล่นชนไก่

วิธีเล่น

1. ให้ผู้เล่นแต่ละคนนั่งยอง ๆ ภายใต้วงกลม เอาแขนทั้งสองข้างสอดจับกันไว้ที่ใต้ขาพับให้แน่น
2. เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มเล่น ให้ผู้เล่นแต่ละคนกระโดดเข้ากลางสนาม แล้วใช้ด้านข้างลำตัวชนกัน หรือใช้ศอกตีกัน ผู้ใดล้มหรือมือหลุดจากกันจะเป็นผู้แพ้
3. ผู้ที่สามารถชนคนอื่นล้มลงหรือชนให้ผู้อื่นมือหลุดจากกัน จนเหลือเพียงคนเดียวผู้นั้นจะเป็นผู้ชนะ

ตีไก่

ตีไก่เป็นการละเล่นของเด็กอย่างหนึ่ง ผู้เล่นนำหญ้าแพรกมาเป็นไก่ของตน และตีเล่นกัน การละเล่นนี้เป็นการฝึกไหวพริบ

จำนวนผู้เล่น 2 คนขึ้นไป
สถานที่เล่น ได้ต้นไม้ ลานบ้าน
อุปกรณ์การเล่น ใช้ต้นหญ้าแพรกเด็ดให้เหลือก้านยาว

การละเล่นตีไก่

วิธีเล่น

1. ผู้เล่นต้องไปหาหญ้าแพรกที่คล้ายหัวไก่โดยไม่จำกัดจำนวน
2. แบ่งผู้เล่นเป็น 2 ฝ่ายจับคู่แข่งขันกัน โดยใช้หญ้าที่เก็บมาผลัดกันตีคนละที จนหัวไก่ของคู่ต่อสู้หักถือเป็นผู้ชนะ ต้องเปลี่ยนหัวไก่ที่แข็งแรงมาสู้หรือแข่งกับคนอื่นต่อไป

การละเล่นของผู้ใหญ่

การละเล่นของผู้ใหญ่ส่วนมากเป็นการแข่งขันต่อสู้โดยใช้ร่างกาย การละเล่นบางอย่างใช้สัตว์เป็นคู่ต่อสู้ เช่น ชนไก่ บางคนเรียกว่า "กีฬาชนไก่"

สถานที่เล่น ลานกว้าง
สัตว์ที่ใช้ในการเล่น ไก่ตัวผู้ 2 ตัว

เอาไก่ตัวผู้สองตัวมาต่อสู้กัน ตัวที่สู้เก่งคือชนะและตัวที่สู้ไม่ได้คือแพ้ ไก่ชน

การเลี้ยง การดูแล และการเลือกพันธุ์ไก่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยและสุวรรณภูมิ ไก่ตัวผู้ที่นำมาเล่นต้องมีลักษณะที่ดี สายพันธุ์ดี ต้องเป็นไก่ที่กล้าหาญและชนเก่ง การเลี้ยงไก่ชนเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง การชนไก่อังทำให้เห็นความสามารถของเจ้าของไก่ ในอดีตการชนไก่เป็นการใช้เวลาว่างของผู้ชายไทยหลังการทำนา หรือเวลาว่างจากกิจกรรมอื่น ๆ

การชนไก่พบในหลายประเทศ เช่น ประเทศเมียนมา ประเทศกัมพูชา ลาว เป็นต้น ประเทศเมียนมากับประเทศไทยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับไก่ ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ กีฬาชนไก่เป็นกีฬาของชาววังหรือคนชั้นสูง มีหลักฐานว่าสมเด็จพระนเรศวรกับพระมหาอุปราชาทรงเล่นชนไก่ พระนเรศวรนำไก่พันธุ์เหลืองหางขาวมาชนแล้วชนะ พันธุ์ไก่ของพระนเรศวรจึงมีชื่อเสียงและปัจจุบันเลี้ยงเป็นไก่มงคล และคนไทยนิยมใช้ตุ๊กตาไก่เหลืองหางขาวในการแก้บน จึงเห็นได้ว่าไก่อีกกับคนไทยมีความสัมพันธ์กัน และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย

ไก่อีกกับพระนเรศวร

คำศัพท์น่ารู้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	ความหมายภาษา เมียนมา
กีฬา	กี-ลา	น. การละเล่นที่มีกฎกติกา	အားကစား
ก้าน	ก้าน	น. ส่วนที่ติดกับดอก ใบ หรือผล	အရိုး
การละเล่น	กาน-ละ-เล่น	น. การแสดงต่าง ๆ หรือ การเล่นเพื่อความสนุก	ကစားခုန့်
ขาพับ	พับ	น. ส่วนของขาที่พับได้ อยู่หลังเข่า	တစ်ကောက်ကွေး
จุดประสงค์	จุด-ประ-สง	น. เป้าหมาย สิ่งที่ตั้งใจไว้	ရည်ရွယ်ချက်
ชน	ชน	ก. ให้ต่อสู้กัน	တိုက်သည့်
ทักษะ	ทักษ-สะ	น. ความชำนาญ ความสามารถ	စွမ်းရည်
แน่น	แน่น	ว. อาการที่อึดอัด	ပြည့်ကျပ်သည်။
บริเวณ	บอ-ริ-เวน	น. พื้นที่อยู่รอบเขต	ဝတ်ဝန်းကျင်
บันเทิง	บัน-เทิง	ก. สนุก	ချော်ရွှင်သည်
ยong	ยong	ว. การนั่งแบบก้นไม่ถึงพื้น งอเข่า	ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
ล้ม	ล้ม	ก. ลง	လဲကျသည်
ลาน	ลาน	น. พื้นที่ว่าง	ကွင်းပြင်
ศอก	ศอก	น. ส่วนหนึ่งของแขน ใช้เป็นอาวุธ	တံတောင့်
สอด	สอด	ก. ใส่เข้าไปในช่องแคบ	ထိုးသွင်းသည်။
สะท้อน	สะ-ท้อน	ว. แสดงให้เห็น	ထင်ဟပ်စေသည်။
สัญญาณ	สัน-ยาน	น. เครื่องหมายที่แสดง ไว้ให้เห็นหรือให้ได้ยิน	အချက်ပြ၊ အမှတ်လက္ခဏာ

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	ความหมายภาษา เมียนมา
หญ้าแพรก 	ย่า-แพรก	น. หญ้าชนิดหนึ่ง	ဗိုက်
หลุด	หลุด	ก. ออกจากที่ติดอยู่ หรือไม่ติด	လွတ်သည့်။
ไหวพริบ	ไหว-พริบ	น. ความฉลาด	ဗြိတ်ဆိုးဥာဏ်

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง อ่านประโยคที่กำหนดให้แล้วแปลเป็นภาษาเขียนมาให้ถูกต้อง

1. สมัยก่อนเด็กไทยนำพฤติกรรมของไก่มาเล่นกันอย่างสนุกสนาน

2. การละเล่นชนไก่ของเด็กมักจะเล่นบริเวณลานบ้าน หรือพื้นที่กว้าง ๆ

3. การละเล่นชนไก่ทำให้สนุกสนาน ผู้เล่นมีความอดทน รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้จักยับยั้ง

4. ในอดีตกีฬาชนไก่เป็นกีฬาของชาววัง

5. การเลือกพันธุ์ไก่ชน วิธีการเลี้ยง และการดูแลรักษาไก่ถือเป็นวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่ง

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง ให้เรียงลำดับการเล่นและตอบว่าการละเล่นนี้ชื่ออะไร

_____ เขียนวงกลมบนพื้น

_____ เล่นจนเหลือเพียงคนเดียว ผู้นั้นเป็นผู้ชนะ

_____ ผู้เล่นเอาแขนทั้งสองข้างสอดจับกันไว้ที่ได้ขาพับให้แน่น

_____ ผู้เล่นแต่ละคนนั่งยอง ๆ ภายในวงกลม

_____ ผู้เล่นที่ล้มหรือมือหลุดเป็นผู้แพ้

_____ ผู้เล่นแต่ละคนกระโดดเข้ามาแล้วใช้ด้านข้างลำตัวชนกัน หรือใช้ศอกตีกัน

ชื่อการละเล่น

อ่านเสริมบทเรียน

ไ้พระนเรศวร

(ဗုဒ္ဓဝိသုဒ္ဓိဝိသုဒ္ဓိ)

สมเด็จพระนเรศวร

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช (ဗုဒ္ဓဝိသုဒ္ဓိ) เป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงในสมัยอยุธยา เป็นน้องชายของพระสุพรรณภักดี (ဆုပုဏ္ဏပုဏ္ဏ) พระนเรศวรมีพระนามว่านเรศวรหรือพระองค์ดำ เป็นลูกบุญธรรมของพระเจ้าบุเรงนอง (ဘုရင့်နောင်) ในสมัยตองอู (တောင်ငူခေတ်) พระองค์เสด็จไปอยู่ที่หงสาวดีหลังศึก พ.ศ. 2106 และเมื่อพระเจ้าหงสาวดียกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาใน พ.ศ. 2112 ได้ร่วมเสด็จมาในกองทัพด้วย พระเจ้าหงสาวดีได้ตั้งสมเด็จพระมหาธรรมราชาเป็นกษัตริย์อยุธยา และยอมให้พระนเรศวรอยู่ที่อยุธยา โดยแลกตัวกับพระสุพรรณภักดี พระพี่นางของสมเด็จพระนเรศวรไปแทน พระนเรศวรเสด็จมาอยู่ที่กรุงหงสาวดี (ဟံသာဝတီ) ตั้งแต่อายุประมาณ 9 ขวบ พระเจ้าบุเรงนองรักพระนเรศวรเหมือนลูกและเลี้ยงมากับมังกะยอชวาหรือมังสามเกียด (ဟံသာဝတီမင်းရဲကျော်စွာ (သို့) ဥပရာဇာ) ซึ่งเป็นโอรสของพระเจ้านันทบุเรง (နန္ဒဘုရင်)

พระนเรศวรทรงเชี่ยวชาญในวิชาการรบ การขี่ช้าง การขี่ม้า การยิงปืน การเล่น ไ้ชน พระนเรศวรโปรดการตีไ้มาก ทรงนำไ้ตัวโปรดไปที่กรุงหงสาวดี และเลี้ยงดูอย่างดี ซึ่งการตีไ้เป็นกีฬาในราชสำนักของชาวพม่า และเป็นที่ยินยอมของเชื้อพระวงศ์ วันหนึ่งพระนเรศวรกับมังสามเกียดเล่นไ้กันที่บริเวณวัง สันนิษฐานว่าเป็นที่ชนไ้ของ 2 พระองค์ ปัจจุบันคือบริเวณพระธาตุมูเตา (ရွှေမုတေဘုရား) เมื่อไ้พระนเรศวรชนะ ทำให้มังสามเกียดไม่พอใจจึงกล่าวว่า “ไ้เขลยนี้ ชนชนะไ้เราได้หรือ” พระนเรศวรจึงกล่าวตอบว่า “พระองค์อย่าเข้าพระทัยว่าไ้ของฉันชนะแต่ไ้ของพระองค์เท่านั้น แม้จะชนะเขาบ้านเขาเมืองยังได้”

สมเด็จพระนเรศวรชนไ้

ปัจจุบันเชื่อว่าไ้ชนของพระนเรศวรนำมาจากไทยคือไ้พันธุ์เหลืองหางขาว ซึ่งเป็นไ้ลูกชนิดหนึ่ง มีการอนุรักษ์ไ้พันธุ์นี้และเรียกว่า “ไ้เจ้าเลี้ยง” หรือ “ไ้พระนเรศวร” ยังเชื่อว่าชนแล้วชนะ ไ้เหลืองหางขาวจึงเป็นไ้พันธุ์ไทยที่มีชื่อเสียงตั้งแต่ประวัติศาสตร์

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. “การละเล่น” หมายถึงอะไร
 - ก. กิจกรรมการท่องเที่ยว
 - ข. กิจกรรมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
 - ค. กิจกรรมการเล่นอย่างหนึ่งที่สะท้อนวัฒนธรรม
 - ง. กิจกรรมสร้างสรรค์อย่างหนึ่งที่สะท้อนวัฒนธรรม
2. ข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความสุข
 - ข. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อการเมือง
 - ค. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อความมั่นใจ
 - ง. คนไทยเล่น “การละเล่นไทย” เพื่อการท่องเที่ยว
3. ข้อใดเป็นการละเล่นที่เกี่ยวข้องกับไก่
 - ก. ชนไก่
 - ข. กาปักไข่
 - ค. หมาไล่ห่าน
 - ง. กระต่ายขาเดียว
4. การละเล่น “ชนไก่” ที่เด็กไทยเล่นกันนี้ ภาษาเมียนมาเรียกว่าอะไร
 - ก. ရွှေစုံညီ
 - ข. ချီးစည်းတို
 - ค. ကြိတ်တည့်
 - ง. ညောင်ဝင်းတူ
5. ข้อใดเป็นการละเล่นของเด็กไทย
 - ก. มวย
 - ข. ตีไก่
 - ค. ตะกร้อ
 - ง. แข่งเรือ

6. “ผู้เล่นแต่ละคนนั่งยอง ๆ เอาแขนทั้งสองเข้าไปจับไว้ที่ใต้ขาพับไว้ให้แน่น และเอว
ศอกติดกัน ผู้ใดล้มหรือมือหลุดเป็นผู้แพ้ ผู้ที่ชนได้จนเหลือเพียงคนเดียว คนนั้นชนะ”
วิธีการเล่นนี้เป็นการละเล่นใด
- ก. ตีไก่
 - ข. ชนไก่
 - ค. กาฟักไข่
 - ง. วิถีข้าวสาร
7. “การละเล่นตีไก่” ต้องมีอุปกรณ์ใด
- ก. เชือก
 - ข. มะพร้าว
 - ค. ก้านกล้วย
 - ง. ดินเหนียวแพรง
8. การเล่นชนไก่ของผู้ใหญ่เล่นอย่างไร
- ก. นำปลา 2 ตัวมาสู้กัน
 - ข. นำควาย 2 ตัวมาสู้กัน
 - ค. นำไก่ตัวผู้ 2 ตัวมาต่อสู้กัน
 - ง. นำไก่ตัวเมีย 2 ตัวมาต่อสู้กัน
9. “สมเด็จพระนเรศวร” เสด็จมาอยู่ที่เมียนมาในสมัยใด
- ก. สมัยอู่ทอง
 - ข. สมัยตองอู
 - ค. สมัยพุกาม
 - ง. สมัยไถ้บอง
10. “สมเด็จพระนเรศวร” เป็นกษัตริย์ในสมัยใด
- ก. สมัยธนบุรี
 - ข. สมัยสุโขทัย
 - ค. สมัยอยุธยา
 - ง. สมัยรัตนโกสินทร์

บทที่ 6

สำนวนไทยที่เกี่ยวกับไก่

บทอ่าน

สำนวน หมายถึง ข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านาน สำนวนมีความหมายเปรียบเทียบ ทำให้ทราบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของคนไทย จึงสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทย คนไทยอยู่ใกล้ชิดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนำสิ่งนั้นมาเป็นสำนวน สำนวนจึงเป็นการเปรียบเทียบ และเป็นคติสอนใจ

คนไทยอยู่ใกล้ชิดกับสัตว์เลี้ยงจึงได้เรียนรู้เข้าใจธรรมชาติ และรู้นิสัยของสัตว์นั้นได้ คนไทยโบราณสั่งสอนลูกหลานโดยนำลักษณะและอุปนิสัยของสัตว์มาเปรียบเทียบ ภาษาไทยจึงมีสำนวนที่เกี่ยวกับสัตว์เป็นจำนวนมาก

ไก่ถือเป็นสัตว์เลี้ยงประจำบ้านของคนไทยสมัยก่อน เลี้ยงไก่เพื่อกินอาหาร เพื่อไว้ดูเล่น เพื่อชนแข่ง เป็นต้น ทำให้คนไทยผูกพันกับไก่มายาวนาน จึงมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก ซึ่งคนไทยมักนำไปเปรียบกับพฤติกรรมของไก่ ประสาทของไก่ อวัยวะของไก่ และสถานะของไก่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไก่

สำนวน	ความหมาย	การเปรียบเทียบ
ไก่อินข้าวเปลือก (พฤติกรรม)	ชอบรับสินบน เองเงินได้โต๊ะ	ธรรมชาติของไก่คือชอบกินข้าวเปลือก จึงเปรียบกับพฤติกรรมของคนที่ชอบรับสินบน
ไก่ขัน/ไก่โห่ (พฤติกรรม)	เวลารุ่งสาง	ธรรมชาติของไก่จะขันในตอนเช้า จึงนำมาเปรียบกับเวลาเช้า
ไก่ขึ้นรัง (พฤติกรรม)	เวลาเย็น	ไก่จะบินขึ้นรังเมื่อพระอาทิตย์ตก จึงนำธรรมชาติของไก่มาเปรียบกับเวลาเย็น
ไก่เขี่ย (พฤติกรรม)	ลายมือไม่สวย ไม่มีระเบียบ	เปรียบเทียบลายมือไม่สวยเหมือนกับการเขี่ยดูอาหารของไก่
ไก่อามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง (พฤติกรรม)	การรู้จักแต่งตัวให้สวยงาม เหมาะสม	ขนไก่มีสีสันสวย จึงเปรียบกับความสวยงามของคนแต่งตัวเป็น
ไก่ได้พลอย (พฤติกรรม)	ไม่รู้จกคุณค่าของสิ่งที่ตัวเองมี	เมื่อไก่เขี่ยหาอาหารแล้วได้พลอย ไก่ไม่รู้ว่สิ่งนั้นมีค่า รู้เพียงไม่ใช่อาหารจึงทิ้งไป เช่นเดียวกับคนที่ได้สิ่งมีค่าแต่ไม่รู้คุณค่า
งงเป็นไก่ตาแตก (พฤติกรรม)	อาการของคนที่ทำอะไรไม่ถูก	ตาเป็นอวัยวะสำคัญของไก่ เมื่อไก่ถูกชนและตาแตก ไก่ตัวนั้นทำอะไรไม่ถูก จึงเปรียบกับอาการคนที่ทำอะไรไม่ถูก
เจ้าชู้ไก่แจ้ (พฤติกรรม)	ผู้ชายที่ชอบจีบผู้หญิง	ไก่แจ้ตัวผู้มีนิสัยเจ้าชู้ เมื่อเห็นตัวเมียแล้วแสดงกิริยาเกี้ยวตัวเมีย จึงเปรียบผู้ชายเจ้าชู้กับอาการบ้อของไก่แจ้
เปิดขันประชันไก่ (พฤติกรรม)	คนที่มีความสามารถน้อย ชอบอวดต่อหน้าคนอื่น	เปิดเป็นสัตว์ที่ไม่ขันแบบไก่ สัตว์อื่นขันไม่ได้ เช่นเดียวกับคนที่ด้อยชอบอวดว่าตนเองเก่งกว่าคนอื่น

สำนวน	ความหมาย	การเปรียบเทียบ
มาก่อนไก่/ มาตั้งแต่ไก่โห่ (พฤติกรรม)	มาก่อนเวลา	ไก่เป็นสัตว์ที่ตื่นเช้า มักตื่นก่อนคนและ ชั้นทันทีซึ่งเป็นธรรมชาติของไก่ จึงเปรียบคนที่มาก่อนเวลามาก่อนไก่
รู้จักเก็บรู้จักเขี่ย (พฤติกรรม)	รู้จักหาและขยันทำมาหากิน	เปรียบเทียบขยันทำงานกับทำทางของไก่ ที่ขยันเขี่ยหาอาหารกิน
เวลาไปเหมือน ไก่จะบิน (พฤติกรรม)	ทำอะไรไม่คิดรอบคอบชอบรีบ ทำและไม่เรียบร้อย	ไก่มีพฤติกรรมที่อยากบินก็บินซึ่งมี ทำทางรีบร้อน จึงมาเปรียบกับคนที่ทำ อะไรรีบ ๆ ไม่คิดให้รอบคอบ
สู้ยิบตา (พฤติกรรม)	สู้ไม่ถอย สู้จนถึงที่สุด	เมื่อไก่ถูกตีจนได้แผลบริเวณตา เจ้าของ ยังไม่ยอมแพ้ และเย็บหนังตาไก่เพื่อให้ ผู้ต่อเปรียบกับการต่อสู้ที่ไม่ยอมแพ้
เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ (พฤติกรรม)	ทำอะไรไม่จริงจัง	ขี้ไก่มีขนาดเล็ก ซึ่งเหยียบแล้วยุบง่าย คนบางคนแม้เหยียบขี้ไก่ ขี้ไคนั้นก็ไม่ ยุบ เปรียบกับคนที่ทำอะไรไม่ใส่ใจและ ไม่สำเร็จ
พ่อแจ่มแม่อุ (ประเภท)	ต่างพันธุ์กัน	ไก่แจ้กับไก่อุเป็นไก่พันธุ์ที่แตกต่างกัน มากแต่มาผสมพันธุ์กัน เหมือนกับพ่อ เป็นคนประเทศหนึ่ง แม่เป็นคนอีก ประเทศหนึ่งมาชอบกัน
ไก่อรงบ่อน (สถานะ)	ผู้ที่อยู่ในฐานะตัวสำรอง	เวลาชนไก่ต้องมีไก่อสำรองเผื่อไว้ตลอด เปรียบฐานะของไก่อสำรองกับคนที่อยู่ ในสถานะที่เป็นรอง
ไก่อ่อน (สถานะ)	คนที่มีประสบการณ์น้อยและ ยังไม่รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของ คนอื่น	ไก่อ่อนเป็นไก่ตัวเล็ก ๆ ไม่มี ประสบการณ์หากิน หรือต่อสู้ เช่นเดียวกับ คนที่ไม่มีประสบการณ์
ลูกไก่อยู่ในกำมือ (สถานะ)	ผู้ที่ไม่มีความต่อสู้และตกอยู่ใน อำนาจของคนอื่น	ลูกไก่หมายถึงไก่ตัวเล็ก ๆ ไม่มีแรง เปรียบกับคนที่ไม่มีอำนาจ ไม่มีแรง ต่อสู้ กำมือหมายถึงอำนาจซึ่งอาจจะ ทำอย่างไรก็ได้คนที่ตกอยู่ภายใต้ อำนาจจึงเปรียบกับลูกไก่

สำนวน	ความหมาย	การเปรียบเทียบ
น้ำลายไก่ (อวยวะ)	จำนวนน้อยมาก	ไก่น้ำลายน้อย จึงเปรียบกับจำนวนน้อย
ไม่ใช่ซีไก้ (อวยวะ)	ไม่ใช่ไม่ดี	ซีไก้เป็นสิ่งสกปรกและเป็นของเหลว ไม่ค่อยมีประโยชน์ จึงเปรียบตนเองว่าไม่ใช่ไม่มีประโยชน์

เรียบเรียงจาก

กาญจนาศุภพันธุ์. (2522). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

รัชณี โชติติกุล. (2551). *สำนวน ภาษิตและคำพังเพยของไทยที่น่าสนใจมาเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2540). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง

ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ.

คำศัพท์น่ารู้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	ความหมายภาษา เมียนมา
ไกໂ	ไก-ໂ	ก. ไก่ขัน	ကြက်တွန်သည်။
ကျီဝ	ကျီ-ဝ	ก. ชู้	ဓမ္မသည်။
သိုတီး	သို-တီး	ก. แอบให้เงินกันไม่ถูกต้อง เพื่อจะได้ผลประโยชน์	လျာဝိုင်းသည်။
ပဝ်	ပဝ်	น. สถานที่เพื่อเล่นการพนัน	ကြက်တိုက်ရုံ
ပြဇ်	ပြ-ဇ်	ว. อาการที่แข่งขันเพื่อ แสดงให้รู้ว่าใครเก่งกว่าใคร	ပြိုင်သည်
ပိဝ်	ပိဝ်	ก. อาการของไก่ที่กรีดปีกไปมา	ဟန်လှုပ်သည်။
ပုတိကဝ်	พริต-ติ- กำ	ก. การแสดง กิริยาท่าทาง	လှုပ်ရှားမှု
မိဝ်	မိဝ်	ก. ตกใจ ไม่กล้า	လန့်သည်။
ရုံဆာ	รုံ-ဆာ	น. เวลาเช้า ๆ ที่ยังมีด	အာရုံမနက်စောစော
လှဲ-လှဲ	เล-ลลียม	น. อุบาย ไม่จริงใจ	ဝရိယာ
လိနပ်	ลิน-บ่น	น. สิ่งของที่ให้ผู้อื่นเพื่อตนจะ ได้ประโยชน์	လျာဝေးသည့်ဝတ္ထု
လံဝ	ลัม-รอง	ว. ที่เตรียมเผื่อไว้	အရံချန်ထားသော
ဝတ်	ဝတ်	ก. แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมี ความสามารถ	ကြွေးဝါသည်

แบบฝึกหัดที่ 1

คำชี้แจง จงแต่งประโยคโดยใช้สำนวนให้ถูกต้องเหมาะสม

1. สำนวน ไ่่้งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง

ประโยค _____

2. สำนวน เจ้าผู้ไ่่่แจ้

ประโยค _____

3. สำนวน เป็ดขันประชันไ่่

ประโยค _____

4. สำนวน มาตั้งแต่ไ่่ให้

ประโยค _____

5. สำนวน รู้จักเก็บรู้จักเสีย

ประโยค _____

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ว่าตรงกับสำนวนใด

1. เมื่อแก่วมากรุงเทพฯ ครั้งแรก ทำทางงง ๆ และไม่รู้ว่าจะไปทางไหน

สำนวน

ความหมาย

2. นายกล้าเป็นผู้ชายที่หน้าตาดี จึงมีนิสัยเจ้าชู้

สำนวน

ความหมาย

3. วันนี้กล้าส่งการบ้านให้อาจารย์ อาจารย์อ่านลายมือของกล้าไม่ออกเพราะลายมือไม่สวย

สำนวน

ความหมาย

77

4. สีดาติดหนี้จากเจ้านายจำนวนหลายแสนบาท ถ้าเจ้านายใจดี สีดาจะโชคดี
ถ้าเจ้านายใจร้าย สีดาจะโชคร้าย

สำนวน

ความหมาย

5. ปู่ได้ของขวัญปีใหม่เป็นโทรศัพท์รุ่นใหม่ แต่ปู่ใช้โทรศัพท์ไม่เป็น

สำนวน

ความหมาย

อ่านเสริมบทเรียน

สำนวนเมียนมาที่เกี่ยวกับไก่ ကြက်နှင့်ပတ်သက်သောမြန်မာစကားပုံ

คนเมียนมาคุ้นเคยกับสำนวนที่เกี่ยวกับไก่ บางครั้งใช้สำนวนโดยไม่รู้ความหมายอย่างแท้จริง ใช้สำนวนที่ติดปากติดหู ได้ยินจากพ่อแม่ ผู้ใหญ่ แล้วพูดตามบ้าง สำนวนเมียนมาที่เกี่ยวกับไก่สะท้อนให้เห็นว่าในวิถีชีวิตคนเมียนมาจะคุ้นเคยกับไก่มาก คนเมียนมานำพฤติกรรมของไก่มาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และแสดงให้เห็นว่าบทบาทของผู้หญิงกับผู้ชายไม่เท่ากันโดยเปรียบกับไก่ตัวผู้และไก่ตัวเมีย สำนวนที่เกี่ยวกับไก่ในวัฒนธรรมเมียนมาดังตัวอย่างต่อไปนี้

ไก่ต้องดูที่กระดูก คนต้องดูที่ตระกูล ကြက်မှာအရိုး လူမှာအမျိုး

ความหมาย อยากรู้นิสัยของคน ต้องดูตระกูลของคนนั้น

ที่มา คนเรามีญาติพี่น้อง และตระกูลของตนเอง ถ้าอยากรู้ว่าคนนั้นนิสัยดีหรือไม่ ต้องดูตระกูลของคนผู้นั้น เช่นเดียวกับอยากรู้ว่าไก่พันธุ์ดีหรือไม่ ต้องดูกระดูกของไก่อัดนั้น

ไก่ไม่ยอมให้ใครมาจิกหัว ကြက်ခေါင်းဆိတ်ခံ

หมายถึง ไม่ยอมใครง่าย ๆ มีลักษณะเป็นคนหัวดื้อ

ที่มา เวลาไก่ชน ไก่ไม่ยอมให้ไก่ตัวอื่นจิกหัวของตน เมื่อไก่โดนจิกหัว ไก่ไม่ยอมและจะต่อสู้ทันที เช่นเดียวกับคนที่หัวแข็ง มีนิสัยดื้อ ใครมาแนะนำหรือสั่งสอน คิดว่ามาดูถูกและไม่ชอบ นอกจากนี้ยังได้ตอบทันที จึงเปรียบคนหัวดื้อกับสำนวนนี้

ไก่ตัวผู้ขัน ฟ้าสว่าง ไก่ตัวเมียขัน ฟ้าไม่สว่าง

ကြက်ဖတွန်မိုးလင်း ကြက်မတွန်မိုးလင်းမည်။

หมายถึง ผู้ชายย่อมแสดงความสามารถและประสบความสำเร็จได้มากกว่าผู้หญิง

ที่มา ชาวเมียนมาสังเกตว่าเสียงของไก่ตัวผู้ดังและชัด เมื่อขันแล้วตรงเวลา พระอาทิตย์ขึ้น เมื่อไก่ตัวเมียขัน เสียงไม่ดังเท่าไก่ตัวผู้และขันไม่ตรงกับพระอาทิตย์ขึ้น

จึงเชื่อว่าไก่ตัวผู้มีพลังอำนาจเหนือกว่าไก่ตัวเมีย สำนวนนี้ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย สะท้อนให้เห็นว่าสังคมเมียนมายุ่งของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

ไก่ที่ติดมดไว้กับเชือก ကြက်ကောဇ်: ကြိုးမကွာ

หมายถึง ต้องระวังและต้องรู้จักรักษาสິงที่มีค่า

ที่มา คนเมียนมาชอบเลี้ยงไก่ชน ไก่ชอบเดินไปทั่ว ถ้าไม่ได้มัดไว้กับเชือก มักจะหายง่าย เวลาเจ้าของไม่ว่างหรือไม่ได้ดูจึงจะมัดไก่ไว้กับเชือกไม่ให้หาย เปรียบว่าถ้ามีสิ่งมีค่า ต้องรู้จักวิธีการรักษา

ไก่ตาบอดเจอหม้อข้าวโดยบังเอิญ ကြက်ကုံးဆန်အိုးဘိုး

หมายถึง คนที่โชคดีโดยไม่ต้องทำอะไร

ที่มา ไก่ตาบอด มองอะไรไม่เห็นแต่เจอหม้อข้าวโดยบังเอิญ จึงเปรียบกับคนที่โชคดีโดยไม่ตั้งใจ

ไก่กินข้าวเปลือก ฝาได้รับโทษ ကြက်ကစပါးစား ထရံကဒါတ်သင့်

หมายถึง ผู้ที่ทำผิดรอดตัว แต่ผู้บริสุทธิ์กลับได้รับโทษ

ที่มา เมื่อไก่แอบกินข้าวเปลือก เจ้าของข้าวเปลือกปาไม้ ปากกรวด เพื่อไล่ไก่ แต่ไม่โดนไก่ ไปโดนฝาจากข้าวแทน เช่นเดียวกับในสังคมคนที่ทำผิดมักจะพ้นโทษ คนที่ไม่ผิดมักจะรับโทษแทน

ไก่ตัวเมียไป ติดลูกศร ผู้หญิงไปติดวาจา ကြက်မသွားမြားပါ၊ ဝမ်းမသွားစကားပါ

หมายถึง ผู้หญิงมีนิสัยชอบนินทา และเกิดเรื่องกันจากคำพูด

ที่มา เมื่อสมัยก่อนคนเมียนมาเลี้ยงไก่แบบอิสระ เมื่อไก่ไปหากินอาหารบ้านอื่น ๆ คนอื่น ๆ ใช้ลูกศรยิงเพื่อจับไก่กิน แต่ไก่หนีมาได้ ลูกศรนั้นติดไก่มาด้วย เช่นเดียวกับผู้หญิงไปไหนก็มีแต่เรื่อง เพราะผู้หญิงชอบพูดเรื่องของคนอื่น ใช้สำนวนนี้สอนผู้ชายว่า ผู้หญิงทำให้เกิดเรื่องจากคำพูด ผู้หญิงไปที่ไหน ที่นั่นมีปัญหา

แบบทดสอบท้ายบทที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ทำไมภาษาไทยมีสำนวนที่เกี่ยวกับไก่จำนวนมาก
 - ก. เพราะไก่เป็นสัตว์มงคล
 - ข. เพราะไก่เป็นสัตว์ที่ฉลาดและน่ารัก
 - ค. เพราะไก่เป็นสัตว์ประจำชาติของไทย
 - ง. เพราะไก่เป็นสัตว์ที่อยู่ใกล้ชิดกับคนไทย
2. “ไก่กินข้าวเปลือก” คือสำนวนที่แสดงให้เห็นลักษณะของไก่อย่างไร
 - ก. พันธุ์ไก่
 - ข. ชนิดของไก่
 - ค. อวัยวะของไก่
 - ง. พฤติกรรมของไก่
3. “งานเลี้ยงปีใหม่จะเริ่ม 4 โมงเย็น สูดมาตั้งแต่บ่ายโมง” ประโยคนี้เหมาะกับสำนวนใด
 - ก. ไก่ขึ้นรัง
 - ข. เจ้าชู้ไก่แจ้
 - ค. มาตั้งแต่ไก่โห่
 - ง. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
4. สำนวนที่เกี่ยวกับอวัยวะของไก่คือข้อใด
 - ก. น้ำลายไก่
 - ข. มาก่อนไก่
 - ค. เจ้าชู้ไก่แจ้
 - ง. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
5. ประโยคใดเหมาะกับสำนวน “พ่อแจ้แม่อู”
 - ก. มาลาเป็นลูกครึ่งไทยกับเมียนมา
 - ข. มาลาเป็นคนไทยแต่พูดภาษาเมียนมาได้
 - ค. มาลาเป็นคนเมียนมาที่มาอยู่ประเทศไทย
 - ง. มาลาเป็นคนเมียนมาแต่หน้าเหมือนคนไทย

6. “เอเอเป็นคนเมียนมา เมื่อมากรุงเทพฯครั้งแรก เอเอตื่นเต้นและทำอะไรไม่ถูก” ประโยคนี้ตรงกับสำนวนใด
- ก. ไก่ได้พลอย
 - ข. งงเป็นไก่ตาแตก
 - ค. ไก่กินข้าวเปลือก
 - ง. ไก่แก่แม่ปลาช่อน
7. ผู้จัดการบริษัท ขอเบิกเงินได้โต๊ะ พนักงานบริษัทจึงนึกนินทาโดยใช้สำนวนอะไร
- ก. เจ้าชู้ไก่แจ้
 - ข. ไก่กินข้าวเปลือก
 - ค. เปิดขันประชันไก่
 - ง. เวลาไปเหมือนไก่จะบิน
8. “ไก่อ่างเพราะขน คนงามเพราะแต่ง” สำนวนนี้ตรงกับสำนวนพม่าใด
- ก. အကျီးတန်မှန်ကြိုက်
 - ข. ရှမ်းကြိုက်တော့နားချော
 - ค. တောင်းမှာအကွက် လူမှာအဝတ်
 - ง. ဇိန့်နားကပ်ရောင်ကြောင့်ပါးပြောင်
9. พุ่มนี้เมื่อก่อนวัด พ่อจึงบอกมาลาว่า “พุ่มจะไปวัดตอนไก่โห่” มาลาจึงต้องไปวัดเวลาใด
- ก. ตอนเย็น
 - ข. ตอนบ่าย
 - ค. ตอนเที่ยง
 - ง. ตอนรุ่งสาง
10. จอจจะเป็นเด็กดี เมื่อพ่อแม่สั่งสอนให้มีมารยาท จอจไม่ฟังและเถียงพ่อแม่ทุกครั้ง นิสัยของจอจเปรียบกับสำนวนใด
- ก. ไก่ไม่ยอมให้ใครมาจิกหัว ကြက်ခေါင်းဆိတ်မခံ
 - ข. ไก่ที่ตีต้องมัดไว้กับเชือก ကြက်တောင်းကြိုးမကွာ
 - ค. ไก่ตาบอดเจอหม้อข้าวโดยบังเอิญ ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုး
 - ง. ไก่ตูดดูที่กระดุก คนตูดดูที่ตระกูล ကြက်မှာအမျိုး လူမှာအရိုး

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	Miss Shun Lae Win
วัน เดือน ปี เกิด	13 October 1993
สถานที่เกิด	MAHLAING , MYANMAR
วุฒิการศึกษา	Bachelor of Arts (Thai), Yangon University of Foreign Languages Master of Arts (Thai), Srinakharinwirot University
ที่อยู่ปัจจุบัน	No. (64/9), Byinthaung (3)rd street, (2) quarter, Hlaing Township, Yangon. Myanmar.

